ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 58, Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Θεσ/νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διασ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2176
ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ } 6.—
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ }
» 100-200

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 8.7, ἐλαχ. 5.3. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 7 0.0

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Γενναία, καρτερική, πιστή, βασίλισσα εἰς κάθε της ἐκδήλωσιν, ἀξιοπρεπὴς καὶ εὐθυτενὴς ψυχικῶς ἕως τὴν τελευταίαν της στιγμήν, διῆλθε, διὰ τοῦ πυλῶνος ἑνὸς ὀδυνηροῦ θανάτου, ἀπὸ μίαν ζωήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πόνος ὑπῆρξε περισσότερος ἀπὸ τὴν χαράν, πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν τῶν πιστῶν καὶ τῶν δικαίων ἡ Βασίλισσα Σοφία.

Πολλά, πάρα πολλὰ πράγματα, μετεβλήθησαν ἀπὸ τὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σοφία—Δωροθέα τῶν Χοεντζόλλερν, ἔγγονὴ καὶ κόρη αὐτοκρατόρων καὶ ἀδελφὴ τοῦ νέου τότε Αὐτοκράτορος τῶν Γερμανῶν, ἄφηνε τὰς ὄχθας τοῦ Σπρέα διὰ νὰ ζήσῃ πλέον κάτω ἀπὸ τὸν Ἀττικὸν οὐρανόν, εἰς τὴν σκιὰν τῆς Ἱερᾶς Ἀκροπόλεως, Ἑλληνὶς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐβασίλευε μίαν ἡμέραν ὁ ἄνθρωπος, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ ὑμέναιος ἥνωσε τὴν τύχην της — ὁ μεγαλώνυμος διάδοχος τοῦ θρόνου τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἦτο τότε ἀκόμη μία ἐποχὴ ὀνείρων καὶ ὁραματισμῶν ἐθνικῶν διὰ τὴν μικρὰν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Τοῦ Συζύγου της τὸ ὄνομα ἦτο μία βεβαίωσις ἐθνικῆς παραδόσεως, μία ἐθνικὴ ὑποχρέωσις. Καὶ ἡ νεαρωτάτη τότε πριγκήπισσα τοῦ Τευτονικοῦ Βορρᾶ τὸ ᾐσθάνθη καὶ τὸ ἐνόησε καὶ ἐνεστερνίσθη τὴν νέαν της πατρίδα, μὲ τὴν ὑλικήν της τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὰ μεγάλα τὰ ὄνειρα καὶ τὰς βαρυτάτας ὑποχρεώσεις, χωρὶς δισταγμοὺς καὶ χωρὶς καμμίαν ἐπιφύλαξιν.

Διότι ἔφθανεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μόλις δεκαοκταέτις, ἀλλὰ μὲ πλήρη καὶ ἀρτίαν καὶ ἀνελλιπῆ τὴν ψυχικὴν καὶ τὴν ἠθικήν την πανοπλίαν. Ἔφθανε τελείως συγκεκροτημένη εἰς χαρακτῆρα ἡ Σοφία, ἡ κόρη τοῦ μαρτυρικοῦ Φρειδερίκου τῆς Πρωσσίας καὶ ἐπὶ τρεῖς μόνον πολυωδύνους μῆνας Αὐτοκράτορος τῶν Γερμανῶν, τοῦ βασιλικωτάτου, τοῦ πράου, τοῦ Ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχε κληρονομήσει τὸ γενναῖον καὶ βασιλοπρεπὲς ἦθος· ἡ κόρη τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας, ἡ κληρονομήσασα ἀπὸ τὴν μητέρα της τὴν εὐθύτητα τὴν Ἀγγλοσαξωνικὴν καὶ τὴν ἱεροπρεπῆ ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας. Ἡ ψυχικὴ αὐτὴ καὶ πνευματικὴ κληρονομία της, τὴν ὤθει εἰς πίστιν βαθεῖαν καὶ ἀκατάλυτον πρὸς τὴν ἑστίαν καὶ τὴν χώραν τοῦ Συζύγου της. Καὶ ὅταν ἔγινε Μητέρα, ὅταν ἔδωκεν εἰς τὸν Σύζυγόν της τὸ πρῶτόν της τέκνον, προωρισμένον νὰ συνεχίσῃ τὴν σειρὰν τῶν Ἑλλήνων βασιλέων εἰς τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαίων τοῦ Ἔθνους, δὲν ἐδίστασε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ὀργὴν κραταιοῦ Αὐτοκράτορος ἀδελφοῦ καὶ ν' ἀφήσῃ τὸ δόγμα τῶν πατέρων της διὰ ν' ἀσπασθῇ ἡ ἰδία τὸ δόγμα τοῦ Συζύγου της καὶ τοῦ λαοῦ της, τὸ δόγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ᾐσθάνετο τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀναθρέψῃ ἡ ἰδία τὰ τέκνα της.

Ὑπῆρξε δι' ὅλου τοῦ βίου της πρότυπον συζύγου, ὑπογραμμὸς μητρός, τύπος ἄφθαστος βασιλίσσης. Τὸ ἄλλοτε ἀνάκτορον τοῦ Διαδόχου ποὺ ἔγινεν ἔπειτα ἡ βασιλικὴ τῆς Ἑλλάδος καθέδρα, ἀπέπνεεν, ἀπὸ αὐτῆς τῆς εἰσόδου, τὸ ἄρωμα καὶ τὴν γλυκεῖαν θερμότητα τοῦ «σπιτιοῦ», τῆς ἑστίας. Ἡ Βασίλισσα Σοφία ψυχὴ καὶ θεότης παντοκράτειρα τῆς πρώτης αὐτῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας, εἶχεν ἐνθρονίσει ἐκεῖ μέσα δύο ἐφεστίους θεούς — τὴν Πίστιν καὶ τὸ Καθῆκον, ἡ λατρεία τῶν ὁποίων σφυρηλατεῖ τοὺς ὡραίους, τοὺς ἀκάμπτους, τοὺς ἰσχυροὺς χαρακτῆρας. Καὶ πολὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς Πρίγκηπας τῆς Οὐαλλίας ἡ Σοφία τῶν Ἑλλήνων θὰ ἐδικαιοῦτο ἐπὶ τοῦ θυρεοῦ τοῦ γενναίου καὶ πιστοῦ ἕως θανάτου παλαιοῦ ἐκείνου ἱππότου, τοῦ Ἰωάννου τοῦ Λουξεμβούργου καὶ τῆς Βοημίας, τοῦ ἀσπίλου, τοῦ ἀψόγου, τοῦ ἀφόβου — τοῦ θυρεοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε χαραγμένον τὸ ἔμβλημα «Ich dien» — ὑπηρετῶ.

Διὰ τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν ἡ ζωή της ὁλόκληρος ἦτο μία αὐστηρά, τραχεῖα, ἀκατάπαυστος, χωρὶς ὑπεκφυγὰς καὶ χωρὶς συμβιβασμοὺς ὑπηρεσία. Ὑπηρεσία πρὸς τὸ καθῆκον· τὸ καθῆκον της ὡς συζύγου, ὡς μητρός, ὡς βασιλίσσης. Τὴν ἐπετέλει, καὶ τὴν ἐπετέλεσεν ἕως τὸ τέλος, χωρὶς ποτὲ νὰ καμφθῇ, χωρὶς νὰ λιποψυχήσῃ, χωρὶς νὰ παρεκκλίνῃ, εἰς στιγμὰς χαρμονῆς καὶ εὐτυχίας, εἰς στιγμὰς στενοχωρίας καὶ δοκιμασιῶν, εἰς στιγμὰς πόνου καὶ συμφορῶν καὶ ἀπογοητεύσεων καὶ θανασίμων πληγμάτων τῆς Μοίρας, ὅπως ἐπετέλλουν τὸ καθῆκον, μὴ φειδόμενοι ἑαυτῶν, χωρὶς ν' ἀνοίγουν ποτὲ τὰ χείλη εἰς μεμψιμοιρίαν ἢ παράπονον, οἱ ἱππόται παρῳχημένων ἐποχῶν. Καὶ αἱ δοκιμασίαι τῆς Μοίρας δὲν ἤργησαν νὰ ἐπέλθουν. Δὲν εἶχεν ἀκόμη συμπληρωθῇ δεκαετία ἀφ' ὅτου εἶχε συνδέσει τὴν τύχην της διὰ παντὸς μὲ τὸν Κωνσταντῖνον καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἕνας πόλεμος ἀτυχὴς ἔθιγε μυριαίως τὸν ἀνεύθυνον δι' αὐτὸν Διάδοχον τότε Κωνσταντῖνον. Ὑπέστη ἡ πριγκήπισσα Σοφία εὐψύχως καὶ μὲ βασιλοπρεπῆ ἀνεξικακίαν τὰς συνεπείας τῆς εὐμεταβόλου θερμῆς φύσεως λαοῦ πάρα πολὺ αἰσθαντικοῦ. Ἀνέτειλαν ἔπειτα ἡμέραι δόξης καὶ κλέους καὶ χαρᾶς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὸν Οἶκόν της. Ὁ Σύζυγός της ἀνηγορεύετο βασιλεὺς εἰς τὰ πεδία τῶν νικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τοῦ ὁποίου ἡγεῖτο καὶ διὰ τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν ὁ νέος τίτλος της ἐσήμαινεν ἁπλῶς προσθήκην καὶ ἐπέκτασιν καθηκόντων καὶ ὑπηρεσίας.

Ἡ δρᾶσίς της ἦτο κοινωνικὴ καὶ ἦτο πολυσχιδὴς καὶ ἀκαταπόνητος. Ἠγάπα τὴν νέαν πατρίδα της ἐκ βαθέων, ὄχι κατὰ τὸν ἐκδηλωτικόν, τὸν πλήρη διαχύσεων καὶ εὐφλέκτου θέρμης τρόπον τῶν μεσημβρινῶν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἤρεμον, διότι εἶνε βαθεῖα, τὴν σταθεράν, διότι δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τῆς τύχης τὰς ἐντυπωσιακὰς παλιμβουλίας, ἀγάπην τῶν βορείων φύσεων. Πρὸ πάντων μὲ τὴν ἀνεπιφύλακτον καὶ ἀκλόνητον ἀπόφασιν νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὴν ὁλόκληρον τὸν ἑαυτόν της. Καὶ αὐτὸν προσέφερε παντοῦ καὶ πάντοτε. Ἱδρύουσα καὶ ὀργανοῦσα καὶ ποδηγετοῦσα καὶ ἐποπτεύουσα καθιδρύματα φιλανθρωπίας καὶ προνοίας κοινωνικῆς, χειραγωγοῦσα τὸν λαόν της πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς συγκεκροτημένης τάξεως, τῆς ἀγάπης τοῦ καθήκοντος, τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς σταθερότητος, τῆς ἀγάπης τοῦ πρασίνου, εἶχε τὴν ἐσωτάτην πεποίθησιν ὅτι εἰσέφερεν ὅσα ἡ βασιλική της θέσις τῆς ἐπέβαλλεν. Ἡ αὐστηρότης τοῦ χαρακτῆρός της, ἡ ἀσυντόνιστος πρὸς τὸν μεσημβρινὸν χαρακτῆρα εὐκάμπτου, ἐχθροῦ τῆς ὠργανωμένης τάξεως, καὶ δυσηνίου πρὸς τοὺς τύπους λαοῦ, ἐπεβάλλετο πρωτίστως ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ της. Ἡ Βασίλισσα Σοφία, ἐὰν ἡ Μοῖρα τῆς εἶχε προδιαγράψει νὰ βασιλεύσῃ εἰς εἰρηνικοὺς καιροὺς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ τοῦ παρεῖχε τὸ ἀνεκτίμητον δῶρον τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος — μιᾶς σταθεροποιήσεως τόσον ἐπιθυμητῆς εἰς νέον καὶ ζωηρὸν λαόν.

Ἐξέσπασεν ἔπειτα ἡ παγκόσμιος λαῖλαψ, ἡ ὁποία ἐπάφλασε καὶ πέριξ τοῦ θρόνου τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Βασίλισσα Σοφία ὑπῆρξε πάντοτε, εἰς κάθε στιγμήν, τιμίως καὶ εἰλικρινῶς καὶ πιστότατα Βασίλισσα Ἑλληνίς, τῆς χώρας της καὶ τοῦ λαοῦ της τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν εὐημερίαν ποθοῦσα — χώρας καὶ λαοῦ, μὲ τοὺς ὁποίους εἶχεν ἑνώσει ἀρρήκτως τὰς τύχας τοῦ Οἴκου της καὶ τὰς ἰδικάς της τὰς τύχας. Ὑπέστη ὅλα τὰ πλήγματα κατὰ τοῦ Οἴκου της μὲ ἄθικτον καὶ ἀτάραχον πάντοτε τὸ βασιλικόν της ἦθος. Ἐξορίας καὶ θανάτους υἱοῦ καὶ Συζύγου καὶ ἐκθρονισμὸν τοῦ υἱοῦ της ἀπὸ θρόνον παρασυρθέντα μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν πλημμυρίδα μιᾶς ἐπαναστάσεως. Μέσα εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς συμφορὰς ἔμενε πάντοτε καρτερική, βασιλικὴ μορφή, Ἑλληνίς, δι' οὐδὲν παραπονουμένη, μὲ τὴν ἠρεμίαν τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει βαθεῖαν συνείδησιν ὅτι ἐπετέλεσεν ἐντίμως τὸ καθῆκον, ὅτι ἡ ὑπηρεσία του πρὸς ὅσους ὀφείλεται δὲν τερματίζεται παρὰ μὲ τὴν τελευταίαν πνοήν, ὅτι ὑπηρετεῖ κανεὶς καὶ ὅταν γνωρίζῃ νὰ προσδέχεται σιγῶν καὶ ἀξιοπρεπῶς ὅσα τοῦ σπαράττουν τὴν καρδίαν καὶ τοῦ στοιχίζουν θυσίας αἱματηράς.

Ἡ Ἑλλάς, μὲ συνεσφιγμένην ἀπὸ εὐλαβῆ συγκίνησιν τὴν ψυχήν, ἀναπολεῖ σήμερον, πρὸ τῆς Σεπτῆς ἐκλιπούσης Κυρίας καὶ Ἑλληνίδος, τέσσαρας συναπτὰς δεκαετηρίδας πίστεως καὶ παραδείγματος καὶ ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐγγράψῃ εἰς δέλτους λευκὰς καὶ ἀσπίλους ἡ δικαία Ἱστορία.

Ἡ Βασίλισσα Σοφία

Ἡ ζωή της, τὸ ἔργον της, τὸ μαρτύριόν της

Τοῦ κ. Σπύρου Λοβέρδου

Σοφία
1931

Γιατί, πῶς ὕστερα ὁ-

Ὁ ἀνεκπλήρωτος πόθος τοῦ Ὡραίου, ἡ ἀκοίμητος δίψα τοῦ Καλοῦ, ἡ ἀγρία ὁρμὴ τοῦ Πόνου συνέθεσαν τὸ χρονικὸν τῆς πολυμόχθου ζωῆς καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τῆς Βασιλίσσης Σοφίας.

Ἀπὸ τὰ παιδικά της χρόνια ἐδιδάχθη εἰς τὴν αὐστηρὰν αὐλὴν τοῦ Βερολίνου καὶ ἀπὸ χείλη ὑπερόχου μητρὸς τῆς Αὐτοκρατείρας Βικτωρίας ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ἀδιάκοπος ἐκπλήρωσις ὑψηλοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὴν Πατρίδα.

«Γνωρίζω ὅτι θὰ σὲ εὐχαριστήσω — ἔγραφεν ἡ Αὐτοκράτειρα Βικτωρία πρὸς τὴν ὑψηλὴν μητέρα της τὴν Βασίλισσαν Βικτωρίαν τῆς Ἀγγλίας— ἐὰν σοῦ ἐπαναλάβω ὅτι θὰ εἶμαι κόρη σου καὶ μαθήτριά σου καὶ δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ στέμματος ὅτι ἔχω μόνον καθήκοντα νὰ ἐκτελέσω καὶ τόσα πολλὰ καὶ βαρέα ποὺ δὲν θὰ μοῦ ἔφθαναν κατὰ μῆκος τῆς ζωῆς μου ὅλαι αἱ ὧραι τῆς ἡμέρας καὶ ὅλαι αἱ ὧραι τῆς νυκτός. Θὰ ἀφοσιωθῶ ὅμως τόσον ὥστε θὰ ἀφήσω μίαν ἡμέραν καλὸν ὄνομα εἰς τὴν Γερμανίαν».

Ἐὰν ἡ αὐτοκράτειρα Βικτωρία δὲν ἐπέζησε διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν της, ἔθεσεν ὅμως ἡ θυγάτηρ ὡς ὑπογραμμὸν τὸ μητρικὸν παράγγελμα τοῦ ἡγεμονικοῦ βίου καὶ τὸ ἐτήρησε πιστῶς καὶ εὐλαβῶς δι' ὅλης τῆς ζωῆς της.

Οὕτω ἐξ ἀγωγῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ἡ Βασίλισσα Σοφία ἀντιμετώπισε ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας τὴν σοβαρὰν πλευρὰν τῆς ζωῆς μὲ τὰ ἐπιβλητικὰ παραγγέλματα: ἐργασίας, καθήκοντος, θυσίας.

Ὅταν ἡ νεαρὰ πριγκήπισσα τότε κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, σύζυγος Ἕλληνος βασιλόπαιδος, ᾐσθάνθη τόσον βαθέως τὰ νέα καθήκοντά της, ὥστε δὲν ἐδίστασε νὰ προβῇ εἰς τὴν μεγάλην πρὸς ἑαυτὴν καὶ τοὺς οἰκείους της θυσίαν, νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ ἴδιον θρησκευτικὸν δόγμα καὶ νὰ ἀσπασθῇ τὴν ὀρθοδοξίαν.

Συγχρόνως, ἀντὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἐγκατάστασίν της εἰς τὴν νέαν πατρίδα της μὲ ἑσπερίδας καὶ κοσμικὰς συγκεντρώσεις, ἤρχισε τὸ κοινωνικὸν ἔργον της διὰ τὴν βοήθειαν καὶ διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ. Αἱ πρῶται παρατηρήσεις ποὺ ἔκαμε τότε ἡ νεαρὰ πριγκήπισσα ἦσαν ὅτι ὑπῆρχον πολλαὶ ἄδενδροι ἐκτάσεις εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ πολλὰ χλωμὰ παιδιὰ εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις. Προητοιμάζετο ἀπὸ τὰ σημεῖα αὐτὰ νὰ ἀρχίσῃ τὴν δρᾶσίν της, ὅταν ἐξερράγη ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897. Ἐπεδόθη τότε ὁλοψύχως εἰς τὴν ὀργάνωσιν νοσοκομείων καὶ τὴν ἐπικουρίαν τῶν τραυματιῶν τοῦ πολέμου. Εἶχεν ἐξεγερθῇ ἡ συνείδησίς της διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν στοιχειωδεστέρων πραγμάτων διὰ τὴν μεταφοράν, τὴν ἰατρικὴν ἐπικουρίαν καὶ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν. Διὰ τοῦτο ἅμα ἔληξεν ὁ βραχείας διαρκείας πόλεμος, ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς τὴν ριζικὴν ἀνασύστασιν καὶ ὀργάνωσιν τοῦ Α' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου. Τὸ κτίριον ἀνεκαινίσθη, εἰσήχθησαν ὅλαι αἱ νοσοκομειακαὶ τελειοποιήσεις, ἐστάλησαν ὑπότροφοι ἰατροὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, μετεκλήθησαν Ἀγγλίδες νοσοκόμοι, καὶ διετυπώθη κανονισμὸς τάξεως, ἀκριβείας καὶ καθαριότητος διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον ἀπέβη τότε πρότυπον διὰ τὴν Ἀνατολήν.

Ἵδρυσε μετὰ τοῦτο ἡ πριγκήπισσα Σοφία κατὰ τὸ ἔτος 1900 τὰ συσσίτια διὰ τελείων τεχνικῶν μέσων πρὸς παρασκευὴν μεγάλης ποσότητος ὑγιεινῆς καὶ καλῆς τροφῆς διὰ τὰς λαϊκὰς τάξεις ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος καὶ συγχρόνως ἐσύστησε τὴν Φιλοδασικὴν Ἕνωσιν μὲ παραρτήματα εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τῶν γυμνῶν ἐκτάσεων.

Εἰς τὰς κλιτῦς τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου μίαν ἡλιαυγῆ πρωΐαν τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1902 ἔγεινεν ὡραία ἀθηναϊκὴ ἑορτὴ παρουσίᾳ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τῶν ἐπισήμων, τοῦ στρατοῦ καὶ ὅλων τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων Ἀθηνῶν. Ἐφυτεύθησαν τὰ πρῶτα δένδρα τοῦ σημερινοῦ γραφικοῦ ἀλσυλλίου.

Ἀλλ' ἡ Βασίλισσα Σοφία δὲν περιώριζε τὴν δρᾶσίν της πρὸς μίαν κατεύθυνσιν οὔτε ἠρκεῖτο νὰ συνιστᾷ κοινωφελῆ ἱδρύματα ἀλλ' ᾐσθάνετο καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ παρακολουθῇ καὶ ἐλέγχῃ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν των.

Ἔχουσα δύναμιν παρατηρήσεως, ἤρεμον εὐθυκρισίαν καὶ βαθεῖαν διαίσθησιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ μεθοδικοῦ, κατώρθωσε βαθμιαίως νὰ συστηματοποιήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν ὄχι μόνον κατὰ θεωρητικὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ μεθοδικὴν ἐφαρμογήν. Τὸ μόνον βοήθημά της ἦτο τὸ ἀνοικτὸν βιβλίον τῆς ζωῆς καὶ ἡ μόνη μέθοδος ἡ ἐκκίνησις ἀπὸ ἁπλᾶς ἀληθείας.

Ἡ ἰδία, θέλουσα νὰ μεταδώσῃ τὸ πνεῦμα τῶν προσπαθειῶν της, ἔλεγεν εἰς τὴν ἁπλῆν γλῶσσαν τῶν εἰλικρινῶν ἀνθρώπων:

— Στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε πολλοὺς καχεκτικοὺς καὶ ἀνάπηρους. Ὅλοι κυττᾶν νὰ ἀνακουφίσουν αὐτοὺς τοὺς ἀτυχεῖς καὶ ἀπηλπισμένους καὶ δὲν προσπαθεῖ κανεὶς νὰ βοηθήσῃ τοὺς γέρους νὰ μὴ καταντήσουν ἀνάπηροι. Πρέπει οἱ ἐργαζόμενοι νὰ τρώγουν ἀρκετὴν τροφὴν καὶ νὰ ζοῦν σὲ καθαρὰ σπίτια. Καὶ τὸ παιδὶ δὲν τὸ προσέχουμε ὅσον πρέπει. Δὲν τὸ μαθαίνουμε νὰ ἀγαπᾷ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα, ἐκεῖνα ποὺ βλέπουμε νὰ κακομεταχειρίζεται. Ὁ λαὸς διψᾷ νὰ γίνῃ καλύτερος. Καὶ θὰ προκόψῃ ἅμα ὁδηγηθῇ καλὰ καὶ αἰσθανθῇ πῶς τὸ ὑψηλότερο παράγγελμα στὸν κόσμο εἶνε: «Ὅλοι γιὰ τὸν ἕναν καὶ ἕνας γιὰ ὅλους».

Πληρεστέρα καὶ ἁπλουστέρα παράστασις τῆς θεωρίας τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ ἀπὸ τὰ βαθειὰ αὐτὰ λόγια τῆς Βασιλίσσης Σοφίας.

Ἀλλ' ἡ ἀναζήτησις τῶν ἀληθειῶν αὐτῶν ἀπὸ τὴν γύρω ζωὴν σκοπὸν εἶχε νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Βασίλισσαν εἰς τὴν κατάστρωσιν μεθοδικοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου διὰ νὰ γίνῃ βαθμιαίως τὸ νέον κοινωνικὸν οἰκοδόμημα. Ἦτο πολὺ μεγαλυτέρα ἡ φιλοδοξία τῆς Βασιλίσσης Σοφίας ἀπὸ τὴν κατὰ παράδοσιν φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν μιᾶς ἐστεμμένης. Ἐνεπνέετο δὲ τόσον ἰσχυρῶς ἀπὸ τὸ κοινωνικὸν ἔργον της, ὥστε δὲν ἐθυσίασε ποτὲ μίαν ὥραν ἐργασίας εἰς ἄγονον ἐνατένισιν ἡλιολούστου τοπίου ἢ εἰς ἀνιαρὰν κενολογίαν κοσμικῆς συγκεντρώσεως.

Ἔχουσα συνείδησιν τοῦ μεγέθους τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ συντελεσθῇ, εἶχε συγχρόνως καὶ τὴν ἀγωνιώδη συναίσθησιν τοῦ ἀδιαλείπτως διαρρέοντος χρόνου. Τὰ Ἀνάκτορον ἦτο πλῆρες ὡρολογίων καὶ ὁ κτύπος τῶν δευτερολέπτων ἦτο ὁ ρυθμὸς τῆς ἐργασίας δι' ὅλους. Ἡ ἀνάγκη τῆς φειδοῦς τοῦ χρόνου ὑπηγόρευε καὶ τὴν ἔρευναν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου καὶ εἶχεν ἀποκρυσταλλώσει τὰς παρατηρήσεις της εἰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἀπαρεγκλίτως ἠκολούθει καὶ ἐπέβαλλε. Ἀντετίθετο εἰς τὴν ἀναβολήν, ἀπέρριπτε τὸ ἡμιτελές, ἀπέκλειε τὴν ἐπιείκειαν, ἀπεστρέφετο πᾶσαν διακοπὴν ἀρξαμένου ἔργου, καὶ ἀπηγόρευε καὶ νὰ ἀρθρωθῇ ἡ παραλύουσα κατ' αὐτὴν τὴν ἑλληνικὴν ἐνέργειαν τόσον συνήθης ἔκφρασις τοῦ «δὲν πειράζει» μὲ τὴν ὁποίαν στέργοντες τὰς ἀτελείας ἀφιστάμεθα πάσης μεθοδικῆς προόδου.

Τάξις, πειθαρχία, σύστημα, καθαριότης ἦσαν μαθηματικοὶ κανόνες ἀπαρεγκλίτου ἐφαρμογῆς εἰς τὰ ἱδρύματα τῆς βασιλίσσης Σοφίας. Τὸν ἔλεγχον τὸν ἤσκει ἡ ἰδία καὶ μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε εἰς τὰς ἐφόδους τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐφόρει ζεῦγος παλαιῶν χειροκτίων καὶ ἠρεύνα διὰ τῆς ἀφῆς ἐὰν ἄνωθεν τῶν ἐπίπλων ὑπελείφθησαν μόρια σκόνης. Μὲ τοιαύτην ἐπίβλεψιν ἦτο ἰδεώδης ἡ λειτουργία τῶν καταστημάτων τούτων τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ διαρκὲς τὸ δίδαγμα διὰ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀντιτιθεμένην ἑλληνικὴν νοοτροπίαν εἰς τοιοῦτον μηχανικὸν σύστημα τελειοτέρας κινήσεως καὶ λειτουργίας.

Μὲ τὴν συστηματικὴν αὐτὴν ἐργασίαν τὰ ἱδρύματα τῆς κοινωνικῆς προνοίας διεδέχοντο ἄλληλα μὲ τὸ αὐτὸ πάντοτε ὑγιὲς πνεῦμα τῆς νέας κοινωνικῆς πολιτικῆς. Οὕτω μετὰ τὰ Συσσίτια καὶ τὴν Φιλοδασικὴν Ἕνωσιν, ἵδρυσεν ἡ Βασίλισσα Σοφία τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Παίδων, ὑποδειγματικῆς τελειότητος καὶ λειτουργίας, ὠργάνωσε τὴν Χαροκόπειον οἰκοκυρικὴν σχολήν, ἀποστείλασα συγχρόνως Ἑλληνίδας ὑποτρόφους εἰς Βοστώνην πρὸς ἐκμάθησιν τῆς οἰκοκυρικῆς, ἵδρυσε τὸ νοσοκομεῖον τῶν ζῴων, ἀνέλαβε τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἔδωσεν ἐπέκτασιν εἰς τὸ εἰρηνικὸν ἔργον του, ἐσύστησεν ἐπιτροπὰς διὰ τὴν ἀνέγερσιν λαϊκῶν σπιτιῶν, τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγιεινῆς τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν, τὴν μελέτην τύπου ἐπίπλων καὶ ἐνδυμάτων διὰ τὰς λαϊκὰς τάξεις.

Ὅταν ἐξερράγησαν οἱ πόλεμοι, ἡ ὀργάνωσις τῆς κοινωνικῆς προνοίας τῆς Βασιλίσσης Σοφίας συνεπληρώθη μὲ τὴν συστηματικὴν περίθαλψιν τῶν ἐφέδρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, καὶ ἱδρύθη οὕτω ὁ Πατριωτικὸς Σύνδεσμος τῶν Ἑλληνίδων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Βασιλίσσης. Τὸ ἵδρυμα τοῦτο διὰ τῶν πολεμικῶν τμημάτων του εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς ἐπαρχίας, παρέσχεν ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας εἰς τὸ μαχόμενον στράτευμα καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐφέδρων, διὰ τῶν εἰρηνικῶν δὲ τμημάτων ἐφήρμοσε μεθοδικῶς τὰς νεωτέρας καὶ ὑγιεστέρας ἀρχὰς τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης.

Εἰδικὴ μελέτη θὰ ἔφερεν εἰς φῶς καὶ τὸ σύστημα τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σημασίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ εὐεργετικὸν δίδαγμα τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου ἀπὸ τὸν ἱερὸν ζῆλον τῶν κυριῶν, ἐργαζομένων ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν τῆς Βασιλίσσης.

Ἐκ τῆς ὅλης, ὅμως δράσεως ἐνδιαφέρει νὰ ἐξαρθῇ ἡ μέριμνα διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν περίθαλψιν τοῦ παιδιοῦ. Τὸ Τμῆμα βρεφῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου ἐχορήγει ἁγνὸν γάλα, ἄλευρα, ρύζι, σπάργανα καὶ κλινοσκεπάσματα.

Τὸ τμῆμα ὑγιεινῆς διὰ τῆς μαθητικῆς πολυκλινικῆς ἐδίδασκε καὶ ἐξετέλει τὴν σωματικὴν καθαριότητα μαζὶ μὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπικουρίαν, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν τμῆμα ἐσύστησε τὰς παιδικὰς ἐξοχὰς εἰς τὸ Φάληρον διὰ τὰ ἀναιμικὰ καὶ καχεκτικὰ παιδιὰ καὶ ἡλιοθεραπευτήριον διὰ τὰ ἀσθενῆ, ἵδρυσε τὸ Νηπιαγωγεῖον τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ συνεκέντρωσε τὰ παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν παρέχον τροφήν, διδασκαλίαν καὶ ἐνδύματα. Ἐσύστησε τὸ ὑπαίθριον σχολεῖον Πατησίων καὶ συνεκέντρωσε τοὺς ἀναιμικοὺς μαθητὰς τῶν Ἀθηναϊκῶν σχολείων, ἀντικατέστησε τέλος εἰς τὰ νηπιαγωγεῖα τὸ φροβελιανὸν διὰ τοῦ νέου συστήματος Μοντεσσόρι, εὐνοοῦντος τὴν ἀνάπτυξιν τῆς αὐτενεργείας, μετακληθέντος εἰδικοῦ παιδαγωγοῦ. Τέλος τὸ νοσοκομεῖον τῶν παίδων ἐξηκολούθησεν ἐντατικῶς τὴν εὐεργετικὴν λειτουργίαν του. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν μόνον κεφάλαιον, τὴν μέριμναν καὶ περίθαλψιν τοῦ παιδιοῦ, τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου. Καὶ ἐπετελοῦντο αὐτὰ ὅλα τότε κυρίως μὲ τὸν ἱερὸν ζῆλον τῶν διακονούντων τὸ κοινωνικὸν ἔργον, ἀφοῦ τὰ ὑλικὰ μέσα ἦσαν περιωρισμένα εἰς μικρὰν εἰσφορὰν τοῦ Κράτους καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς ἐράνους.

Καὶ ἐνῷ τόσον ἀπησχολεῖτο ἡ Βασίλισσα Σοφία μὲ τόσα ἱδρύματα, τὰ ὁποῖα παρηκολούθει, ἤλεγχε καὶ ἐτελειοποίει καθ' ἡμέραν εἰς τὴν λειτουργίαν των, συνεκάλει ἐπιτροπὰς εἰς τὰ ἀνάκτορα διὰ νὰ συντονίζῃ τὰς ἐνεργείας καὶ νὰ ἀναπληρώσῃ καθυστεροῦσαν κυβερνητικὴν πρωτοβουλίαν, παρατηροῦσα μὲ δυσθυμίαν ὅτι ἡ κομματικὴ ἀπασχόλησις ἀπερρόφα πολύτιμον κυβερνητικὸν χρόνον καὶ ἐματαίωνε τὸ δημιουργικὸν ἔργον διὰ τὴν πρόοδον τῆς χώρας.

Εἰς τὴν ποικιλίαν τοιούτων ἐπιτροπῶν προσετέθη κάποτε καὶ ἡ ἐπιτροπὴ μελέτης πρὸς ἐντονωτέραν ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τῶν λιμνῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν συνεδριάζουσαν διέλυσεν ὁ τότε πρωθυπουργὸς μεταχειρισθεὶς ἀ-

Μία ὡραία ἰδέα

Ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας

Ἡ συνέχισις τοῦ ἔργου Της

Τῇ πρωτοβουλίᾳ πολλῶν ἐκ τῶν κυριῶν, αἵτινες συνειργάσθησαν μετὰ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν πρώτων ἐν Ἀθήναις λαϊκῶν συσσιτίων, ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ προσφερόμενα ποσὰ ἀντὶ στεφάνου διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν συσσιτίων καὶ διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας τοῦ Λαοῦ, ἥτις πάντοτε ἀπετέλεσε τὴν πρώτην μέριμναν τῆς ἀειμνήστου Βασιλίσσης. Τὰ προσφερόμενα ποσὰ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται πρὸς τὸν κ. Ἀθαν. Φίλωνα, ὁδὸς Νεοφύτου Βάμβα 10.

Οἱαδήποτε προσφορά, καὶ ἡ μικροτέρα, θὰ εἶνε εὐπρόσδεκτος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσεφέρθησαν μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς τὰ κάτωθι ποσά:

Κα Ἄννα Σ. Λάμπρου 2000, Κα Λαυρία Φ. Σερπιέρη 3000, Κος καὶ Κα Θεοδ. Ὑψηλάντη 1000, Κα Μ. Μάρμορα 3000, Κα Ἀλεξ. Πετρίτση 1000, Λάζαρος Κριεζῆς 3000, Κωνστ. Βερροιόπουλος 1000, Ἀθαν. Φίλων 3000, Στέφανος Παπαρρηγόπουλος 500, Κα Α. Λ. Καλβοκορέση 500, Ὑπάλληλοι Κου Μενελ. Μεταξᾶ: Ἀν. Κανάκης 25, Νικ. Τσοπέλος 25, Νικ. Βλάχος 25, Κατίνα Τσοπέλου 25, Δ. Βόδενας 50. Ἀθαν. Ἐξαδάκτυλος 500, Ἄγγελος Μεταξᾶς 200, Κωνστ. Σ. Πάλλης 1000, Κα Πέτρου Κ. Σταθάτου 1000, Σταμ. Ἐμπειρίκος 1500, Ἰωάννης Λεωνίδας 1000, Λεωνίδας Σ. Βάλβης, ὑποστράτηγος, 100, Ἰωάννης Πετρίδης 100, Ν. Στρατηγίου 500, Κα Λουκᾶ Ρούφου 1000, Μιλτ. Πουρῆς 1000, Κα Ν. Καρόλου 500, Στρατηγὸς Παπαφλέσσας 100, Βασ. Σαγιᾶς 500, Α.Δ.Π. 500, Νικολίτσας καὶ Γεωργακόπουλος 500, Δ. Ἀργυρόπουλος 100, Αἰκατερ. Π. Λάμπρου 200, Ἀγ. Ταμπακόπουλος 500, Κα Βασ. Ἀκριβοῦ 500, Οἰκογ. Χρ. Σπηλιοπούλου 300, Κα Ἀργυρὼ Θεολόγου 1000, Κα Λ. Α. Ζυγομαλᾶ 500, Γ. Λ. Νικολαΐδης 1000, Κ. Μέρμηγκας 500, Ἀνδρέας Στεφανόπουλος 1000, Ραλλοῦ Βράγκαλη 300, Ἀναστ. Μεταξᾶς 1000, Κ. Εὐαγγελᾶτος 1000, Ἀνώνυμος διὰ Κ. Εὐαγγελάτου 1000, Δ. Ἀραβαντινὸς 1000, Δημ. Σχοινᾶς 500, Ἱπποκράτης Καραβίας 200, Οὐρανία Δούσμανη 500, Νικ. Νικολόπουλος 500, Φωφὼ Χαραμῆ 100, Π. Χαραμῆς 50, Κος καὶ Κα Π. Τσαλδάρη 2000, Δημ. Ἀναστασόπουλος 100, Ἑλένη Γιαννούλη 500, Κα Μαρία Χατζίσκου 500, Κος καὶ Κα Λελούδα 500, Εἰρήνη Ι. Πεσμαζόγλου 3000, Γεώργ. Πεσμαζόγλου 3000, Στέφ. Πεσμαζόγλου 3000, Αἰκατερ. Χατζανέστη 1000, Τιμ. Ἠλιόπουλος 1000, Μαρία Δραγούμη 1000, Κωνστ. Λοῦρος 2000, Κωνστ. Τσαλδάρης 2000, Λουκία Ζυγομαλᾶ 500, Γεώργ. Τσόχας 500, Α. Γ. Τσόχα 500, Νικ. Λοῦρος 1000, Σπυρ. Λοῦρος 250, Ἑλένη Καποδίστρια 500, Σοφία Μάτσα 1000, Κα Ν. Σπηλιωτάκη 400, Δ. Παπακυριακόπουλοι 500, Α. Κωνσταντάρας 500, Νικ. Στρατήγης 500, Ἀλ. Ἀντωνίου 100, Ζαβορίτης 500, Σπυρ. Ἀντύπας 500, Εὐστρ. Πετρίτσης 1000, Μιχ. Καιπάνης 500, Α. Ν. Παπαδημητρίου 1000, Κα Λάμδα Π. 100, Ἀνώνυμος 10, Ἀλέξ. Φιλαδελφεὺς 100, Περ. Κωστάκη 100, Ἠλίας Κεχαγιᾶς 50, Π. Μητρόπουλος 200, Ἀστ. Μάτσικα 100, Ἀν. Οἰκονομοπούλου 200, Κα Οὐρανία Ἀραπίδη 300, Κα Φιφὴ Ψιακῆ 200, Γ. Γκρώμαν 1000, Καθηγητὴς Γερουλᾶνος 1000, Νικ. Τριανταφυλλάκος 500, Θεόδ. Φωτιάδης 500, Κος καὶ Κα Δ. Μαξίμου 5000, Ε. Τ. Εὐκλείδης 1000, Αἰκατερ. Εὐκλείδη 1000, Γεώργ. Γ. Λ. Σκουζὲς 500, Λιλὴ Μπαλτατζῆ 1000, Στρατηγ. Περικλῆς Σοῦτσος 500, Ἀντ. Μάτσας 1000, Κα Χαριλ. Λιάπεη 500, Στέφ. Ἀθηνογένης 1000, Δημ. Καιπάνης 500, Γ. Στρέϊτ 1000, Κα Ἀνγ. Πάλλη 1000, Ἀχ. Μαλαμίδη 1000, Λουδ. Νικολαΐδη 200, Ἰω. Γερουλᾶνος 300, Ἠλ. Βυζᾶς 300, Ἀδελφὴ Καρβουλάκου 500, Κος καὶ Κα Ἀνδρ. Ἀναστασοπούλου 500, Διον. Βοῦλτζος 1000, Ἀντων. Σταθᾶτος 1500, Θ. Κοκκίδης 1000, Σπ. Μεταξᾶς 200, Κα Γιαλίστρα καὶ Δαμαλᾶ 500, Ν. Μπαλάνος 300, Κα Ν. Κουμαντάρου 500, Κα Θ. Κουμαντάρου 500, Α. Μ. Μελᾶς 1000, Ἀγ. Σταυροπούλου 50, Φ. Μάγκου 50, Μ. Μποστάντζογλου 50, Μ. Καρολίδου 50, Ε. Λεονάρδου 50, Ε. Λέλη 50, Ἀνώνυμος 50, Κα Α. Λεονάρδου 50, Δ. Γιαννουκάκη 50, Μ. Γρυπάρη 50, Κα Βουτσαρᾶ 20, Ματθ. Χατζάκου 50, Ι. Χατζάκος 50, Αἰκ. Εὐστρατιάδου 50, Μαρ. Σ. Στάη 1000, Ἐφημ. «Βραδυνὴ» 1000.

Τὸ ὅλον δρχ. 98.580

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ὁ κ. Μουσσολίνι —διότι κανεὶς πλέον δὲν ἀμφιβάλλει ποῖος εἶνε ὁ συγγραφεὺς τῶν περὶ ἐπανορθώσεων ἄρθρων τῆς ἐφημερίδος τοῦ Μιλάνου «Λαὸς τῆς Ἰταλίας», τὴν ὁποίαν διηύθυνεν ὁ πρό τινος ἐκλιπὼν ἀδελφός του Ἀρνάλδο— εἰς νεώτερον ἄρθρον του θέτει ἀπεριφράστως τὸ ζήτημα: ἡ Γερμανία —λέγει— δὲν θὰ πληρώσῃ οὔτε τώρα, οὔτε ποτὲ πλέον ἐπανορθώσεις· τοῦτο εἶνε ἓν τετελεσμένον πλέον γεγονός· οἱ Εὐρωπαῖοι πιστωταί της, παραιτούμενοι πλέον τῶν ἐπανορθώσεων καὶ λυόμενοι ἀμοιβαίως τῶν πρὸς ἀλλήλους χρεωστικῶν ὑποχρεώσεων, πρέπει νὰ θέσουν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐνώπιον ἑνὸς ἄλλου τετελεσμένου γεγονότος: ὅτι δὲν θὰ πληρώσουν καὶ αὐτοὶ τὰ πρὸς τὴν Ἀμερικὴν πολεμικὰ αὐτῶν χρέη. Καὶ ἡ Ἀμερική, χώρα τῶν πρακτικῶν ἀποφάσεων, θὰ ἀποδεχθῇ τοῦτο. Ὁ κ. Μουσσολίνι διακρίνεται πάντοτε διὰ τὸ θάρρος, μὲ τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει τὰ ζητήματα. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν διέγραψεν ἀποφασιστικῶς καὶ σαφέστατα τὴν στάσιν τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάννης καὶ εἶνε εὐνόητον πόσον αὐτὴ θὰ βαρύνῃ ἐπὶ τῶν ληφθησομένων ἀποφάσεων, ὅταν ἡ Ἀγγλία εἶνε ἐπίσης διατεθειμένη ν' ἀντιμετωπίσῃ θαρραλέως τὴν πραγματικότητα, μόνη δὲ ἡ Γαλλία θὰ ἐμμένῃ εἰς τὰς γνωστὰς ἀντιθέτους ἀντιλήψεις της. Ὁ κ. Μουσσολίνι ἔρριψεν ἤδη τὸν κύβον. Καὶ ὅταν τονίζῃ ὅτι ἡ τραγικὴ λογιστικὴ ἡ μεταπολεμικὴ πρέπει νὰ τύχῃ ριζικῆς ἐκκαθαρίσεως, τοῦτο σημαίνει καὶ κάτι ἄλλο συναφές: ὅτι, μόλις ἐπιτευχθῇ τὸ πρῶτον βῆμα, θὰ θέσῃ ὁ ἴδιος τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν —παλαιάν, ὡς γνωστόν, ἰταλικὴν ἐπιθυμίαν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἱκανή, ἐὰν διετυποῦτο τώρα ἀκόμη, νὰ ἐγείρῃ θύελλαν πραγματικὴν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ἰδέα τῆς συνολικῆς ἀποσβέσεως χρεῶν πολεμικῶν καὶ ἐπανορθώσεων δὲν ἦτο ἐπίσης ἀδύνατον νὰ διατυπωθῇ καὶ ν' ἀκουσθῇ ἀκινδύνως πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀκόμη; Σήμερον, ὅμως, ὁ κώδων τῆς πραγματικότητος —κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ παραστατικὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀρθρογράφου τοῦ «Λαοῦ τῆς Ἰταλίας»— ἀκούεται βαρύηχος ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Καὶ μόνον οἱ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν κυβερνῆται εὕρισκον, πρό τινων μόλις ἡμερῶν, κατόπιν ἐμβριθοῦς συσκέψεώς των, «ἀκαίρους» τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μπρύνιγκ, αἱ ὁποῖαι τόσας ἤδη ἔσχον συνεπείας.

* * *

ΜΙΑ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΑΞΙΣ

Ἡ ἀποχώρησις τοῦ γνωστοτάτου πολιτικοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Ματὲν» κ. Σαυερβὲν ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς ἐφημερίδος ταύτης διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐπικρατοῦν ἐσχάτως εἰς αὐτὴν οἱ ἐθνικισταὶ καὶ οἱ στρατιωτικοί, ἀποκτᾷ ἰδιάζουσαν σημασίαν ἀκριβῶς διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ ἀποχωρήσας διαπρεπὴς δημοσιογράφος ἀποκαλύπτει. Οἱ σωβινισταὶ καὶ οἱ στρατιωτικοὶ εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παρεσκεύασαν ἐπὶ μακρὸν τὸν καταστρεπτικὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουν μετ' αὐτὸν τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἰδίως ἡ ἐπίδρασίς των εἶνε πλέον ἢ καταφανής, ἐκδηλουμένη ἑκάστοτε εἰς τὴν ἀντίθεσιν τῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ἐκείνης πρὸς κάθε ἰδέαν πραγματικοῦ ἀφοπλισμοῦ, πρὸς κάθε ἰδέαν ἀνθρωπινωτέρας διαρρυθμίσεως τῶν μεταπολεμικῶν πραγμάτων. Εἰς αὐτοὺς ὀφείλεται ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῆς καχυποψίας, τοῦ ὠθοῦντος εἰς τερατώδεις ἐξοπλισμούς, διὰ τὴν περιστολὴν τῶν ὁποίων καὶ τὴν σχετικὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τῶν λαῶν ἀπὸ τὰς κολοσσιαίας δαπάνας, τὰς ὁποίας ἀπαιτοῦν, συγκαλεῖται κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα εἰδικὴ διάσκεψις. Καὶ αὐτοὶ εἶνε ἀκόμη οἱ ἀπὸ τοῦδε ὑπονομεύοντες τὴν διάσκεψιν αὐτὴν μὲ τὴν προπαγάνδαν περὶ «ἀσφαλείας», τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐπινοήσει. Ἀλλ' ὁ κ. Σαυερβέν, ἀνακοινώσας δημοσίᾳ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἀπεχώρησε τῆς «Ματέν» ἐξυπηρετεῖ τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συμφιλιώσεως τῶν λαῶν πολὺ ἀποτελεσματικώτερον παρὰ μὲ τὰ ἄρθρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔγραφεν ἐὰν παρέμενεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος. Διότι προέβη εἰς μίαν ἀποκάλυψιν χρησιμωτά-

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η
ΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΟΥ ΒΑ

παραιτήτως
γραφας του
ουντου της
μητριου Ν.
Διαχειριστού
Εμμανουήλ Γ. Περπινιά, καθώς και την σφραγίδα της Εφημερίδος.

την ακριβώς κατά τας παραμονάς της διασκέψεως του αφοπλισμού.

ΜΙΚΡΟΤΗΤΕΣ Από τα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα, τα οποία απεστάλησαν εξ Αθηνών χθες προς τον Βασιλέα Γεώργιον και εις τα οποία, προσετίθετο, φυσικά, ο τίτλος του «της Ελλάδος», η υπηρεσία του τηλεγραφείου, ενεργούσα προδήλως κατόπιν διαταγής, διέγραφε τας λέξεις «της Ελλάδος» με την δήλωσιν ότι άλλως τα τηλεγραφήματα δεν θα ήσαν δεκτά. Θα ήτο ενδιαφέρον να πληροφορηθή κανείς δυνάμει τίνος νόμου εγίνετο τούτο, άνευ της συγκαταθέσεως των αποστολέων, εφ' όσον δεν υπάρχει, εν ισχύϊ λογοκρισία. Η πράξις αύτη δεικνύει απλώς μικρότητα και χαρακτηρίζει επαρκώς εκείνους που είχαν την πρωτοβουλίαν της.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ Αποτελεί πράγματι λαμπράν επιτυχίαν, τιμώσαν το αστυνομικόν σώμα, η εντός τόσον βραχέος χρονικού διαστήματος επιτευχθείσα ανακάλυψις των απαισίων δραστών της δολοφονίας του ατυχούς σωφέρ Σταυρακάκη. Το στυγερόν έγκλημα, με τας ανατριχιαστικάς λεπτομερείας του, συνεκίνησε βαθύτατα την κοινήν γνώμην, ανάλογος δε είνε η ικανοποίησις αυτής διά την επιτευχθείσαν σύλληψιν του ενός των δολοφόνων, την οποίαν ταχέως, ως ελπίζομεν, θα επακολουθήση η σύλληψις και του συντρόφου του.

ΠΩΣ ΘΑ ΛΥΘΟΥΝ ΜΕΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ Ελπίζομεν ότι με το πάθημα του κ. υφυπουργού της Δικαιοσύνης, εμπεσόντος εις μίαν από τας πολλάς παγίδας των πεζοδρομίων, εις τας οποίας γκρεμοτσακίζονται κάθε βράδυ οι Αθηναίοι, θα απαλλαγή η πρωτεύουσα από την πληγήν αυτήν. Οπότε δεν θα έχη κανείς ειμή να ευχηθή όπως ο κάθε αρμόδιος υπουργός υφίσταται εμπράκτως τας συνεπείας της αβελτηρίας του εν τη σφαίρα της δικαιοδοσίας του, διά να λυθούν μερικά ζητήματα και να λείψουν μερικά άτοπα, διά τα οποία εις μάτην διαμαρτύρεται καθημερινώς ο Τύπος.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ Υπό τον τίτλον «φωτογραφικαί επικαιρότητες» εδημοσιεύθη χθες, εις πρωϊνήν κυβερνητικήν εφημερίδα, εικών, παριστάνουσα μίαν παρέλασιν αυτοκινήτων κατά το εις Νέαν Υόρκην ταξείδιον του Ιταλού υπουργού των Εξωτερικών κ. Γκράντι. Η «επικαιρότης» είνε πράγματι θαυμαστή: Το ταξείδιον του κ. Γκράντι εις την Αμερικήν έχει γίνει πρό διμήνου περίπου, περί τα τέλη του παρελθόντος Νοεμβρίου. Κατά την ιδίαν αναλογίαν, νομίζομεν, ότι θα ήξιζε να δημοσιευθή και η εικών του εν Αγίοις πατρός ημών Χριστοφόρου, του διά Χριστόν Σαλού.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ο
ΖΟΥΛ
(ΑΡΜΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ)
και η
ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
στο
ΓΚΡΑΝΤ ΟΤΕΛ
είνε αμίμητο.
Ο κόσμος γελά και γλεντά με όλη του τη καρδιά.
ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ και πωλούνται εφημερίδες και περιοδικά της οκάς εις το πρατήριον εφημερίδων ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους αρ. 7 (Στοά Πάππου).

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Η μόδα της φτώχειας ολοέν και επεκτείνεται. Οι κοσμικογράφοι των εφημερίδων τα έχουν κυριολεκτικώς χαμένα. Τα μεγάλα σπίτια δεν δίδουν πλέον χορούς, αι κατά την εποχήν αυτήν συνήθεις δεξιώσεις δεν λαμβάνουν χώραν, και αυτά δε ακόμη τα τσάγια κατέστησαν σπάνια, ή εάν δίδωνται πού και πού, είνε τόσον πτωχικά, ώστε προκαλούν τον οίκτον των προσκεκλημένων. Αφορμή όλων αυτών η επικρατούσα πενία. Οι πάντες απώλεσαν αιφνιδίως τας περιουσίας των. Όχι δε μόνον οι αναμιγνυόμενοι εις το Χρηματιστήριον, οι τραπεζίται και οι κάτοχοι λιρών στερλινών, αλλά κάθε κύριος καθώς πρέπει, αισθάνεται την ανάγκην να εκδηλώση την οικονομικήν του στενοχωρίαν διά του κλεισίματος των σαλονιών του εις τους γνωρίμους και φίλους μετά των οποίων άλλοτε διήρχετο τόσον θορυβωδώς και πλουσίως τας παγεράς νύκτας ή τα ομιχλώδη απογεύματα του χειμώνος:

—Δεν θα μας δεχθούν εφέτος τα ωραία σαλόνια σας, κυρία Πόπη;

— Γιά χορό μιλάτε, καλέ, με αυτήν την τρομεράν κρίσιν;

—Μας έχετε τόσο πολύ συνηθίσει!

— Άλλοτε, ναι! Τα πράγματα ήσαν διαφορετικά τότε. Σήμερα όμως, πού χρήμα γιά διασκεδάσεις;

— Εννοώ! Είχατε λίρας στερλίνας και εχάσατε με τον εκπεσμόν τους.

— Εχάσαμε, λέτε; Κατεστράφημεν ολοσχερώς. Φτώχεια, αγαπητέ μου, φτώχεια φρικτή!...

Δεν υπάρχει σχεδόν αριστοκρατικό σπίτι τον καιρόν αυτόν εις τας Αθήνας, το οποίον να μη εδοκίμασε κατά σκληρότατον τρόπον τον αντίκτυπον του παγκοσμίου οικονομικού τραντάγματος. Όλοι είχαν λίρες και εζημιώθησαν. Αλλά και όσοι δεν ήσαν κάτοχοι τοιούτων, δεν υποφέρουν διά τούτο ολιγώτερον από τους πρώτους. Διότι δεν είνε μόνον ο εκπεσμός της στερλίνας η μοναδική αφορμή του κακού. Είνε και το κλείσιμον του Χρηματιστηρίου. Εκείνοι που δεν είχον λίρας, είχαν δημόσια και ιδιωτικά χρεώγραφα. Τι να τα κάνουν τώρα αυτά τα παληόχαρτα; Να τα ενεχυριάσουν, δεν είνε καθόλου εύκολον. Αι Τράπεζαι, ή δίδουν μηδαμινά δάνεια απέναντι της αξίας των, ή, το συνηθέστερον, και δεν δίδουν καθόλου. Η πώλησις των εξ άλλου αποτελεί πράξιν τελείας παραφροσύνης, αφού οι αγορασταί της ελευθέρας αγοράς δεν προσφέρουν ούτε το τρίτον της τιμής του τελευταίου επισήμου κλεισίματος. Επακολουθεί συνεπώς το μαρτύριον του Ταντάλου, αυτήν δε την στιγμήν δεν υπάρχουν πτωχότεροι άνθρωποι από τους πλουσίους της Ελλάδος. Πώς να δώσουν κατόπιν τούτου χορούς, δεξιώσεις, απογευματινάς και απλά τσάγια ακόμη; Κανένα τάβλι, τουτέστι μπάγκ-γκιάμον, και αυτό πολύ είνε διά την εποχήν που διερχόμεθα.

Αλλά πρόκειται τάχα περί πραγματικής καταστάσεως, περί θλιβερού αντικτύπου της μαστιζούσης την ανθρωπότητα ολόκληρον οικονομικής δυσπραγίας και επί των ευπορουσών τάξεων της Ελληνικής κοινωνίας; Δε βαρυέσθε. Πρόκειται απλούστατα περί μόδας. Εφέτος έχομεν την μόδαν της φτώχειας. Όπως άλλοτε, κάθε αριστοκράτις είχεν ως μοναδικήν της φροντίδα τους χορούς και τας δεξιώσεις, την επίδειξιν του πλούτου των αιθουσών και των πολυτελών τουαλεττών της, σήμερον προσπαθεί ποία να ξεπεράση την άλλην εις πενίαν, συμφοράν και αθλιότητα. Να δώσουν χορούς επισήμους, με κεκλημένους πρεσβευτάς και υπουργούς και εκλεκτήν τάξιν; Αλλ' οι επίσημοι χοροί και αι δεξιώσεις χρειάζονται διακόσμησιν πολυτελή των σαλονιών, πλούσιον μπυφέ και τουαλέττες μυθώδους αξίας της κυρίας καθώς και της ωραίας θυγατρός της η οποία θα βοηθήση εις την δεξίωσιν. Με ποία χρήματα θα γίνουν πάντα ταύτα, αφού η άπιστος Αλβιών έκαμε τον κόσμον όλον να χάση τα αυγά και τα πασχάλια του; Είχαν λίρες; Όχι. Είχαν ομολογίας εθνικών δανείων και μετοχάς εταιρειών; Κάθε άλλο. Είχαν ψωροδραχμές ελληνικές. Αλλ' η μόδα της εποχής απαιτεί να λέγωμεν ότι εχάσαμεν ποσά κολοσσιαία με την πτώσιν της στερλίνας, διότι διά να τα χάσωμεν, θα είπη ότι τα είχαμεν πριν, με άλλους λόγους ότι δεν είμεθα τίποτε παρβενού, αλλ' αριστοκράται αντάμ-παπαντάμ, έχοντες δούναι και λαβείν με την Τράπεζαν της Μεγάλης Βρεταννίας.

Η μόδα βεβαίως της φτώχειας μέχρι της στιγμής ταύτης περιορίζεται εις απλήν απάρνησιν της παλαιάς συνηθείας των χειμερινών χορών και επισήμων δεξιώσεων. Αλλ' επειδή, καθώς λέγει και μία παροιμία, η φτώχεια θέλει καλοπέρασιν, τοιαύτην δε επομένως θα θέλη και η φτώχεια των πλουσίων, εντός ολίγου είνε βέβαιον ότι θα επαναληφθούν και αι κοσμικαί συναντήσεις και αι απογευματιναί και οι χοροί, υπό μορφήν όμως ανάλογον προς την επικρατούσαν μόδαν. Η οικοδέσποινα τουτέστι, φέρουσα τουαλέτταν από αλατζά και τσόκαρα εις τους πόδας, βοηθουμένη δε από την χαριτόβρυτον κόρην της, η οποία θα φορή πλουσίαν γούναν από γουρουνίσιο τομάρι, θα υποδέχεται τους κεκλημένους, οι οποίοι θα προσέρχωνται ενδυμένοι κάπες Καρπενησιώτικες και τσαρούχια Αραχωβίτικα. Ως μουσική θα παιανίζη η πίπιζα, και ο μπυφές θα είνε πλουσιώτατος από στραγάλια, πασατέμπο και Κρητικά χαρούπια, από τα οποία ο οικοδεσπότης θα προσφέρη αφειδώς εις τους ξένους του, λέγων:

—Πάρτε ακόμη και κανένα στραγαλάκι, κύριε πρεσβευτά. Δεν θα σας βλάψη.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Από τον κόσμον των ματαιοτήτων

Τέϊον δοθέν εις ένα από τα παληά σπίτια των Αθηνών —ευρισκόμενον εις την Πλάκα— του κ. και της κ. Λ. Καλλιφρονά, συνεκέντρωσε κόσμον εκλεκτόν προχθές. Μεταξύ των παρευρεθέντων η κ. Π. Τσαλδάρη, η κ. Λ. Γ. Σκουζέ, η κ. Κρεστενίτη, η κ. Κ. Τσαλδάρη, ο στρατηγός και η κ. Βλαχοπούλου, ο στρατηγός και η κ. Τρικούπη, ο κ. και η κ. Μ. Γεωργαντά, η κ. Φρ. Θεοχάρη και πλείστοι άλλοι, χωρίς να λησμονούμεν δύο ωραίες σιλουέττες, η μιά πράσινη, η άλλη μαύρη, των δ-δων Μίκας Σκουζέ και Ουΐλς. Αλλά πώς να τας λησμονήσωμεν αφού ήσαν αι ωραιότεραι;

⁂

Μας αναγγέλλουν και ευχάριστα νέα εκ του εξωτερικού —καιρός ήταν!—, πρόκειται περί ευτυχών γάμων.

Ο πρώτος, του κ. Παντελή Μιχ. Βλαστού μετά της δ-δος Ελένης Θεοδ. Ζαρίφη, ετελέσθη χθες το απόγευμα, εν μέσω ευρέος κύκλου συγγενών και φίλων, εις την εν Μασσαλία ορθόδοξον ελληνικήν εκκλησίαν.

⁂

Εις Παρισίους ετελέσθησαν και οι γάμοι της δ-δος Ελένης Μπόταση, θυγατρός του πρώην υπουργού των Ναυτικών ναυάρχου Μπόταση μετά του κόμητος ντε Μελκάο. Η νύμφη ωραία, με ένα ασημένιο «μπαντώ» το οποίον συνεκράτει τα λευκά τούλια του πέπλου της. Είχε συνοδείαν αποτελουμένην από χαριτωμένας δεσποινίδας με φορέματα γαλάζια και την μακράν ουράν της εκρατούσαν δύο χαριτωμένοι μικροί «Πάζ» ντυμένοι με άσπρα και κυανές ζώνες, οι μικροί Ι. Κωνσταντινίδης και Δ. Μπουμπούλης. Παράνυμφοι ήσαν η Α. Β. Υ. ο Πρίγκηψ Ρενέ των Βουρβόνων της Πάρμας και ο εν Παρισίοις πρεσβευτής της Ελλάδος κ. Ν. Πολίτης.

Ο μπλαζέ

Η συναυλία της Ορχήστρας

Την προσεχή Δευτέραν 6.30 μ.μ. δίδεται εις τα «Ολύμπια» η πέμπτη συναυλία συνδρομητών της συμφωνικής ορχήστρας του Ωδείου Αθηνών, η δε γενική δοκιμή την Κυριακήν το πρωΐ εις τας 11 π.μ. υπό την διεύθυνσιν του κ. Μητροπούλου. Σολίστ ο διακεκριμένος πιανίστας κ. Σ. Φαραντάτος, όστις θα εκτελέση το 3ον Κοντσέρτο εις ντο έλ του Μπετόβεν. Η ορχήστρα θα εκτελέση την Λεωνόραν αριθ. 3 του Μπετόβεν, την 4ην συμφωνίαν του Τσαϊκόφσκυ (1η εκτέλεσις) και αποσπάσματα από τους «Αρχιτραγουδιστάς της Νυρεμβέργης» του Βάγνερ.

Δραματική Σχολή Ωδείου Πειραιώς

Την προσεχή Τετάρτην 20 Ιανουαρίου ε. ε. και ώραν 6ην μ. μ. εις το δημοτικόν θέατρον της γείτονος θα γίνη υπό του Ωδείου Πειραιώς η εμφάνισις της Δραματικής αυτού Σχολής με το γνωστόν έργον του Δ. Κορομηλά «Ο αγαπητικός της βοσκοπούλας» κατά [illegible] σκηνοθεσίαν του καθηγητού [illegible] της θέσεως [illegible].

Συναυλία υπέρ των παιδικών εξοχών

Αύριον Σάββατον και ώραν 6 ½ μ. μ. εις την αίθουσαν του Ωδείου Αθηνών, δίδεται η συναυλία υπέρ των παιδικών εξοχών του Πατριωτικού Ιδρύματος, τη ευγενεί συμπράξει της κ. Χεμπερλάϊν, της δ. Χωραφά, του κ. Μητροπούλου κ.ά.

Ζωηροτάτη κίνησις διά τα εφετεινά Καλλιστεία

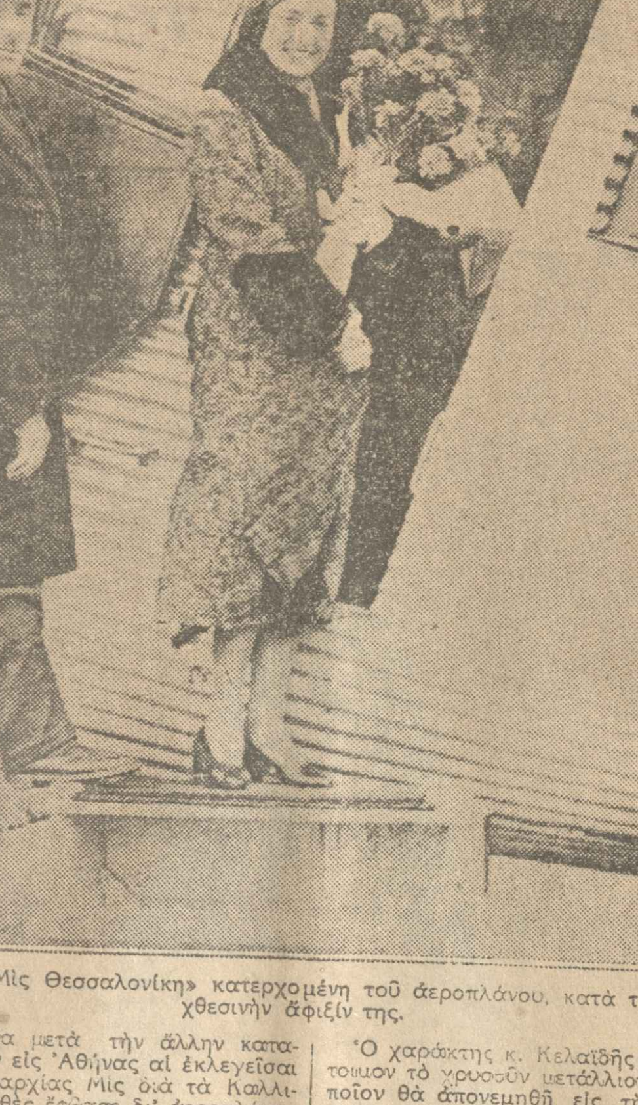

Η «Μις Θεσσαλονίκη» κατερχομένη του αεροπλάνου, κατά την χθεσινήν άφιξίν της.

Η μία μετά την άλλην καταφθάνουν εις Αθήνας αι εκλεγείσαι κατ' επαρχίας Μις διά τα Καλλιστεία. Χθες έφθασε δι' αεροπλάνου η Μις «Θεσσαλονίκη» Δίς Ευαγγελοπούλου συνοδευομένη παρά του αδελφού της κ. Λ. Ευαγγελοπούλου και του αντιπροέδρου της Ενώσεως Συντακτών Θεσσαλονίκης κ. Κονιτοπούλου, η Μις Αίγινα Δίς Τίτσα Μαλτέζου, Μις Πειραιεύς Δίς Ευτέρπη Λάμψα. Η Μις Θεσσαλονίκη προεπέμφθη ενθουσιωδώς υπό πλήθους κόσμου, όστις την συνώδευσε κατά την αναχώρησιν της εκείθεν μέχρι του αεροδρομίου. Σήμερον αναμένονται η Μις Κέρκυρα, η Μις Ξάνθη και αι άλλαι Μις των επαρχιών. Επειδή λόγω τεχνικών δυσχερειών εματαιώθη η εκλογή εν Ιθάκη, ο ενταύθα σύλλογος των Ιθακησίων ανέλαβε να αναδείξη την Μις Ιθάκην μεταξύ των εν Αθήναις εγκατεστημένων ωραίων εξ Ιθάκης δεσποινίδων.

Χθες προσήλθον εις τα γραφεία της Ενώσεως των Συντακτών αι Μις Πειραιεύς, Θεσσαλονίκη και Αίγινα. Είνε και αι τρεις ωραιόταται και θα διεκδικήσουν με πολλάς ελπίδας τον τίτλον της Μις Ελλάδος.

Εις την Κέρκυραν η εκλογή έγινε την εσπέραν του παρελθόντος Σαββάτου εις το Φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου. Ο Δήμος είχε ψηφίσει ειδικόν κονδύλιον προς οργάνωσιν του χορού, ο οποίος εστέφθη υπό μεγίστης επιτυχίας. Παρέστη εις τον χορόν η καλυτέρα κοινωνία, πλείσται ωραίαι καλλοναί της Κερκύρας και οι αξιωματικοί του εκεί ναυλοχούντος αγγλικού στόλου. Ο χορός εσυνεχίσθη εν αδιαπτώτω ευθυμία μέχρι πρωΐας υπό τους ήχους δύο φιλαρμονικών του Δήμου και της Κερκυραϊκής Λέσχης. Μις Κέρκυρα εξελέγη, ως γνωστόν, η δεσποινίς Θάλεια Μπελτράτη, αδελφή της περυσινής Μις Κέρκυρα και εξ ίσου ωραία προς αυτήν.

Εις την Αίγιναν η εκλογή εγένετο κατά τον οργανωθέντα εις το «Ακταίον» την παρελθούσαν Κυριακήν χορόν. Της Ελλανοδίκου Επιτροπής μετέσχε και η Μις Ελλάς του 1931 Δίς Ρόδη. Της εκλογής μετέσχον αι δίδες Μαρία Μαργαρίτη, Αγλαΐα Μαυρομμάτη, Κουνάδη και Τίτσα Μαλτέζου, εξελέγη δε τελικώς η δίς Μαλτέζου η οποία είνε πραγματική καλλονή.

Εντός της σήμερον θα έχουν συγκεντρωθή εις Αθήνας όλαι αι υποψήφιοι.

Εις την προκαταρκτικήν επίδειξιν ενώπιον της Επιτροπής, όλων των Μις των επαρχιών, αι οποίαι θα εμφανισθούν εις τον χορόν των Ολυμπίων κατά την ανάδειξιν της Μις Ελλάδος, ως και κατά την εορτήν των Ολυμπίων, κοσμήτορες διωρίσθησαν οι κ. κ. Νικ. Γιοκαρίνης και Μ. Κυριακίδης.

Ο χαράκτης κ. Κελαΐδης έχει έτοιμον το χρυσούν μετάλλιον το οποίον θα απονεμηθή εις την Μις Αθήναι και την Μις Ελλάδα.

Μεγάλη ζήτησις παρατηρείται του λαχείου το οποίον θα κληρωθή κατά την νύκτα του χορού Καλλιστείων. Τα λαχεία θα πωλούνται μέχρι της εσπέρας του Σαββάτου: Εις τα γραφεία της Ενώσεως Συντακτών, εις το θέατρον Ολύμπια και εις τα κάτωθι Καταστήματα.

Βιβλιοπωλείον Ελευθερουδάκη επί της πλατείας Συντάγματος.
Βιβλιοπωλείον Δεπάστα επί της οδού Βουκουρεστίου.
Γαλακτοπωλείον Εκάλη επί της οδού Καραγεώργη.
Μουσικόν Κατάστημα Κωνσταντινίδη οδός Σταδίου, Μέγ. Μετ. Ταμείου.
Μαιζόν ντε Μπα οδός Σταδίου Μέγ. Μετ. Ταμείου.
Χις Μάστερς Βόϊς οδός Σταδίου.
Ανθοπωλείον Αγαλιώτη οδός Σταδίου.
Οπτικόν Κατάστημα Ευαγγελινού οδός Σταδίου παραπλεύρως Πρωτοδικείου.
Ζαχαροπλαστείον Αδ. Γεωργαντή Ηνωμένα Βουστάσια οδός Πανεπιστημίου.
Φαρμακείον Λοράν Λορεντζιάδη οδός Πατησίων αρ. 30 Β.

Εις τους κερδίζοντας εκτός των ομολογιών θα δοθούν και ανά εν δώρον πολυτελείας.

Της επιτροπής της λαχειοφόρου αγοράς θα μετέχουν ο διευθυντής του αστυνομικού τμήματος της περιοχής κ. Βρανόπουλος και ο αρμόδιος υπάλληλος του υπουργείου Προνοίας κ. Ν. Ψυλλίδης.

Η «ΜΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ»

Επιβαίνουσα του αεροπλάνου «Θεσσαλονίκη» αφίκετο την 3ην μ. μ. ώραν της χθες η Μις Θεσσαλονίκη 1932 Δίς Ρίτσα Ευαγγελοπούλου συνοδευομένη υπό του αδελφού της κ. Δ. Ευαγγελοπούλου και του αντιπροέδρου της Ενώσεως Συντακτών Θεσσαλονίκης και αντιπροσώπου της «Πρωΐας» κ. Α. Κονιτοπούλου.

Η προπομπή της Δίδος Ευαγγελοπούλου εν Θεσσαλονίκη υπήρξεν ενθουσιωδεστάτη. Πλείσται ανθοδέσμαι προσεφέρθησαν, προεπέμφθη δε μέχρι του αεροδρομίου με τας ενθουσιωδεστέρας των εκδηλώσεων, αναχωρήσασα την 1ην μ. μ. εκ του αεροδρομίου του Σέδες υπό τας ευχάς των παρισταμένων.

Το ταξείδιον της «Μις Θεσσαλονίκης» υπήρξε θαυμάσιον. Όταν το αεροπλάνον διήρχετο υπεράνω του Βόλου η δίς Ευαγγελοπούλου συγκεκινημένη απηύθυνε χαιρετισμόν προς την πόλιν όπου εγεννήθη.

Εις το αεροδρόμιον του Τατοΐου εγένετο δεκτή υπό πολλών συγγενών και φίλων της ως και αντιπροσώπων του Τύπου, υπό των οποίων συνοδευομένη ωδηγήθη εις τας Αθήνας, καταλύσασα εις την οικίαν του κ. Γεωργαντζόγλου.

Την 6ην μ.μ. η «Μις Θεσσαλονίκη» μετέβη εις τα γραφεία της Ενώσεως των Συντακτών και επεσκέφθη το προεδρείον αυτής. Η «Μις Θεσσαλονίκη» έκαμεν ευμενεστάτην εντύπωσιν εις τα μέλη της επιτροπής.

Η «Μις Θεσσαλονίκη» μας παρεκάλεσε ν' απευθύνωμεν τας θερμοτέρας της ευχαριστίας «προς τους ευγενείς Αθηναίους διά τας εκδηλώσεις των, αλλά, διά μίαν ακόμη φοράν, προσέθηκε, και προς τους αγαπητούς μου Θεσσαλονικείς και να τους διαβεβαιώσω ότι—μολονότι δεν είμαι εγώ βεβαία η ωραία των ωραίων της δευτερευούσης— θα αντιπροσωπεύσω επαξίως την Θεσσαλονίκην η οποία τόσον πανηγυρικώς με ετίμησε.

Την ηρωτήσαμεν διά τας εντυπώσεις της από το αεροπλάνο.

«Σας τας δίδω, είπε, με δυό λέξεις. Έμεινα τόσον ενθουσιασμένη ώστε εις το μέλλον το αεροπλάνον θα είνε το ωραιότερον μέσον συγκοινωνίας δι' εμέ. Ουδέποτε εφανταζόμην ότι ταξειδεύει κανείς τόσον ευχάριστα με το αεροπλάνον. Και διά τούτο εις τα είδη του σπορ που προτιμώ προσθέτω από σήμερα και το αεροπλάνον».

Η «Μις Θεσσαλονίκη» απαντά με εξαιρετικήν ευχέρειαν, αλλά και διπλωματικότητα εις τας ερωτήσεις:

—Τα είπα και πάλιν. Είμαι 19 ετών. Γεννήθηκα εις τον Βόλον, εσπούδασα εις τας Αθήνας και έπειτα κατεστάθην εις την Θεσσαλονίκην πλησίον του αδελφού μου. Ετελείωσα την Ιόνιον Σχολήν, ομιλώ γαλλικά και αγγλικά και παίζω πιάνο. Μάλιστα έχω κάμει και μερικάς συνθέσεις. Εις τον χορόν της Θεσσαλονίκης μετέβην εντελώς τυχαίως. Επρόκειτο μάλιστα να φύγω την προηγουμένην διά τας Αθήνας, αλλ' ανέβαλα το ταξείδι μου, λόγω κωλύμματος. Εις τον χορόν επήγα διά να διασκεδάσω. Δεν μετανοώ βέβαια διά την εκλογήν μου, αλλά δεν την επεδίωξα. Τώρα μίαν επιθυμίαν έχω: Ν' αντιπροσωπεύσω κατά τον αυριανόν χορόν επάξιον τον Βόρειον Ελλάδα, η οποία με απέστειλε.»

Παρεκλήθημεν εκ μέρους της δος Ποσειδώνος να δηλώσωμεν ότι ούτε της εξετέθη, ούτε πρόκειται να εκθέση υποψηφιότητα εις τα καλλιστεία.

Τι γέλοια

που γίνονται με το αδιαχώρητον των μεγάλων κιτρίνων λεωφορείων της Πάουερ, στη γραμμή Χαλανδρίου. Στη στάσι του Ψυχικού ένα ζεύγος αρκετά χαριτωμένο, εμπήκε στο όχημα. Ο εισπράκτωρ επενέβη:

—Δεν υπάρχει παρά μία θέσις, κύριε.

—Μα είμαστε δύο. Άς καθήση η δεσποινίς και μένω εγώ όρθιος.

—Απαγορεύονται οι όρθιοι, κύριος, και πάρετε μιά απόφαση, γιά να μη μας χασομεράτε.

Το ζεύγος αντήλλαξε μυστηριώδη βλέμματα, όταν ξαφνικά, το πρόσωπον του κυρίου εφωτίσθη από χαράν. Επροχώρησε εις την θέσιν και δίχως να είπη τίποτε εκάθησε, επήρε και το κορίτσι στα γόνατά του και έλαβε ύφος ανθρώπου τελείως καθησυχασμένου. Ο εισπράκτωρ εχαμογέλασε, ηρεύνησε πονηρώς με το μάτι του όλα τα άλλα καθίσματα, προσπαθών να βυθομετρήση τας εντυπώσεις των άλλων επιβατών, και τέλος το εδέχθη. Ο κανονισμός δεν μιλούσε διά παρομοίαν περίπτωσιν. Έκοψε λοιπόν δύο εισιτήρια και σκασμένος στα γέλοια απεσύρθη στο κάθισμά του

Εις το όχημα τα πράγματα εξειλίχθησαν ομαλώς, ως να μην είχε συμβή τίποτε. Μερικά παιχνίδια ή παράτολμους εκδρομάς που έκαμε η φαντασία των πλέον θερμοαίμων επιβατών, δεν χρειάζεται να τονίσωμεν ιδιαιτέρως, αφού δεν εβγήκαν από το κρανίον κανενός και αφού δεν είχαν κανένα είδους συνεπείας. Μπορούμε μάλιστα να είπωμεν ότι άν εξαιρέση κανείς τα γέλοια, το κοινόν εδέχθη την πρωτοτυπίαν με απάθειαν, που εις άλλας εποχάς, δεν ανθούσε διόλου ούτε εκαλλιεργείτο εις τον τόπον μας.

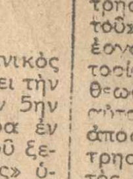

Προεσπερίς

Ο Εμπορικός και Βιομηχανικός Σύλλογος Πειραιώς οργανώνει την Κυριακήν, 17 τρέχ. και ώραν 5ην μ. μ., χορευτικήν προεσπερίδα εν τω «Ακταίω». Ορχήστρα η του ξενοδοχείου της «Μ. Βρεταννίας» υπό τον κ. Κέρκ. Την προεσπερίδα θα τιμήση και η «Μις Πειραιεύς» δνίς Ευτέρπη Λάμψα.

Ακαδημία Αθηνών

Κατά την χθεσινήν εν τη Ακαδημία συνεδρίαν έγιναν αι εξής επιστημονικαί ανακοινώσεις:

1) «Οι Μελάντιοι σκόπελοι και η νησίς Σταπόδια εις το Ικάριον πέλαγος». Ο κ. Κ. Κτενάς, εξετάζων το πρόβλημα της συνδέσεως μεταξύ Κυκλαδικής μάζης και Καρυστιδικής ανακοινοί περί της γεωλογικής συστάσεως των Μελαντίων σκοπέλων και της νησίδος Σταπόδια εις το Ικάριον πέλαγος. Αποδεικνύει ότι τα τμήματα αυτά του Αιγαίου ανήκουν εις μίαν ζώνην η οποία προεκτείνεται προς ανατολάς της Νάξου και η οποία χωρίζει το χέρσωμα της Ικαρίας από το Κυκλαδικόν, προσθέτει δε ότι αι πτυχαί αι οποίαι κατέρχονται από την Χίον και τα Ψαρά με τους μεταμορφωμένους πυρήνας των προεκτείνονται προς την Δωδεκάνησον.

2) «Περί του Εκκλησιαστικού αξιώματος του Οικονόμου». Ο κ. Ράλλης έκαμεν ανακοίνωσιν περί του εκκλησιαστικού αξιώματος του Οικονόμου, εκθέσας ότι οικονόμοι απαντώσιν ήδη και πρό της εν Χαλκηδόνι τετάρτης οικουμενικής συνόδου, απέδειξε δε τούτο διά πλειόνων μαρτυριών και ότι η μνημονευθείσα σύνοδος πρώτη επέβαλεν εις τους επισκόπους την υποχρέωσιν της εν ταις εκκλησίαις αυτών καταστάσεως οικονόμων. Προσέθηκε δε ότι ο ταύτα ορίσας εικοστός έκτος κανών της μνημονευθείσης συνόδου δεν περιείχε κύρωσιν ποινικήν κατά του επισκόπου του παραβάτου της τοιαύτης υποχρεώσεως. Εν τούτω συνεπληρώθη ο μνημονευθείς κανών διά του ενδεκάτου κανόνος της εβδόμης οικουμενικής συνόδου. Ωσαύτως εξήτασε το ζήτημα της παραλαβής του θεσμού των οικονόμων και εν τη Δύσει κατά τους χρόνους εκείνους.

3) «Επί γενικεύσεως της αρχής των [illegible] μετρήσεων διά του ερευνητού πυκνωτού». Ο κ. Μαλτέζος ανακοινώνει εργασίαν του μηχανικού κ. Π. Σαντορίνη, εν τη οποία ούτος δίδει την θεωρίαν μιάς βελτιώσεως της υπ' αυτού επινοηθείσης συσκευής του [illegible] διά την μέτρησιν των ελαστικών τάσεων εντός των υλικών. Επί πλέον παρέχει ειδικήν διάταξιν της συσκευής του διά την έρευναν εντός έργων εκ σκυροδέματος, οία τα φράγματα, εις τα οποία η περίοδος των παρατηρήσεων είνε μακράς διαρκείας.

4) «Περί του φωτομετρικού προσδιορισμού της επινεφριδίνης». Ο κ. Ζέγγελης ανακοινοί ότι ο κ. Θώμης ετελειοποίησε την χρωματομετρικήν μέθοδον προσδιορισμού της επινεφριδίνης διά της παρασκευής καταλλήλου χρωματομετρικού διαλύματος επινεφριδίνης.

5) «Συμβολή εις την μελέτην του ανωτέρου Μειοκαίνου της Ακαρνανίας». Ο κ. Κ. Κτενάς παρουσιάζει ανακοίνωσιν του κ. Μαξίμου Μητσοπούλου, όστις εμελέτησε λεπτομερώς τον παλαιοντολογικόν κόσμον των νεωτέρων στρωμάτων της παραλίας ζώνης της Ακαρνανίας.

6) «Η Γεωλογία της Σαλαμίνος Ι.— Η Σχιστοκερατολιθική διάπλασις αυτής». Ο κ. Κ. Κτενάς υποβάλλει επίσης ανακοίνωσιν του κ. Βορεάδου εις την οποίαν ούτος εξετάζει εν συνεχεία προηγουμένων ανακοινώσεων την σχιστολιθικήν διάπλασιν της νήσου Σαλαμίνος και τας εντός αυτής βασικάς εκρήξεις.

Περί ανεμοπορίας

Ελλείψει χώρου αναβάλλεται διά το αυριανόν φύλλον η δημοσίευσις της συνεχείας της ενδιαφερούσης μελέτης του καθηγητού του Πολυτεχνείου κ. Θεοδωρίδου περί ανεμοπορίας, της οποίας το πρώτον μέρος εδημοσιεύσαμεν χθες.

Διαλέξεις

Σήμερον 6.30' μ.μ. ο καθηγητής κ. Σωτ. Ιγγλέσης θα ομιλήση εις την Αρχαιολογικήν Εταιρείαν περί των προσκυνημάτων της Ιερουσαλήμ με προβολάς φωτεινών εικόνων. Είσοδος ελευθέρα.

—Την Κυριακήν, 17 τρ. και ώραν 4 ½ μ. μ. εν τη αιθούση διαλέξεων του Συλλόγου Κων)πολιτών Καλλιθέας θα ομιλήση ο κ. Αθαν. Ιωάννου με θέμα: «Η ευεργετική δράσις των Σωματείων εν τω αλυτρώτω Ελληνισμώ».

Θεατρικά

Σήμερον εις το θέατρον «Κεντρικόν» απογευματινή με την κωμωδίαν του κ. Τ. Μωραΐτίνη «Αιωνία Ζωή».

Παραδόσεις

Ο υφηγητής της Δημοσίας Οικονομίας εν τω Πανεπιστημίω Αθηνών κ. Άγγελος Θ. Αγγελόπουλος άρχεται των παραδόσεών του εν τη Νομική Σχολή (οδός Σίνα) σήμερον Παρασκευήν 15 τ και ώραν 5 μ. μ. με εναρκτήρ θέμα: «Αι βάσεις του φορολογικ συστήματος της Ελλάδος».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αρραβώνες

Μιχαήλ Σ. Λιναρδάκης, συν
τάρχης Πυροβολικού και η Δίς
λίκα Θ. Εξηντάρη, γερουσιαστ
μνηστεύθησαν.

Γάμοι

Νίκος Ν. Βασιλόπουλος, αντ
γελεύς Πρωτοδικών—Ιουλία Δ.
χαλακοπούλου ετέλεσαν τους
των.

Γεννήσεις

Η κ. Κούλα Νίκου Χασάπη,
φιλής θυγάτηρ του εμπόρου
κών κ. Γεωργίου Ξ. Σπυροπούλ
τεκε πρωτότοκον άρρεν. Ευχόμ
τους ζήση. Γ.

—Η κυρία Ελένη Δ. Διονυσο
έτεκεν άρρεν. Ευχόμεθα να της
Οικ. Τσαλ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τους οπωσδήποτε συμμετασχ
εις το βαρύ πένθος μας επί τη
λεία του αγαπητού μας συζύγου
πατρός Γεωργίου, θερμώς ε
στούμεν.
Οικογένεια Γεωργίου Βλαδ

Προς πάντας τους οπωσδήποτε
μετασχόντας του βαρυτάτου πέ
μου, επί τω θανάτω του προσφ
μου αδελφού Ιωάννου Κ. Πρι
λου, εκφράζω την βαθείαν ευγ
σύνην μου.
Μαρία Α. Σ

Ο ιατρός κ. Κ. Α. ΜΠΡΑΙ
ΤΗΣ, αφροδισιολόγος — δερμα
γος επί 4ετίαν επιμελητής του
γητού κ. Γ. Φωτεινού, δέχεται
εκάστην 9—12 και 5—8 μ. μ. ει
ιατρείον του Μάρνη 29.

ΠΑΡΑΛΟΓΟΣ ΣΠΑΤΑΛ
Είνε πραγματικώς άλογο
σπατάλη να εξακολουθούναι
αι μας την προμήθειαν των άρω
των των στις πανάκριβες τιμές
όταν δύνανται να έχουν όλα τ
ρώματά των εις χύμα προς
1—1.50 το γραμμάριον, χάρις
την επί της οδού Περικλέους
παρακαταθήκην των φημισμέ
Γαλλικών εργοστασίων ΓΚΡΑΣ

Εκδόσεις

Εξεδόθη και κυκλοφορεί
τική συλλογή του γνωστού
ποιητού κ. Κούλη Αλέπη υπό
τίτλον «Ερημικοί Περίπατοι».

— Εκυκλοφόρησε το νέον
χος του 4ου έτους της Νομικής
πιθεωρήσεως «Δικαστική».

— Εκυκλοφόρησε το δεύτ
τεύχος των «Τεχνικών Χρονι
επίσημον 15θήμερον όργανον
Τεχνικού Επιμελητηρίου της
λάδος, εξαιρετικόν εις εμφά
και πλουσιώτατον εις ύλην.

Θέατρα

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Η κουμ
μας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Σήμερον 7 μ. μ.
Αιωνία Ζωή».
ΚΙΤ—ΚΑΤ. Ντάνσιγκ-Βαριετέ.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μαμζέλ Νιτούς». Β'
βδομάς.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Το συνέδριον χορεύ
ΙΝΤΕΑΛ. «Χ—27» με την Μάρ
Ντήτριχ. Β' εβδομάς.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Λευκός έρως».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ. «Το συνέδριον
ρεύει».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ο βασιλεύς των
στρων» με τον Μπουμπούλ. Β'
βδομάς.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Στο Γκράντ-Οτέλ».

Συνοικιακοί

ΑΡΗΣ. «Η Α. Μ. Ποντενέρο».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Η τίγρις των θα
λασσών».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Απόψε ή ποτέ».
ΒΥΡΩΝ. «Δικαίωμα ο Έρως».
ΕΛΛΑΣ. «Ο πλοίαρχος - φάντασμ
ΕΤΟΥΑΛ. «Ο άνθρωπος που σκό
τωσε».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Το παρελθόν της
ρίας».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Το πήδημα του θαν
του».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τι φαινόμενον!»
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Η σκιά των
φων».

Πειραιώς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Θίασος Δράμαλη
Απ. 6 μ.μ. Τιμητική Δράμαλη.
Μασκωτίτσα».
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ. «Μποεμικές αγάπε
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Η Α.Μ. ο έρως».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Οι άγγελοι της Κολ
σεως».

συνήθη άλλως δι' αυτόν δριμύτητα. Η βασίλισσα πληγείσα εις το βασιλικόν γόητρον και την αγαθήν πρόθεσιν, δεν διεμαρτυρήθη ούτε εξεδήλωσεν άλλο αίσθημα πέραν της σιωπηλής πικρίας, αλλ' ούτε και ανέκοψε τον ακοίμητον ζήλον διά το κοινωνικόν έργον της. Ήτο εις το άκρον υπομονητική και πέραν παντός μέτρου αιδήμων η Βασίλισσα. Είναι δε άξιον της μεγαλυτέρας απορίας πώς η αιδημοσύνη της μετεφράζετο πάντοτε εις υπεροψίαν και πώς, κατόπιν πολυετούς στενής και γονίμου συνεργασίας με τας ηγουμένας της κοινωνικής κινήσεως Ελληνίδας, δεν κατωρθώθη να τακή ο πάγος της ψυχράς επαφής και να αναπτυχθή σπινθήρ βαθυτέρας ψυχικής επικοινωνίας. Αλλ' η Βασίλισσα Σοφία παρά την τρυφεράν φύσιν της απεστρέφετο τας αισθηματικάς εκδηλώσεις και τας τυπικάς πράξεις και τας κενολόγους χρονοτριβάς. Επιστρέφουσα από την ορκωμοσίαν του Βασιλέως εις την Βουλήν έσπευδε να συνεχίση το διακοπέν έργον. Φλεγομένη από τον υψηλόν πυρετόν της εργασίας, ανέβαλλε τας τυπικάς παρουσιάσεις των κυριών και απέκλινε τας κοσμικάς συγκεντρώσεις, πιστεύουσα ότι διά των έργων και όχι διά των λόγων αναπτύσσεται ο δεσμός και συντελείται η ηθική σχέσις των ατόμων εν τη κοινωνία.

Η ευτυχής έκβασις των Βαλκανικών πολέμων απετέλεσε την μεγαλυτέραν αμοιβήν των υπεράνθρωπος εργασθεισών κυριών και εσημείωσε τας ολιγίστας ημέρας χαράς, της όλης επιπόνου και μαρτυρικής ζωής της Βασιλίσσης Σοφίας.

Αλλ' η αγαλλίασις των ημερών αυτών έμενεν ως πάσα χαρά ανθρώπου φέροντος την ανεπίγνωστον συναίσθησιν της τραγικής μοίρας εις το κατώφλιον της ψυχής της. Αι ημέραι ήσαν μετρημέναι, ο καιρός διέρρεε και το έργον ήτο βαρύ και επίμοχθον.

— Η νίκη μόνον υποχρεώσεις γεννά δι' όλους — έλεγε προς τας συνεργάτιδας κυρίας την επιούσαν της θριαμβευτικής παρελάσεως των Ελλήνων νικητών— είναι πολλά να γίνουν διά να είμεθα άξιοι της νίκης και να ίδωμεν τους καρπούς της.

Είχε πάντοτε την πιεστικήν ιδέαν της καθυστερήσεως όταν έβλεπε τόσας εκτάσεις ελληνικού εδάφους χέρσους και αδένδρους και τόσον μεγάλας στερήσεις εις τροφήν και κατοικίαν του λαού και τόσον εγκαταλελειμμένα τα παιδιά και τόσον αβοήθητον εις τας τυφλάς παρορμήσεις του τον εργαζόμενον κόσμον.

Και όταν ο φόρτος της εργασίας και η καταπόνησις της μερίμνης κατέβαλλον τας δυνάμεις της, η Βασίλισσα εξήρχετο εις το ύπαιθρον διά να ενδυναμωθή και συγχρόνως διά να αναζητήση τας νέας εκτάσεις προς δενδροφύτευσιν ώστε να ευρεθή μίαν ημέραν η ιστορική πόλις εντός του πρασίνου πλαισίου, του μόνου αρμονικού διακόσμου διά τα λευκά μάρμαρα των μνημείων της και τα χαρωπά φιλήματα του ηλίου, προσδίδοντος διαρκή όψιν εαρινής συμφωνίας εις τα αττικά τοπία.

Και ηπλώθη ούτω ο πράσινος τάπης των πεύκων, των κυπαρίσσων, των θαμνωδών φυτών εξ ολόκληρον, την σχεδόν άδενδρον περιοχήν της Αττικής, πλην των ολίγων σημείων τα οποία είχε καλύψει με την φυτικήν βλάστησιν η μέριμνα της Βασιλίσσης Αμαλίας. Και επρασίνισαν αι κλιτύες του Φιλοπάππου και η Πνύξ και τα περιφερικά ριζώματα του Λυκαβηττού και οι λόφοι του Παγκρατίου και αι γραφικαί εκτάσεις του Τατοΐου και εφυτεύθη επί αρχιτεκτονικού σχεδίου έκτασις 900 στρεμμάτων εις τον Ποδονίφτη διά ν' αποτελέση το μεγάλον πάρκον των Αθηνών, υλοτομηθέν κατόπιν διά την εγκατάστασιν προσφυγικού συνοικισμού.

— Ανοίγει τόσον την καρδιάν το πράσινο της βλαστήσεως —έλεγε —που ό,τι και άν κάμωμεν διά τα δένδρα δεν αποδίδομεν το χρέος της ευγνωμοσύνης μας.

Το αίσθημα τούτο του αγνού περιβάλλοντος το έφερε και εις την κοινωνικήν ζωήν της η Βασίλισσα. Την ακολουθίαν της δεν εσχημάτιζε από τον περιορισμένον και συνήθως ψυχικώς πτωχόν κύκλον των θαμιστών της Αυλής, αλλά κατ' εκλογήν και κατόπιν μακράς δοκιμασίας μεταξύ των ανωτέρας ηθικής συναισθήσεως ανθρώπων. Η κυρία των Τιμών δεν εγνώριζε την τιμητικήν όψιν της θέσεως, αλλά την διαρκή μόχθον της ογκώδους εργασίας της επιτελουμένης υπό αυστηρόν κανόνα.

Ο ιατρός της Βασιλικής οικογενείας απέκτησε τον τίτλον αφού εδοκιμάσθη επί σειράν ετών ανασυρθείς εκ της αφανούς υπηρεσίας του εφημερεύοντος ιατρού του στρατιωτικού νοσοκομείου. Η νεαρά πριγκήπισσα τότε εις μίαν αιφνιδίαν επιθεώρησιν εις το νοσοκομείον εύρεν επίστρωμα σκόνης εις το μαγειρείον. Προσεκάλεσε τον εφημερεύοντα ανθυπίατρον και του έκαμε δριμείας παρατηρήσεις. Αλλ' ο ελεγχόμενος μόλις παραλαβών την υπηρεσίαν και μη υπέχων την ευθύνην απήντησε με όλως ασυνήθη παρρησίαν.

— Όταν είσθε σεις της υπηρεσίας δεν συμβαίνουν αυτά; ερωτά ήρεμως η πριγκήπισσα.

— Ουδέποτε υψηλοτάτη, απαντά εντόνως και κατέρυθρος εκ της θιγείσης φιλαυτίας του ο εύθικτος ανθυπίατρος.

— Τότε από σήμερον είσθε μόνιμος εις την υπηρεσίαν και θα ίδουμε πώς θα τηρήσετε τον λόγον σας.

Επηκολούθησε σειρά ετών ανεπιλήπτου λειτουργίας του Νοσοκομείου διά να τύχη της αναγνωρίσεως των υπηρεσιών του ο νεαρός επιστήμων.

Η καλαισθησία της Βασιλίσσης Σοφίας ήτο ηρμονισμένη προς το ελληνικόν περιβάλλον, προς την αισθητικήν αναζήτησιν πάσης καλλιεργημένης διανοίας, προς το μέτρον, το οποίον κατά μήκος των αιώνων διδάσκουν τα ελληνικά μνημεία.

Η λαϊκή τέχνη έτυχε των τιμών της βασιλικής προστασίας. Και η Βασίλισσα Σοφία πρώτη ήρχισε την διακόσμησιν με είδη λαϊκής τέχνης όλων των καταστημάτων της κοινωνικής προνοίας, όσα ίδρυσεν εις την Ελλάδα. Και ήτο απλούς και καλαίσθητος ο ρυθμός αυτός τον οποίον εφήρμοζε παρακολουθούσα την τελευταίαν λεπτομέρειαν σχεδίου και εκτελέσεως. Τα λαϊκά έπιπλα, η ανδρομίδες ευχρώμου και κανονικής υφάνσεως, τα σταμπάδα υφάσματα του Τυρνάβου, τα καραβόπανον με τας ερυθράς ζώνας, τα διαφανή υάλινα ανθοδοχεία, τα κρυστάλλινα άνευ διακοσμητικών τομών μελανοδοχεία, τα χωρικά κεντήματα, το φυτικόν πράσινον χρώμα διά θύρας και παράθυρα, απετέλεσαν το υλικόν της συνολικής συνθέσεως διά την υποτυπώδη διακόσμησιν και τας επιπλώσεις των γραφείων και των αιθουσών των καταστημάτων της Βασιλίσσης Σοφίας.

Τόσον δε ησθάνετο την γαλήνην και την αρμονίαν του ρυθμού αυτού, ώστε όταν βραδύτερον εν τη εξορία έλαβε το βιβλίον της κυρίας Χατζημιχάλη διά την Λαϊκήν τέχνην της Σκύρου, έγραφε προς τον αποστολέα: «Αυτό είνε βιβλίο! Αισθάνθηκα μεγάλην χαράν όταν το έλαβα. Ήτο σάν να έκοπτα τον πρώτον καρπόν από δένδρον που φύτευσα με τα χέρια μου».

Την ιδίαν απλήν αισθητικήν είχε και διά την αρχιτεκτονικήν. Η αγανάκτησίς της εξεδηλούτο ασυγκράτητος όταν έβλεπε τα ακαλαίσθητα σπίτια ξενικού επιδεικτικού ρυθμού που εκτίζοντο εις τας Αθήνας, την Κηφισιάν και τα Φάληρα.

Όταν έκτιζε τας ιδικάς της οικοδομάς έφερε Αμερικανόν αρχιτέκτονα, ευρίσκουσα ότι τα αμερικανικά αρχιτεκτονικά σχέδια ανταπεκρίνοντο περισσότερον εις την εξυπηρέτησιν των σκοπών, την απλότητα και την ευγραμμίαν.

Η ιδέα της χρησιμοποιήσεως ξενικής επικουρίας δεν υπηγορεύετο εξ υποτιμήσεως της ελληνικής αξίας, αλλ' εκ της επιθυμίας να εισαχθούν κατάλληλα πρότυπα διά την κατεύθυνσιν της ελληνικής εργασίας. Και όταν μετεκάλει Αμερικανούς αρχιτέκτονας και Ελβετούς μηχανουργούς και Αγγλίδας νοσοκόμους και όταν απέστελλεν εις Βοστώνην Ελληνίδας υποτρόφους δι' οικοκυρικήν εκπαίδευσιν, δεν είχεν, ως τοσάκις αδίκως της επερρίφθη, τον θαυμασμόν του γερμανικού προτύπου και το πνεύμα της γερμανικής διεισδύσεως, αλλά την ανεπηρέαστον παντός τοιούτου μικρολόγου υπολογισμού έφεσιν να δώση τελειότερα πρότυπα εις την ελληνικήν επεξεργασίαν και πρόοδον.

Ο παγκόσμιος πόλεμος με τας τρομεράς συνεπείας του ανέκοψε το κοινωφελές έργον της Βασιλίσσης Σοφίας. Ήρχιζε το δεύτερον μέρος της ζωής της, η οδός του μαρτυρίου, την οποίαν επί σειράν ετών διήνυσεν με ηγεμονικήν αξιοπρέπειαν και χριστιανικήν εγκαρτέρησιν.

Αναχωρούσα κατά την πρώτην εξορίαν της εκ της Ελλάδος είχε το σκοτεινόν προαίσθημα σφοδράς ανησυχίας διά την τύχην του ανερχομένου τον θρόνον δευτεροτόκου υιού της. Δεν εβράδυνε να επαληθεύση το θλιβερόν προαίσθημα διά του τραγικού θανάτου του νεαρού βασιλόπαιδος μακράν της μητρικής αγκάλης.

Βαρύ νέφος επεκάθισεν έκτοτε εις τον ψυχικόν ορίζοντα της Βασιλίσσης.

Η επάνοδος εις την Ελλάδα μετά τας εκλογάς του 1920 απετέλεσε σταγόνα παραμυθίας εις ωκεανόν θλίψεως. Το στέμμα ήτο άνευ λαμπηδόνος. Ήλπιζεν εις την συνέχειαν της εργασίας να εύρη ανακούφισιν από τον οδυνηρόν πόνον, αλλ' είχε συγχρόνως και την συναίσθησιν όλων των προβλημάτων και δυσχερειών και προησθάνετο ότι η επάνοδος ήτο έναρξις νέων δοκιμασιών.

— Αισθάνομαι ανακούφισιν — έλεγεν— ότι θα εργασθώ διά να γίνουν τόσα πράγματα χρήσιμα διά τον τόπον, αλλά με στενοχωρεί η ιδέα πώς θα εύρω τα κομματικά και θα ζητούν με αυτά να κανονίζω την συμπεριφοράν μου και την εργασίαν μου. Είνε κρίμα να σταματά ένας τόπος σε τόσο μικρά εμπόδια!

Η παλινόρθωσις υπήρξεν όσον προησθάνετο η Βασίλισσα Σοφία βραχεία. Η Μικρασιατική καταστροφή και η προσφυγική τραγωδία ωδήγησαν εις νέαν εξορίαν. Και συνεχίζεται έκτοτε χωρίς διακοπήν σειρά συμφορών, αληθές μαρτυρολόγιον από του θανάτου του Βασιλέως Κωνσταντίνου εις ένα κοιτώνα μελαγχολικού ξενοδοχείου του Παλέρμου μέχρι της εκδηλώσεως της φοβεράς κληρονομικής ασθενείας, την οποίαν επί μακρόν ησθάνετο εγγίζουσαν με το ισχυρόν προαίσθημα το οποίον τοσάκις της έδιδε μελλοντικάς ενοράσεις.

Το ψυχικόν σθένος της επανεύρε χαροπαλαίουσα η Βασίλισσα εντός της κλινικής της Φραγκφούρτης. Διετήρει καλόν ηθικόν και εβεβαίου ότι ησθάνετο ταχείαν την ανάρρωσιν διά να μειώση το βαρύ αίσθημα της οδύνης των οικείων της.

Έζησεν ολίγας ημέρας ως τηκομένη λαμπάς και την ψυχράν νύκτα της 13 Ιανουαρίου εξέπνευσε, σβεσθείσα ως φλόξ ασθενούς λυχνίας υπό ριπήν ελαφράς πνοής ανέμου.

Ο ιατρός εξερχόμενος του κρικού πλέον θαλάμου της κλινικής θα ηδύνατο να αναγγείλη εις τους βασιλικούς οικείους και τους ολιγίστους φίλους το τέρμα της βασιλικής ζωής, εάν ησθάνετο ότι ήτο και τέρμα εσωτερικού δράματος, με την θλιβεράν κυριολεξίαν:

— Απελυτρώθη!

Η Βασίλισσα Σοφία με την παλλομένην καρδίαν και τον διαυγή νουν έδωσε φωτεινόν υπόδειγμα υπερτέρου ανθρωπίνου βίου. Έζησε διά τον πλησίον. Εγνώρισε όλας τας πικρίας και τας οδύνας της ζωής. Και το βασιλικόν στέμμα της όταν δεν ήτο φωτοστέφανος αποστολής κεφαλής, ήτο ακάνθινος στέφανος μαρτυρίου.

Μίαν ημέραν δικαιοσύνης ο ανδριάς της Βασιλίσσης Σοφίας εκ πεντελικού μαρμάρου θα εξαίρεται υπό ακτινοβόλον ήλιον εν μέσω του θαλλερού άλσους του Φιλοπάππου. Η ψυχή του δάσους θα εύρη την υλικήν της έκφρασιν και οι ευαίσθητοι περιπατηταί οι προικισμένοι με το δώρον του να προσδέχωνται την βωβήν ομιλίαν των αψύχων θα ακροώνται την αιθέριαν λαλιάν του βασιλικού μαρμάρου:

«Διαβάτη ελά στο δάσος να ξεκουρασθής, να πάρης δυνάμεις δι' εργασίαν να δοξάσης τον Πλάστην.»

ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΗΣΙΑ	ΔΡ 380	ΕΤΗΣΙΑ	ΔΟΛΛ. 10
ΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ	ΔΟΛΛ. 15
ΙΜΗ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ „	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ο Ινδός ηγέτης

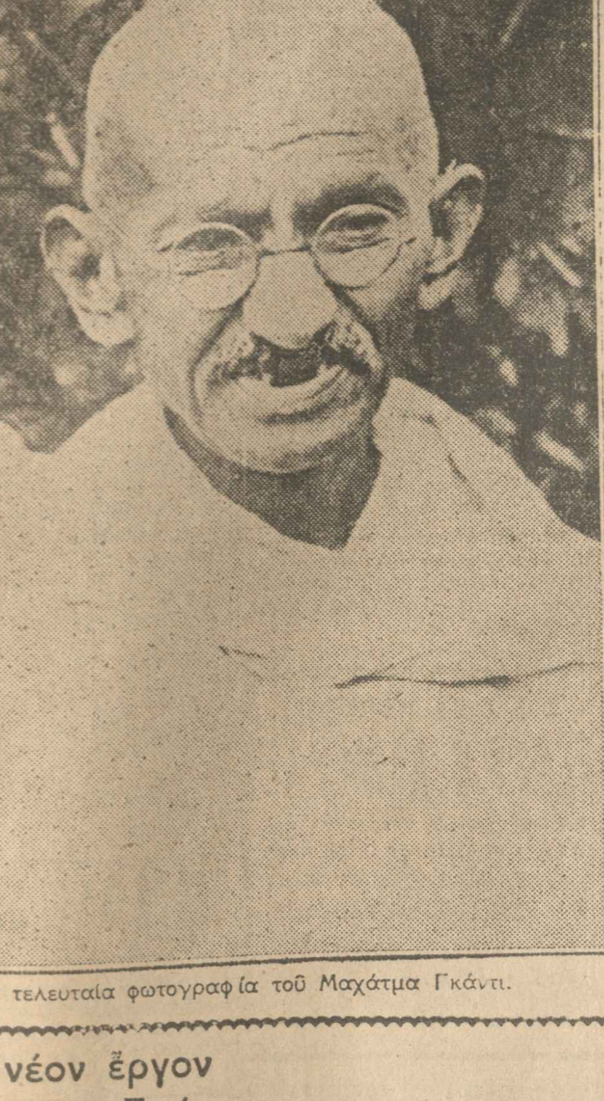

Μία τελευταία φωτογραφία του Μαχάτμα Γκάντι.

Περί τον νεκρόν της Βασιλίσσης Σοφίας

Όταν ομιλούν ευγλώττως τα έργα διά την Βασίλισσαν του πόνου και της καλωσύνης

Αναμνήσεις από την δράσιν της

Ο θάνατος της βασιλίσσης Σοφίας είνε θάνατος μιάς μεγάλης καρδίας που ηγάπησε πολύ ό,τι έμψυχον και άψυχον υπήρχεν εις αυτήν την χώραν. Χάνεται μία μορφή που δεν υπήρξεν απλώς και μόνον η βασίλισσα αυτού του τόπου, αλλά ο φύλαξ άγγελός του εις τας πλέον κρισίμους στιγμάς της ζωής του.

Άνθος που είδε το φως του ηλίου μέσα εις τας πλέον πειθαρχημένας παραδόσεις της αυλής του Πότσδαμ, διετήρει την παγεράν τάφρον της αποστάσεως μόνον απέναντι εκείνων που ήθελαν καλπάζοντες να την περάσουν. Ο αρριβισμός δεν ήτο ανεκτός εκεί όπου η Σοφία έζουσε και εβασίλευε. Εντεύθεν η φήμη ότι τα πάντα έπραττεν εξ αφορμών ηθικών, από συνείδησιν ενός στενού και απλού καθήκοντος. Θέλουν πολλοί να παραστήσουν ότι αίσθημα καθήκοντος που απέρρεεν εκ της θέσεώς της υπηγόρευε όλας τας πράξεις της. Και η καρδία όμως; Αυτή άρα γε δεν έπαλλε εις τα βασιλικά της στήθη; Η αγάπη της άρα γε προς το πράσινον ήτο στενός διανοητικός ωφελιμισμός ή ήτο συγκίνησις κατά πρώτον λόγον που ευρίσκε εις το ωφέλιμον ισχυρά στηρίγματα διά να ζήση; Και ο πόνος της διά τα παιδιά, διά τους άρρωστους, ήτο καθήκον επαγγελματικόν, ως θέλουν μερικοί να το εμφανίσουν, ή ήσαν πράξεις που απετέλουν περίσσευμα καρδίας, που εφανέρωναν βαθυτέραν αγάπην και στοργήν; Η Σοφία έπραττε περισσότερον και διεδήλωνε ολιγώτερον. Δεν ήτο μεσογειακός τύπος και η διαδήλωσις δεν ήτο του χαρακτήρος της. Αλλ' άρα γε έχουν τόσην σημασίαν αι φωνασκίαι, όταν υπάρχουν, όταν ομιλούν ευγλώττως τα έργα: το Άσυλον των Ανιάτων, το Πατριωτικόν Ίδρυμα, το Νοσοκομείον των Παίδων, τα Φιλανθρωπικά Συσσίτια, αυτοί οι πράσινοι πνεύμονες της Αττικής που σχεδόν εφύτευσε μόνη της, και υπέρ των οποίων είχε μεταβληθή εις κήρυκα και απόστολον, εις τον πλέον ενθουσιώδη προπαγανδιστήν;

Ένα πρωΐ μετά τους Βαλκανικούς πολέμους επήρε τον χάρτην των Αθηνών και του Αττικού πεδίου και σαν φανατικός κολορίστας της σχολής του Βερονέζε εφώναξε:

— Προς Θεού, δεν υπάρχει διόλου χρώμα εδώ, δεν υπάρχει πράσινο.

Και επάνω εις τα φαλακρά γκρίζα βουνά του αττικού πεδίου ετράβηξε ζωηρές πράσινες πινελιές. Και το θαύμα εγένετο. Η Αττική επήρε έναν χαρούμενον τόνον και αι Αθήναι άρχισαν ν' αναπνέουν καλύτερον. Και την υπόθεσιν του πρασίνου δεν την είδε ποτέ ως υπόθεσιν ιδικήν της. Διόλου δεν εφαντάσθη ότι το πράσινον μπορεί να ζήση απλώς και μόνον όταν το θελήση και το διατάξη μιά βασίλισσα. Έννοιωθε πολύ καλά ότι η υπόθεσις αυτή έπρεπε να γίνη συνείδησις, να γίνη χαρά του μικρού παιδιού, ικανοποίησις του ωρίμου έργου του υπαλλήλου και φροντίς του κράτους.

— Δεν πρέπει να φεύγη ένας άνθρωπος από την ζωήν —έλεγε— άν δεν έχη φυτεύσει ένα δένδρον.

Και όλοι ενθυμούμεθα τας γραφικάς αναβάσεις όλων των Αθηναίων, των γερόντων και των νέων, των γυναικών και των παιδιών επάνω εις τον Υμηττόν, αυτήν την έξοδον του λαού με έναν πράσινον κλώνον και μίαν αξίνην. Και ενθυμούμεθα ακόμη όλους αυτούς να ξεκινούν σκόλες και καθημερινές γιά τις πλαγιές των βουνών, να έρχωνται ως στοργικοί κηδεμόνες να παρακολουθήσουν αυτά τα φυτώρια εις τα πρώτα βήματα της ζωής των. Ποτέ ο τόπος μας δεν είδεν άλλον συναγερμόν υπέρ του πρασίνου, όπως τότε, και ποτέ δεν είδε σύνθημα να έχη τέτοιαν απήχησιν εις την λαϊκήν ψυχήν και τόσον πλούσια αποτελέσματα.

Η αγάπη της προς την απλήν ζωήν, προς τους απλούς και ταπεινούς ανθρώπους δεν είχεν όρια.

Στην ίδια πηγή πρέπει ν' αναζητήσωμε την αρχή, την ίδρυση του Νοσοκομείου των Παίδων.

Το παιδί κατείχε ένα μεγάλο μέρος της ψυχής της. Αυτό δεν το μαρτυρούν τόσο ούτε η εκκλήσεις που είχε κάμει στον Συγγρό και στον Καργιαλένιο γιά να δώσουν τα πρώτα χρήματα του νοσοκομείου, ούτε οι έρανοι υπέρ του ιδρύματος που έκαμε μετά το 1900 το μαρτυρούν αι επισκέψεις αι συχναί, καμμιά φορά καθημερινές, που έκανε στο ίδρυμα. Πόσες φορές δεν την είδαν να φθάνη πρωΐ-πρωΐ, ν' αρχίζη από την κουζίνα και να περνά ώρες και ώρες δίπλα στα κρεββατάκια των αρρώστων παιδιών και πόσες φορές δεν την παρηκολούθησαν τριγυρισμένην από τα αναρρωνόντα παιδάκια, να συζητά μαζί τους, να τους μιλά γιά χίλια δυό, να τους γελά και να τους παίζη. Όσοι δεν έβλεπαν στη Σοφία παρά την εκπρόσωπο της πρωσσικής πειθαρχίας, τον στενόν αυλικό κορσέ, πώς θα εξηγούσαν αυτήν την χαρούμενη στοργή, αυτό το γεφύρωμα κάθε αποστάσεως; Η βασίλισσα τότε ήταν στις πιό δικές της στιγμές, γιατί μιλούσε με τα πιό απονήρευτα πλάσματα της δημιουργίας, με τα παιδάκια.

Εγώ ατομικά έχω δυό προσωπικές αναμνήσεις από τη βασίλισσα. Η μία είνε της εποχής του αποκλεισμού και η άλλη στο Μικρασιατικό μέτωπο.

Ήμουν μαθητής στη δεύτερη τάξη του γυμνασίου στο Λύκειο του Κωνσταντινίδη. Μαζί με άλλα παιδιά, κάθε μέρα, πηγαίναμε και βοηθούσαμε στα συσσίτια της βασιλίσσης.

Από νωρίς έφθαναν η πριγκήπισσες και λίγο αργότερα έφθανε σ' ένα μικρό κλειστό αμάξι η Σοφία. Την συνώδευε πάντα η κυρία Κοντοσταύλου. Κατέβαινε και προχωρούσε σιωπηλή προς το συσσίτιο. Φορούσε ένα γκρί απλούστατο ταγιέρ και ένα μικρό καπέλλο σκούρο με μιά ελαφρά λιλά μπορντούρα. Πρώτη της δουλειά ήταν να δοκιμάση το φαγητό. Και δεν το δοκίμαζε, πρόχειρα, επιπόλαια, αλλά έτρωγε πάντα ένα κομμάτι που έβγαζαν μπροστά της από το πρώτο καζάνι. Και επρόσεχε και λεπτολογούσε αφάνταστα το μαγείρεμμα, το πώς ήταν αρτυμένο το φαγητό, το ψήσιμο, το αλάτισμα, την ντομάτα, τα πάντα τέλος πάντων. Έκανε μαγειρική τεχνολογία, συστηματική και αμείλικτη. Ύστερα επιστατούσε στις μερίδες και παρακολουθούσε τις φυσιογνωμίες. Ένα μεσημέρι στάθηκε μπροστά σ' ένα γεροντάκο. Αυτός δεν την κατάλαβε κι' εξακολουθούσε να σκουπίζη με ένα κομμάτι ψίχα την καραβάνα που δεν είχε πιά παρά αχνότατα ίχνη σάλτσας. Η Σοφία έκαμε νόημα και του έφεραν δεύτερη μερίδα. Πονούσε κυριολεκτικά η καρδιά της κάθε φορά που η ποσότης δεν επαρκούσε γιά να δώση σ' όλους δυό μερίδες, γιά να αισθανθή πως όλος αυτός ο αποκλεισμένος, ο ταλαιπωρημένος λαός ανεκουφίζετο πραγματικά, ότι όλοι έπαιρναν εκείνο που έπρεπε.

Και αυτή η τακτική δεν ήταν μιάς ημέρας υπόθεσις, μιάς στιγμής ενθουσιασμός, αλλά καθημερινή ασχολία, αδιάκοπη φροντίδα, λαχτάρα, πόνος και στοργή. Το κακό ήταν ότι την ήθελαν απρόσωπη και αυτή ήταν πολύ προσωπική, ήταν φυσιογνωμία ισχυρή και έντονη, ήταν μιά ζωή με σφυρηλατημένη θέλησι, με κυνηγημένες αλύπητα όλες τις ανθρώπινες μικροαδυναμίες. Θα τη διώχναμε γιά τον ίδιο λόγο που οι παλαιότεροι συμπατριώται μας εδίωξαν τον Αριστείδη. Τους έπινε στα νεύρα η αρετή του, τους ενοχλούσε ο χαρακτήρας του. Το ίδιο και η Σοφία. Ήταν πολύ φρόνιμη, πολύ αυστηρή, πολύ τακτική, πολύ φρουρός των τύπων και το κλίμα το δικό μας ήθελε απότομες και ξαφνικές εναλλαγές, απότομα μπουρίνια και απροσδόκητα χαμόγελα, νεύρα και μακαριότητα, σκώμμα, ραχάτι και σκεπτικισμό.

Η διαφορά μας δεν ήταν στον αισθηματικό κόσμο αλλά κάπου αλλού. Και μεις και εκείνη είχαμε πλουσίαν την πηγήν των δακρύων και τα αποθέματα του αισθήματος. Δεν είχαμεν όμως την αυτήν ερμηνεία της ζωής. Οι Έλληνες παίρνουν πάντα τη ζωή κατά πρώτον λόγον ως δικαίωμα και η Σοφία κατά πρώτον λόγον ως χρέος. Εδώ ήτο το σημείον που μας εχώριζεν από αυτήν. Εμείς είχαμε αισθήματα και καρδιάν αχαλίνωτον και εκείνη καρδιάν με χαλινόν. Δεν σταματούσε στο εφήμερο, αλλά προχωρούσε και πέραν απ' αυτό και προσπαθούσε συνθετικώτερα να [illegible] το νόημα των ανθρώπων και των πραγμάτων και να πειθαρχήση σ' αυτό. Γι' αυτό μπόρεσε τόσο ψύχραιμα ν' αντιμετωπίση όλες τις καταιγίδες, όλες τις καταστροφές, να περάση αγόγγυστα μέσα από όλες τις περιπέτειες και ν' αντιμετωπίση με την γαλήνη του καλού τον θάνατον όταν την επλησίαζεν.

Το παρήγορον είναι ένα, ότι εμπρός εις τον νεκρόν της, φίλοι και εχθροί σκύβουν με σεβασμόν το κεφάλι, την ενθυμούνται οία πραγματικώς ήτο, καλή και υπέροχος, και εύχονται να είνε ελαφρόν το χώμα που θα καλύψη την σορόν της.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

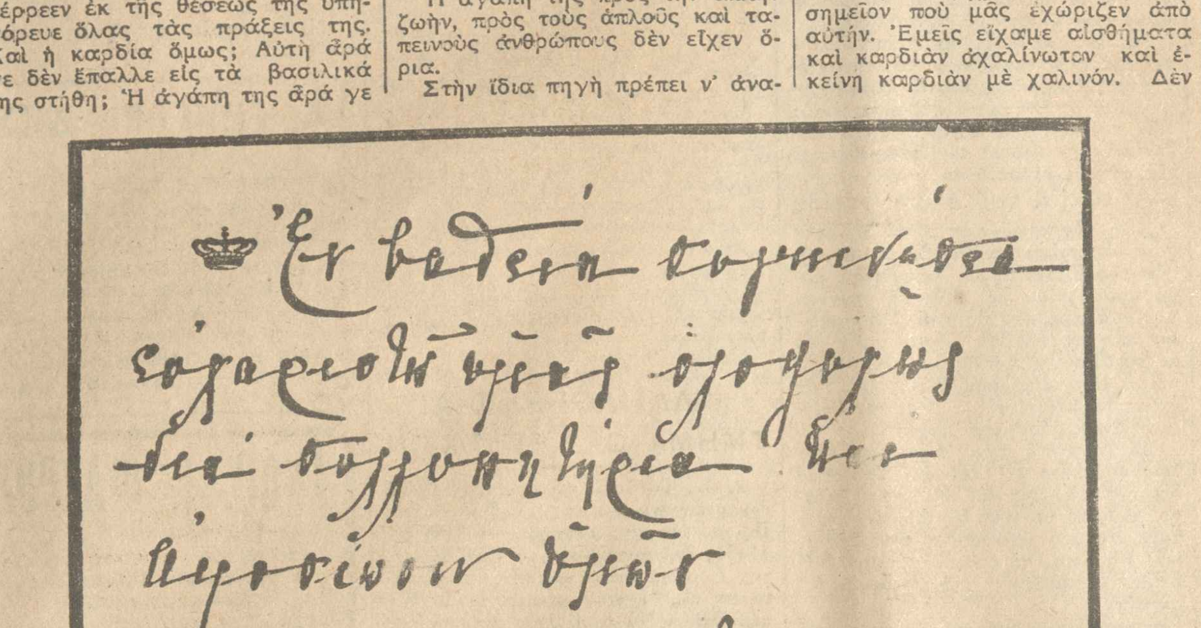

Ἐν βαθείᾳ συγκινήσει
εὐχαριστῶ ὑμᾶς ὁλοψύχως
διὰ συλλυπητήρια και
ἀφοσίωσιν ὑμῶν
Σοφία

Έν αυτόγραφον της αλησμονήτου Βασιλίσσης Σοφίας σταλέν εις απάντησιν συλλυπητηρίων επί τω θανάτω του αειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ο ωτορινολαρυγγολόγος ιατρός κ. Γ. Π. ΞΑΝΘΑΚΟΣ δέχεται Αγ. Κωνσταντίνου 5α (αρ. τηλ. 59-66)

Το νέον έργον κόμητος Σφόρτσα

Οι μεταπολεμικοί δικτάτορες και αι δικτατορίαι

40ον

νεαροί πλούσιοι Μογγόλοι έ-
βιαίως μεταφερθή από τους
ς των και από τα ποιμνιά
εις Μόσχαν, όπως γευθούν έ-
όν καρπόν του σοβιετικού
ου της γνώσεως. Μερικοί εξ
ν επιστρέφουν εις την πατρί-
ων με γυναίκας τας οποίας έ-
σαν από τους δρόμους της
ας και με φρικώδεις ασθενεί-
Από της μιάς κατασκηνώσεως
ην άλλην κυκλοφορούν τα
ύτά, ως ζωντανή απόδειξις,
λαμαϊκή κόλασις κείται εις
ρμα του Υπερσιβηρικού άλ-
αντα ταύτα λέγονται χαμηλο-
ος, μέσα εις τα πλέον ασφα-
ρα τσαντήρια η σοβιετική
σκοπεία είνε πανταχού παρού-
δε αρχαία μογγολική ευθύ-
ήκει πλέον εις το παρελθόν.
Πανσχάν Λάμα, ο Ποντίφηξ
λαμαϊκών Βουδδιστών, ήρχι-
σχάτως να εκφράζεται σχε-
προς τον μπολσεβικισμόν,
επί πολύ ετήρησε σιγήν. Α-
πλέον την πραγματικήν η
την αδιαφορίαν του και εδή-
ν, ότι «ο μπολσεβικισμός εί-
θρός του βουδδισμού». Κατοι-
ήμερον εν Πεκίνω, εις εν περί-
ον του Απηγορευμένου Άστε-
Εκατοντάδες Μογγόλων με-
ίνουν ημερησίως παρ' αυτώ,
λάβουν οδηγίας. Εν τούτοις,
δηγίαι αυταί, διά λόγους φυ-
και θρησκείας, αφορούν εις
τικήν άμυναν και δεν δύναν-
ά προσλάβουν χαρακτήρα ε-
ού αντιπολιτεύσεως.
διπλωμάται δυνατόν να εύ-
επεξηγήσεις και δικαιολογί-
ά την παραβίασιν αυτήν της
ικής κυριαρχίας και της άρ-
ς μογγολικής αυτονομίας, διά
ηθικήν έκπτωσιν μιάς φυλής
μιάς χώρας, η οποία, μόλις
ακόμη, παρείχε γοητευτικόν
άδειγμα των αρχαιοτέρων πα-
ρχικών αρετών. Αλλά μόνον
νής κυβέρνησις κράτους διχα-
νου, ως η Κίνα, θα ηδύνατο να
ρισθή ότι δίδει πίστιν εις τας
φορικάς διαβεβαιώσεις, τας ό-
ς της παρέχει η Μόσχα.
πάρχουν όμως ωρισμένα πράγ-
—δευτερεύοντα ίσως— τα ό-
θα ενόμιζε κανείς, ότι δεν εί-
δυνατόν να ισχυρίζωνται οι Κι-
ι ότι τα αγνοούν, αφού είνε
τε τόσον ευθύκτοι εις τα ζη-
ατα των τύπων. Εκδίδεται εν
χα επίσημον δελτίον ρωσσικόν
οποίον ημπορεί ν' αγοράση κα-
με ολίγα καπίκια. Είνε η «Δι-
ματική Επετηρίς της Ρωσσι-
Σοβιετικής Ενώσεως. Άν
κανείς εις το στοιχείον Μ,
κει, εις τον κατάλογον των
ν κρατών όπου υπάρχει πλή-
ρωσσική διπλωματική αντι-
ωπεία, αμέσως μετά το Μεξι-
το νέον τούτο κράτος, την
γολίαν. Ακολουθεί το όνομα
«πρεσβευτού» των Σόβιετ. (Τα
ιετ καθώρισαν, διά την οργά-
ν της διοικήσεως των διπλω-
κών των πραγμάτων, ένα και
ν τίτλον, τον του πρεσβευτού,
ποίος είνε κοινός εις όλας των
διπλωματικάς αποστολάς εις
ωτερικόν οι αντιπρόσωποι των
ι τιτλοφορούνται μόνοι των ύ-
γοί ή πρέσβεις, αναλόγως της
τευούσης όπου ευρίσκονται).
ά δε το όνομα του εν Μογγο-
πρεσβευτού, η Επετηρίς ανα-
φει τα ονόματα των πολυαρίθ-
γραμματέων και ακολούθων.
Μπολσεβίκοι εν Κίνα πρά-
ρες, αναδειχθέντες διδάσκαλοι
την τέχνην της προπαγάνδας,
ούμενοι δε από την δειλίαν
ματαιότητα της κινεζικής κυ-
ήσεως, κατώρθωσαν να κά-
ώστε ν' αποσιωπηθούν εντε-
αι σοβιετικαί ενέργειαι εν
γολία. Η προφορική εκστρα-
των Κινέζων εναντίον των
ων συνθηκών» υπήρξε χρησι-
τα εις τους Ρώσσους, οίτινες
τατα αντελήφθησαν ότι ηδύ-
το διττώς να επωφεληθούν εξ
ς άν συμμετείχον εις ταύτην
τον πλέον θορυβώδη τρόπον
αλυπτόμενοι ωσαύτως κατω α-
το πρόσχημα αυτό, κατώρθω-
οι Ρώσσοι να επαυξήσουν ησύ-
την επί της Βορείου Μαντζου-
επιρροήν των, όπου ηδυνήθη-
να χρησιμοποιήσουν ισχυρό-
όπλον, τον κινεζικόν Ανα-
κόν Σιδηρόδρομον.

Όποιος έχει ασχοληθή με τα ζητήματα της Άπω Ανατολής, γνωρίζει την σημερινήν θέσιν του σιδηροδρόμου αυτού. Ιδού αύτη, δι' ολίγων: Ο κινεζικός Ανατολικός Σιδηρόδρομος διασχίζει τα βόρεια της Μαντζουρίας συνδέων την Σιβηρίαν μετά του Βλαδιβοστόκ. Το Χαρμπίν, η νέα μεγαλόπολις της Άπω Ανατολής, ήτις αρχίζει να γίνεται αντίζηλος της Σαγκάης ως κέντρον διασκεδάσεων, κείται εν τω μέσω της γραμμής αυτής εκεί ευρίσκεται η διοίκησις του σιδηροδρόμου με τας εκατοντάδας των Ρώσσων υπαλλήλων της, ανωτέρων και κατωτέρων.

Δέον να μη λησμονήται, ότι ο σιδηρόδρομος αυτός, μολονότι κατασκευασθείς υπό της αυτοκρατορικής Ρωσσίας, ουδέποτε ανήκεν εις το ρωσσικόν κράτος, αλλ' εις εταιρείαν, της οποίας τα καταστατικά ήσαν, βεβαίως κατηρτισμένα συμφώνως προς τους ρωσσικούς νόμους, αλλ' έφερον κάτωθεν την κινεζικήν σφραγίδα, όπερ εδήλου, ότι η επιχείρησις εκείνη ήτο κινεζική υπόθεσις. Άλλως τε, ο πρόεδρος της εταιρείας, ώφειλε να διορίζεται υπό της κινεζικής κυβερνήσεως, αι δε μετοχαί της, έδει να ανήκουν εις υπηκόους Ρώσσους ή Κινέζους, αποκλειομένης της εξαγοράς αυτών υπό των δύο κυβερνήσεων ή υπό οιουδήποτε επισήμου οργανισμού αμφοτέρων των χωρών. Η ρωσσική κυβέρνησις, ελλείψει επαρκών κεφαλαίων προς κατασκευήν του σιδηροδρόμου, συγκατένευσεν εις δάνειον υπ' εγγύησει του υλικού. Αλλ' η ρωσσική κυβέρνησις δεν απέβη ιδιοκτήτρια υπήρξεν απλώς δανειστής απόχρωσις ήτις λησμονείται συχνά.

Τω 1924, η κινεζική κυβέρνησις ανεγνώρισε το σοβιετικόν καθεστώς. Αι δύο κυβερνήσεις συνεννοήθησαν όπως υπογράψουν συμφωνίαν, επί τη βάσει της οποίας αφήρεσαν από την εταιρείαν τον κινεζικόν Ανατολικόν Σιδηρόδρομον, χωρίς να παράσχουν εις αυτήν ουδενός είδους αντάλλαγμα.

Μέχρι της στιγμής αυτής μυστήριον απόλυτον καλύπτει τους λόγους —άν υπάρχουν λόγοι δυνάμενοι να ομολογηθούν— οίτινες ώθησαν την κινεζικήν κυβέρνησιν να παραδεχθή τοιούτου είδους διευθέτησιν του ζητήματος. Διότι, ιδού τα πραγματικά αποτελέσματα, τα οποία καθιστούν την συμφωνίαν αυτήν, ούτε ολίγον ούτε πολύ, μίαν έτι «άνισον σύμβασιν», ομοίαν προς εκείνας, εναντίον των οποίων τόσον θορυβωδώς εκστρατεύουν οι Κινέζοι:

1ον.—Η σοβιετική κυβέρνησις επέτυχε το δικαίωμα να θέση εις λειτουργίαν ένα σιδηρόδρομον επί κινεζικού εδάφους, χωρίς ουδενός είδους αντάλλαγμα διά την κινεζικήν κυβέρνησιν, και μολονότι ουδεμία ανάλογος περίπτωσις υφίσταται εις οιανδήποτε άλλην κινεζικήν επαρχίαν.

2ον.—Κατά συνέπειαν, η σοβιετική κυβέρνησις επέτυχε προνόμιον, όπερ εις ουδεμίαν άλλην ξένην κυβέρνησιν παρεχωρήθη εν Κίνα, γεγονός, όπερ αντιτίθεται εις τας αρχάς της Συνδιασκέψεως της Ουάσιγκτον.

3ον.—Το προνόμιον αυτό δημιουργεί ζώνην ρωσσικής επιρροής, εκτεινομένην από το Μαντζουλί (σταθμόν των ρωσσο-κινεζικών συνόρων) μέχρι Τσαγκσούν.

4ον.—Η ζώνη αύτη ρωσσικής επιρροής είνε επιζήμιος εις τα ξένα συμφέροντα, ως δύνανται να μαρτυρήσουν η Στάνταρντ Όϊλ και άλλαι αμερικανικαί εταιρείαι, παρέχουσαι ως απόδειξιν τα ηλαττωμένα τιμολόγια του σιδηροδρόμου προκειμένου περί ρωσσικών πετρελαίων.

5ον.—Όλοι οι υπάλληλοι και οι εργάται είνε υποχρεωμένοι ν' ανήκουν εις τα συνδικάτα, τα αυστηρώς ελεγχόμενα υπό του Κεντρικού Γραφείου των Σοβιετικών Συνδικάτων εν Μόσχα όπερ σημαίνει, ότι χιλιάδες ανθρώπων ευρισκομένων επί κινεζικού εδάφους, και οίτινες συχνά είνε Κινέζοι υπήκοοι, αναγκάζονται να υπακούουν τυφλώς εις τας διαταγάς μιάς ξένης κυβερνήσεως, και —ειρωνεία των πραγμάτων— της κυβερνήσεως ακριβώς εκείνης, ήτις παρητήθη ρητώς παντός δικαιώματος της, όπως οι ιδικοί της υπήκοοι κρίνονται συμφώνως προς τους νόμους της πατρίδος των. Έτσι, ως προς το ζήτημα αυτό, οι Ρώσσοι ευρίσκονται εις καλυτέραν μοίραν από τους Γερμανούς, διότι οι Ρώσσοι, οίτινες ζούν σήμερον εν Κίνα είνε πάντοτε υπάλληλοι, εκτός των κατοικούντων εν Μαντζουρία αλλά και εκεί «προστατεύονται» υπό των σοβιετικών καθιδρυμάτων πολύ πλέον ασφαλέστερον, ή κατά την εποχήν των προνομίων και των προξενικών δικαστηρίων. Είνε βέβαια αληθές, ότι οι Λευκοί Ρώσσοι φυτοζωούν κατά εκατοντάδας χιλιάδων εις Σαγκάην, όπου δύναται να τους συναντήση κανείς, ασχολουμένους με τας ταπεινοτέρας των εργασιών. Αλλ' αυτοί δεν θεωρούν πλέον εαυτούς Ρώσσους, και συνεπώς είνε πολύ φυσικόν ν' αδιαφορή δι' αυτούς η Μόσχα.

6ον.—Τέλος η διαχείρισις των τεραστίων εισοδημάτων του κινεζικού Ανατολικού Σιδηροδρόμου είνε αποκλειστικώς εις χείρας των πρακτόρων των Σόβιετ. Ούτε μίαν «σαπέκαν» εκ των 12 εκατομμυρίων δολλαρίων, εις τα οποία συμποσούνται κατά μέσον όρον τα ετήσια κέρδη του σιδηροδρόμου, διαχειρίζονται ή και βλέπουν κάν απλώς οι Κινέζοι, γεγονός, όπερ παρέχει φυσικά εις τους Ρώσσους σπουδαία διοικητικά και πολιτικά πλεονεκτήματα.

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια.

Η ιερά πόλις

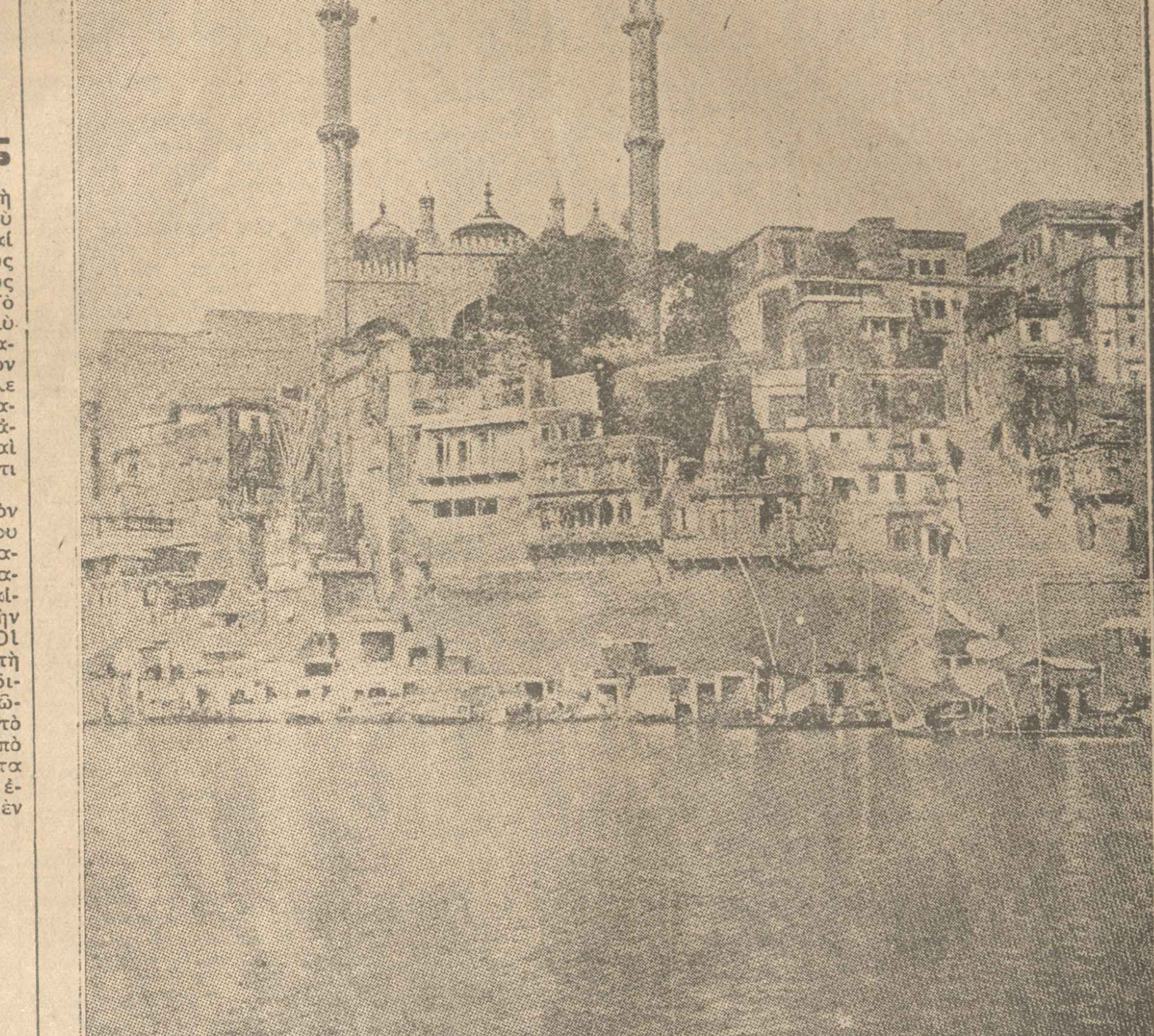

Μία ωραία άποψις του Μπενάρες από της θαλάσσης

Το νέον μυθιστόρημα της «Πρωΐας»

Τζάκ ο Εκδικητής

Του διασήμου Άγγλου συγγραφέως Έντγκαρ Ουάλλας

(Συνέχεια εκ του χθεσινού)

— Ώ!... Όχι σπουδαία πράγματα!... είπεν ο συνταγματάρχης, τσακίζοντας το κέλυφος ενός αυγού. Είνε το πιό τελευταίο πράγμα που θα φαντασθούν στην Σκότλανδ Γιάρδ, πώς ύστερα από την προειδοποίησί τους, ξανάφερα τον Ραούλ. Κι' ύστερα...... δεν τον γνωρίζουν. Είνε ένας Γάλλος κύριος, εντελώς ακίνδυνος. Δεν μιλεί ποτέ και θα τον κάμω ν' αφήση την ανόητη συνήθειά του, ν' αφήνη τις κάρτες του!....

Επηκολούθησε σιγή, που διέκοψεν ο Κριού.

— Σου χρειάστηκε γιά.....

Δεν αποτελείωσε την φράσι του.

—.... γιά μιά δουλειά! είπε ο συνταγματάρχης. Θα ήταν βέβαια πολύ μεγάλο κρίμα, εσείς ή εγώ να εδικαζόμαστε και να μας έβαζαν σε κανένα κελλί, γιά να περιμένωμε την άφιξιν του κ. Έλλις, του διακεκριμένου δημίου! Ο Ραούλ είνε τεχνίτης. Μπορούμε να του έχωμε εμπιστοσύνην. Δεν θα κάμη τεχνάσματα. Μένει στο εξωτερικό και μπορώ να κρύψω τα ίχνη του. Άλλως τε, εξηκολούθησεν ο συνταγματάρχης, θα τον πληρώσω, ώστε να καλοπεράση δυό χρόνια τουλάχιστον. Ο Ραούλ είνε ζώον ευγνώμον, και, χάριτι θεία, δεν ξέρει ούτε να γράφη ούτε να διαβάζη!...

— Αυτά τα πράγματα δεν μ' αρέσουν διόλου, είπεν ο Κριού. Συχαίνομαι τέτοιου είδους ιστορίες. Γιατί να μη δώσωμε κάποια πιθανότητα σωτηρίας στον Σόλλυ; Γιατί να μη προκαλέσωμε μιά πάλη... μιά μονομαχία, κάτι τι άλλο, αντί αυτής της χυδαίας δολοφονίας;

Ο συνταγματάρχης έστρεψε προς τον άλλον τα σκληρά μάτια του, και τα χείλη του διεστάλησαν σ' ένα φαρμακερό χαμόγελο.

—Αρχίζεις πάλι να μιλάς κατά τρόπον ανάξιόν σου, Κριού! του είπε με τόνον δυσάρεστον. Μου ξαναγίνεσαι, έ; ο Κριού ο τζέντλεμαν; Επιθυμείς να γίνωνται όλα σύμφωνα με τα έθιμα της ευγενείας; Λοιπόν, μπορείς να ρίχνης όλες αυτές τις σαχλαμάρες στους χοίρους!.... Είμαι ο Δάν Μπαούντερυ..... Ετοιμάζω γιά τον εαυτόν μου ευχάριστον γήρας.... Δεν έχω εγώ καμμιά σχέση με τους γενναίους και ευγενείς ιππότας της Στρογγύλης Τραπέζης!....

Ο Κριού κοκκίνησε από ντροπή.

— Καλά!... Κάμε όπως θέλεις! είπε.

— Και βέβαια θα κάμω όπως θέλω, είπεν ο συνταγματάρχης. Μήπως είδες σήμερα το πρωΐ την μικρή, Πίντο;

Ο Πίντο κούνησε αρνητικά το κεφάλι.

— Πρέπει ν' αποφύγης να την ίδης μιά-δυό μέρες. Ο Μπόϋτον είνε εκεί.... Θα την ποτίση ένα-δυό μέρες με μπρομούρο, τόσο, που να μην την νοιάζη πιά που βρίσκεται!.... Εξ άλλου θα μας παρακολουθούν κι' εμάς μιά-δυό μέρες!... Μη γελιέσαι!... Ο Στάφφορδ Κίγκ δεν θα σταθή ούτε στιγμή!... Και τώρα, φίλοι, ξαναγυρίστε στα σπίτια σας και κάνετε σάν να περάσατε μιάν ωραία βραδυά!....

Μετά την αναχώρησί τους, ο συνταγματάρχης ετοιμάστηκε κι' αυτός. Στην συνοικία του Ουέστμίνστερ ήταν κάτι τούρκικα λουτρά, και τράβηξε γιά κεί.

Διπλωμένος σ' ένα σεντόνι, πέρασε από την μιά αίθουσα στην άλλη, ως που έφθασε στο μεγάλο σαλόνι, με την θολωτή οροφή, που ήταν μαρμαροστόλιστο, από πάνω ως κάτω. Καθισμένοι σε πολυθρόνες ντυμένες με καλύμματα πάνινα, οι λουόμενοι εκοιμώντο ή εδιάβαζαν. Ο συνταγματάρχης ξαπλώθηκε σε μιά πολυθρόνα, με κλειστά μάτια, κάνοντας πως δεν είχε καμμιά σκέψη και αγνοών το περιβάλλον. Τίποτε δεν είχε προδώσει ότι είχεν αντιληφθή ένα ντελικάτον άνδρα που ήλθε και κάθησε κοντά του. Ο νεοελθών, ήτο ωχρός κι' είχε βαθουλωμένα μάγουλα. Τα μακρυά του χέρια, ήταν εστιγμένα με διάφορες ζωγραφιές, έως τον ώμο.

— Νά με!... είπε με χαμηλή φωνή, γαλλικά.

Ο συνταγματάρχης δεν άνοιξε τα μάτια του. Σταμάτησε μονάχα την βεντάγια που κουνούσε νωχελώς, εις τρόπον ώστε εκάλυψε το στόμα του.

— Θυμάσαι κάποιον κύριο Ουάϊτ; ρώτησε κι' αυτός σιγαλά.

—Πολύ καλά! απήντησεν ο άλλος. Είνε εκείνος που δεν ήθελε να... ξεκαθαρίσωμε τον μικρό σας φίλο, τον «Κοκό»....

— Ακριβώς, είπεν ο συνταγματάρχης. Έχεις καλή μνήμη, Ραούλ.

— Κύριε, η μνήμη μου είνε θαυμασία. Αλλά, δυστυχώς, δεν μπορεί κανείς να ζήση με την μνήμη του, πρόσθεσε αποφθεγματικώς.

— Τότε, θυμήσου αυτά! Είνε κοντά στο Λονδίνον ένα μέρος που λέγεται Μπίσοπσχόλμ...

— Πούτνεϋ-Χήθ, επανέλαβεν ο Ραούλ.

— Κι' εκεί βρίσκεται ένα σπίτι που λέγεται Μπίσοπσχόλμ....

— Μπίσοπσχόλμ, επανέλαβεν ο άλλος.

—Το σπίτι αυτό είνε ακατοίκητο.... Νοικιάζεται.... Καταλαβαίνεις; Βρίσκεται σε ελεεινά χάλια.... Ο κήπος... το σπίτι... ξέρεις τέτοιου είδους σπίτια;

— Βέβαια, κύριε!...

(Ακολουθεί)

Η ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΖΟΛΩΤΑ
Με μεγάλη πείρα εις τα
ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΝΟΣΗΜΑΤΑ
Δέχεται αποκλειστικώς
ΚΥΡΙΑΣ
Αβέρωφ 14

—ΔΗΜ. ΓΣΗΡΟΣ, διευθυντής ωτο-ρινο-λαρυγγολόγος ιατρός Πολιτικού Νοσοκομείου, Κουμουνδούρου 21 (γωνία Αγίου Κωνσταντίνου) —6 μ. μ. Τηλ 52-10.

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ
ΒΟΤΡΥΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ΒΟΤΡΥΣ
είναι Ιό θαυμάσιον κρασί πού
συμπληρώνει κάθε καλό γεύμα
ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ Κ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΚΡΕΚΑ

Λομβαρδικόν Γάλα
ΤΡΟΦΟΣ

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ῥαδιόφωνον σήμερον Παρασκευὴν

(Ὥρα Ἀθηνῶν)

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 5.40 μ. μ. Δίσκοι. 6.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 8.35 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Μουσική. 9.15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Γκλύκ: Οὐβερτούρα «Ἰφιγενείας ἐν Αὐλίδι». Μόζαρτ: Κοντσέρτο γιὰ βιολί. Φρένκελ: Μικρὴ Σουίτα. Στράους: «Δὸν Κιχώτης». 11.50 μ.μ. Χορός.

ΒΙΕΝΝΗ (517.2 μ.). 6 μ.μ. Ἀπογευματινὴ συναυλία. Ὀρχήστρα Ἴζυ Γκέϋγκερ. Πουτσίνι: Φαντασία «Τυραντό». Γκόλντμαρκ: Μπαλλέτο ἀπὸ τὴν «Βασίλισσα τοῦ Σαββᾶ». Λεχάρ: Τραγούδι ἀπὸ τὸν «Τσάρεβιτς». Κάλμαν: Ἀπὸ τὴν ὀπερέτα «Πριγκήπισσα Μαρίτσα». Γκέϋγκερ: Ρωσσικὸ Ποτπουρί. Ντόσταλ: Ποτπουρί. 8.40 μ.μ. Δίσκοι τῶν «Ρεβέλλερς» καὶ τοῦ τενόρου Τζὰκ Σμίθ. 9.15 μ.μ. «Οὑρβαξὶ» μελόδραμα εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Βίλελμ Κίενζλ. Μετάδοσις ἀπὸ τὴν Κρατικὴν Ὄπεραν τῆς Βιέννης.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας Μάντιτς. Μπάχ: Εἰσαγωγή. Λεχάρ: Αἱ τρεῖς χάριτες. Βέρδι: Φανταιζὶ τῆς «Τραβιάτας». Ἀκερμανς: Στὶς ὄχθες τοῦ Νίγηρος. Ρίμσκι-Κορσακώφ: Ἰνδικὸ τραγούδι. Μαρτίνι: Ρωμάντσα. Σέμπεκ: Μοναξιά. 10 μ.μ. Ρεσιτὰλ Φρ. Κίςς. 11 μ.μ. Συναυλία τοῦ διασήμου βιολοντσελλιστοῦ Ἐμ. Φόϋερμαν. 12 μ. μ. Μεταδόσεις ἐκ Κέντρου Κοβάσεβιτς. Τσιγγάνοι. Ὀρχήστρα Τόλλ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (429.8 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία. Τάτλοκαλ: Μάρς. Ὄφφενμπαχ: Εἰσαγωγὴ «Ὡραίας Ἑλένης». Λίντεμαν: Σερενάδα. Σβόμποδα: «Σμπριγιάνκα». Μορίνα: «Ποτπουρί». Στράους: «Ὁ εὔθυμος πόλεμος». 9.30 μ.μ. Ρεσιτὰλ βιολιοῦ τοῦ κ. Δημητρίεβιτς. (Μπετόβεν, Σαὶν Σάενς). 10.20 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ κ. Μοπώφ. Μουσόργκσκι: Πρόλογος καὶ ἄρια τοῦ «Πρίγκηπος Ἰγκόρ». Μασσενέ: Ἄρια «Ἡρωδιάς». Βέρδι: Ἄρια «Τροβατόρε». 10.50 μ. μ. Ρεσιτὰλ πιάνου κυρίας Μοκράνγιατς. Γκαλούπι: Σονάτα. Μόζαρτ: «Παστοράλε». Σοπέν: Σπουδαὶ 7, 1 καὶ 2. Μαζοῦρκα 3 καὶ Βάλς. 11.50 μ.μ. Τσιγγάνοι.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (469 μ.). 5 μ.μ. Δίσκοι. 7.30 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Κλασικὴ ὄπερα. 9.25 μ.μ. Τραγούδι. 10.30 μ.μ. Κουϊντέττο ἐγχόρδων.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394.2 μ.). 6 μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ. 7.10 μ.μ. Ὁμοίως. 8.40 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ. μ. «Ἀΐντα» ἀπὸ δίσκους.

ΓΕΝΕΥΗ (403.8 μ.). 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.20 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. Μόζαρτ: Κουαρτέττο εἰς σὶ μπεμόλ. Χόνεγκερ: Κουαρτέττο. 10.15 μ.μ. Συμφωνική: Τσαϊκόφσκι: Παθητική. Γρανάδος: Ποιητικαὶ σκηναί. Ντεμπυσσύ: Τὸ κουτὶ μὲ τὰ παιγνίδια.

Κ)ΒΟΥΣΤΕΡΧΑΟΥΖΕΝ (1635 μ.) 5.30 μ.μ. Συναυλία ἐκ Λειψίας. 9.40 μ.μ. Συναυλία ἐξ Ἀμβούργου. 11.30 μ.μ. Ἐκ Λειψίας. 12 μ.μ. Συναυλία ἐκ Βερολίνου.

ΛΑΓΚΕΝΜΠΕΡΓΚ (472.4 μ.). 6 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Μπετόβεν: Τρίο (11). Ρεγκέρ: Τρίο. 9 μ.μ. Συναυλία Χάϋδν ἐκ Λειψίας. Συναυλία μὲ τὰ καλύτερα ἔργα ποὺ διεβίβασεν ὁ σταθμὸς κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. 11 μ.μ. Εἰδήσεις καὶ μουσικὴ χοροῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (τοπικὸς) (355.8 μ.). 8.30 μ.μ. Κουϊντέττο (σοπρ. Μ. Ὄουεν, βαρύτονος Β. Λοῦντον). 10 μ. μ. Ρεσιτὰλ ὀργάνου (Κάννιγκχαμ). 11.15 μ.μ. Κουϊντέττο μὲ ἔργα Ρουσσώ, Λίστ, Χάϋδν, Πιερνέ. 0.35 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ἐκ τοῦ ξεν. «Σαβόϋ».

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (325 μ.). 5.30 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου μὲ ἔργα Μπὰχ καὶ Μπούχαλ. 7.10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα τοῦ Ἕλληνος συνθέτου Σ. Καλούδη. Σεπέος: (οὐβερτ.). Σεβράι: Φανταιζί, Πιερνέ: Βασκικὴ ῥαψῳδία, Σουλιβάν: Μασκαράτα. 9 μ.μ. Συμφωνία Χάϋδν (ἐκ Μονάχου). 10.40 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου (Κὰρλ Πυκλέρ). Σονάτα 27 τοῦ Μπετόβεν. 12.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΥΛΑΚΕΡ (360.6 μ.). 6.5 μ.μ. Συναυλία ἐκ Βισβάδεν. 9.45 μ.μ. Ἐκ Φραγκφούρτης: Ρωσσικὰ λαϊκὰ τραγούδια. 10.15 μ.μ. Ἐκ Φραγκφούρτης: Συναυλία. 11.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΠΡΑΓΑ (488.6 μ.). 5 μ.μ. Ἐκ Μ. Ὀστράβας. 6.5 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου: Σοῦμπερτ: Κουαρτέττο εἰς μὶ ὕφ. (125). Βάϊτ: Κουϊντέττο μὲ δύο ἄλτο. 8.20 μ.μ. Συναυλία (βιολὶ Γιαρκὲ Στεπανέκ). 9.55 μ.μ. Μπετόβεν: Τρίο γιὰ δύο ὄμποε καὶ κόρνο. 10 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου Ἔρβιν Σουλχώφ.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10 μ.μ. «Βοκάκκιος» τοῦ Σουππέ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α. Ε.

Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν Πειραιῶς Α. Ε. ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. καταναλωτῶν τῆς περιοχῆς Σεπολίων ὅτι λόγῳ ἀπαραιτήτων τεχνικῶν ἐργασιῶν, τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 17ην τρέχοντος, θέλει διακοπῆ εἰς τὴν ὡς ἄνω περιοχὴν ἡ χορήγησις ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς τοιαύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1932.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κονίτσης διακηρύσσει ὅτι, ἀκυρωθείσης τῆς πρώτης δημοπρασίας ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς κωμοπόλεως Κονίτσης, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 65448 ἐ.ἔ. διαταγῆς ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐνεργηθήσεται νέος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς περὶ δεκαετοῦς ἐκχωρήσεως τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Κοινότητος Κονίτσης διὰ 22 ἀρχικῶς λαμπτήρων τῶν 40 καὶ 100 βάττ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων ἀδείας τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, τῶν σχετικῶν ὁδηγιῶν καὶ τοῦ σχεδίου συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τῆς ἀρχικῆς ὑπ' ἀριθ. 508 ἐ.ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ὧν πάντων δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος Κονίτσης καθ' ἑκάστην.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος Κονίτσης τὴν 20 Φεβρουαρίου 1932, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π.μ. δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Ὡς ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡρίσθη τὸ ποσὸν δραχ. 3000.

Ἐν Κονίτσῃ τῇ 18 Δεκεμβρίου 1931
Ὁ Πρόεδρος Κονίτσης Μ. Μπούνας,
Ὁ Γραμματεὺς Ἀχ. Οἰκονομίδης

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ-ΕΝΤΕΡΙΚΑ
Ἕλκη στομάχου καὶ αἱμορροΐδες
Θεραπεία δι' ἐνέσεων
ΝΙΚ. ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΑΚΗΣ
Εἰδικὸς στομαχοεντερολόγος, ἐπὶ τριετίαν ἐν Παρισίοις σπουδάσας. Δέχεται Τήνου 9α. 10—12 καὶ 3—6. Τηλέφ. 80—306.

ΒΙΚΗ ΜΠΑΟΥΜ

Στὸ "Γκράντ-Οτέλ"

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Ἔστω, εἶπε. Δὲν εἶσθε σεῖς ποὺ κάνατε τὴν ἀρχή, ἀφοῦ αὐτὸ σᾶς εὐχαριστεῖ. Τὸ ἂν μᾶς εἰδοποιήσατε ἢ ὄχι, ἡ κατάσταση τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν ἄλλη, πρέπει νὰ τὸ παραδεχθῆτε, κύριε Γενικὲ Διευθυντά, (εἶπε «κύριε Γενικὲ Διευθυντά» καὶ τὸ αἰφνίδιο πέρασμα ἀπὸ τὴν οἰκεία γλῶσσα στὴν ἐπίσημη εἶχε μιὰν ὄψη ἀπειλητική). Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, εἴχαμε λόγους γιὰ νὰ ἐπιθυμοῦμε ἕνα συνεταιρισμὸ μὲ τὴν Ἑταιρεία τῆς Σαξωνίας. Τί λόγο θὰ εἴχαμε σήμερα;

— Ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ κεφάλαια, εἶπε ἀκριβῶς ὁ Πρέζινγκ. Μὲ μιὰ κίνηση, ὁ Γκέρστενκορν ἔσβυσε τὸ ἐπιχείρημα αὐτό:

— Κεφάλαια! κεφάλαια! Ἂν σήμερα βγάλωμε νέες μετοχές, θὰ μᾶς δώσουν ὅσο χρῆμα θέλομε. Κεφάλαια! Μὰ ξεχνᾶτε πάντα ἕνα πρᾶγμα: ἡ χρυσῆ σας ἐποχή, ἦταν ὁ πόλεμος, ὅπου καθένας πλούτισε μὲ τὰ στρατιωτικὰ εἴδη καὶ τὶς κουβέρτες. Ἡ σειρά μας τώρα, ἔ; Δὲν ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ κεφάλαια. Αὐτὸ ποὺ μᾶς χρειάζεται, εἶνε πρῶτες ὕλες φτηνὲς γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ ἐργασθοῦμε τὴν καινούργια μας μέθοδο μὲ ὅλη τὴ δυνατὴ παραγωγή, κι' ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ καινούργες ἀγορὲς στὸ ἐξωτερικό. Σᾶς λέγω εἰλικρινὰ καὶ χωρὶς ὑπεκφυγὲς τὴ γνώμη τῆς Ἑταιρείας μου, κύριε Διευθυντά. Ἂν ἡ συγχώνευσις μᾶς βοηθήσῃ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, μποροῦμε νὰ συγχωνευθοῦμε. Ἂν ὄχι, κάθε συζήτησις περιττεύει. Σᾶς παρακαλῶ, ἐξηγηθῆτέ μας!»

Φτωχὲ Πρέζινγκ. Ἤθελαν νὰ ἐξηγηθοῦν. Εἶχαν φθάσει τώρα στὸ κύριο σημεῖο, ποὺ φοβόταν ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ εἶχε πάρει τὸ ἐπαρχιακὸ τραῖνο τοῦ Φρέντερσντορφ. Ἔρριξε ἕνα βλέμμα φοβισμένο στὸν Ζίνοβιτς, μὰ ὁ Ζίνοβιτς κύτταζε μὲ προσοχὴ τὰ καθαρὰ ἀναιμικά του νύχια, μὴ θέλοντας ν' ἀνακατευθῇ.

—Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει πῶς ἔχομε ἐξαιρετικὲς σχέσεις στὸ ἐξωτερικό. Μονάχα στὰ Βαλκάνια, ἐξάγομε ἐτησίως πατσαβοῦρες ἀξίας 65.000 μάρκων, εἶπε. Ἐννοεῖται πῶς, στὴν περίπτωση συγχωνεύσεως θὰ κάναμε ὅ,τι θὰ μπορούσαμε γιὰ ν' ἀναπτύξωμε τὴν πώληση στὸ ἐξωτερικό, τόσο γιὰ τὰ προϊόντα τοῦ Σέμνιτς ὅσο καὶ γιὰ τὰ δικά μας.

—Ἔχετε στοιχεῖα ποὺ σᾶς ἐπιτρέπουν νὰ μᾶς βεβαιώσετε γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα; ρώτησε ὁ δόκτωρ Βάϊτς, ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ, καὶ σηκώθηκε ἐλαφρὰ καθὼς μιλοῦσε ἦταν μιὰ συνήθεια ποὺ εἶχε ἀποκτήσει ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν δικηγόρος. Ἔδινε τὴν ἐντύπωση σὰ νὰ φοροῦσε τήβεννο, πάντα καὶ παντοῦ, κι' εἶχε ἕνα τόνο στὴ φωνή του ποὺ φόβιζε καὶ τοὺς πιὸ θαρραλέους μάρτυρας. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς πράγματι φοβήθηκε.

—Δὲν ξέρω γιὰ ποιὰ στοιχεῖα θέλετε νὰ πῆτε; ρώτησε μὲ τὴν ἐλεεινὴ συνήθεια ποὺ εἶχε νὰ ρωτᾷ γιὰ πράγματα ποὺ ἐν τούτοις γνώριζε πολὺ καλά.

Ὁ Σβάϊμαν ἀπέναντί του δὲν εἶχε ὡς τώρα ἀνοίξει τὸ μεγάλο του στόμα ποὺ θύμιζε τὴν μαϊμοῦ. Τὸ ἄνοιξε αὐτὴ τὴ στιγμή.

—Πρόκειται περὶ τῆς συνταυτίσεως τῶν συμφερόντων μὲ τὸν Μπάσλεκ καὶ Υἱόν, εἶπε καθαρὰ καὶ δυνατά. Ὁ Γκέρστενκορν κουνοῦσε, ἀκούοντας μὲ τὴ μεγαλυτέρα προσοχή, τὴν στάχτη τοῦ πούρου του.

—Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σᾶς πληροφορήσω σχετικά, ἀπήντησε ὁ Πρέζινγκ ἀμέσως. Εἶχε προετοιμάσει αὐτὴ τὴν ἀπάντησι, ἀπὸ καιρὸ καὶ τὴν ἤξερε καλά.

—Κρῖμα, εἶπε ὁ γέρο Γκέρστενκορν.

Γιὰ λίγα λεπτὰ ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι σώπασαν. Τὸ κανάτι μὲ τὸ νερὸ κουνήθηκε ἐλαφρὰ στὸν δίσκο, ἀπὸ τὸ τράνταγμα κάποιου λεωφορείου ποὺ περνοῦσε ἀπ' ἔξω, καὶ τὸ νερό, ποὺ ἦταν ἀκίνητο τόσην ὥρα, σχημάτισε ἕναν κύκλο στὴν εἰκόνα τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Γκράν ντ' Ὀτέλ, ποὺ ἦταν ζωγραφισμένη ἐπάνω. Ὁ Πρέζινγκ σκέφθηκε πυρετωδῶς γιὰ λίγα δευτερόλεπτα. Ἀγνοοῦσε ἂν ὁ δόκτωρ Ζίνοβιτς εἶχε δείξει στοὺς κυρίους τοῦ Σέμνιτς τὰ καταραμένα ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ποὺ τώρα πιὰ δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀξία, οὔτε ὑπόσταση.

Αἰσθανόταν πάλι στὰ χέρια του τὴν ἀκαθαρσία. Τὸ ἀξύριστό του πρόσωπο ἄρχιζε νὰ τὸν γαργαλᾷ μὲ τρόπο τέτοιο ὥστε νὰ γίνεται γελοῖος. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἐρωτηματικὴ καὶ ἱκετευτικὴ στὸν Δικαστικὸ Σύμβουλο, καθισμένο πιὸ μακρυὰ στὸ τραπέζι. Ὁ Ζίνοβιτς γιὰ νὰ τὸν καθησυχάσῃ, κατέβασε πολλὲς φορὲς τὰ βλέφαρα τῶν κινέζικων ματιῶν του, ποὺ ἦταν τόσο ἔξυπνα καὶ πονηρά: κίνησις λίγο σκοτεινή, ποὺ μποροῦσε νὰ σημαίνῃ ναί, νὰ σημαίνῃ ὄχι, νὰ μὴ σημαίνῃ καὶ τίποτα!

Ὁ Πρέζινγκ συνῆλθε: «Πρέπει νὰ ἐπιτύχω» σκέφθηκε, κι' αὐτὸ ἦταν μᾶλλον ἕνα συναίσθημα παρὰ σκέψις.

—Κύριοι, εἶπε καὶ σηκώθηκε —γιατὶ τὸ βελοῦδο τῆς πολυθρόνας μὲ τὴ ζέστα του τὸν ἐνωχλοῦσε στὴν πλάτη— σᾶς παρακαλῶ, κύριοι, ἂς ἐξετάσωμε τὴν κύρια ὑπόθεση. Ἐκεῖνο ποὺ ὡς τώρα χρησίμεψε ὡς βάσις σ' ὅλας τὰς διαπραγματεύσεις, εἶνε ὁ Ισολογισμὸς καὶ ἡ κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἐργοστασίων τοῦ Φρέντερσντορφ. Μόνοι σας ἀντελήφθητε, καὶ ὁ κύριος ἐμπορικὸς σύμβουλος Γκέρστενκορν ὁ ἴδιος θὰ ἐπείσθη, διὰ τὴν κατάσταση τῆς ἐπιχειρήσεώς μας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Διακηρύττει ὅτι τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1932, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως (Τμῆμα Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν) πρόχειρος φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν διαρρύθμισιν μιᾶς τετρακατοικίας ἐν τῷ προσφυγικῷ συνοικισμῷ Καλλιθέας.

Τῶν ὅρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κλπ. δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 11—12 π.μ. ἐν τῷ Τεχνικῷ Τμήματι ἔνθα εἰσὶ κατατεθειμένοι.

Ὁ Ὑπουργὸς
Λ. Ι. ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ

Καπνίζετε τὰ Ἑλληνικὰ σιγάρα "Ρεκὸρ,, Νο 3
«Μηνύτωρ»

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΡΙΚΤΟΝ
νὰ τυραννιέται κανεὶς σὰν κι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ἕνα τέτοιον βῆχα:
Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχει ἕνα ἁπλούστατον μέσον ταχείας καταπολεμήσεως τοῦ βηχός, τὸ ἤδη ὡς πολύτιμον ἀποδειχθὲν
CRESIVAL
Ἀγοράσετέ το ἀμέσως.
Εἰδικὸν κατ' ἐξοχὴν κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὁδῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ βρογχικοῦ καταρρου.

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ 1932 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Ὁ πρῶτος ἐπίσημος χορὸς τῆς περιόδου διοργανούμενος ὑπὸ τῆς
ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
Ἀνάδειξις τῆς «Μὶςς ΑΘΗΝΑΙ». — Ἀνακήρυξις τῆς «Μὶςς ΕΛΛΑΔΟΣ 1932». — Παρέλασις τῶν καλλονῶν ἐπὶ χρυσῆς γεφύρας. — Χορὸς μέχρι πρωΐας. — Δύο πλήρεις ὀρχῆστραι.
ΛΑΧΕΙΟΝ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ
Εἰσιτήρια εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια»
«Μηνύτωρ»

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς συνεχίζεται κανονικῶς ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς «Μικρασιατικῆς Στέγης», ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς θὰ ἔχουν λήξει αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸ οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς τοῦτο.

Ἐπίσης ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ γίνῃ κοινὴ σύσκεψις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Μικρασιατικῆς Στέγης καὶ τῆς τοιαύτης τοῦ ἀγάλματος τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης, καθ' ἣν θ' ἀποφασισθῇ συντονισμὸς τοῦ ἔργου ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ταχεῖαν λῆξιν τῆς ἀποστολῆς των.

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τελευταίως ἐκδοθέντος νόμου, ἤρχισε νὰ κηρύττῃ ἐκπτώτους τοὺς πρόσφυγας κατοίκους ἀστικῶν συνοικισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνοικίασαν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ οἴκημά των καὶ ἐγκατέλειψαν τοὺς συνοικισμοὺς διὰ νὰ κατοικήσουν ἀλλαχοῦ.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ παταχθῇ ἡ συνεχιζομένη ἐκμετάλλευσις τῆς προσφυγικῆς στέγης, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐξευρεθῶσιν οἰκήματα, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν στέγασιν ἀστῶν προσφύγων, οἵτινες δὲν ἔτυχον εἰσέτι ἀποκαταστάσεως.

— Τὰ χθεσινὰ Συμβούλια

Συνῆλθε χθὲς τὸ Συμβούλιον τῆς Νέας Σμύρνης καὶ ἠσχολήθη μὲ ζητήματα μεταβιβάσεως καὶ τακτοποιήσεως οἰκοπέδων τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἐπίσης συνῆλθε τὸ Συμβούλιον τῆς Νέας Καλλιπόλεως, τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν ἐκπτώτους ἑκατὸν οἰκοπεδούχους, οἱ ὁποῖοι δὲν κατέβαλον ἐντὸς τῶν νομίμων καὶ πέραν τούτων προθεσμιῶν τὸ τίμημα τῶν κληρωθέντων εἰς αὐτοὺς οἰκοπέδων.

—Αἱ οἰκίαι τοῦ Δουργουτίου

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπιτροπὴ προσφύγων Ἀρμενίων ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδην, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐζήτησε συγγνώμην διὰ τὰς σκηνὰς τοῦ Δουργουτίου, αἵτινες ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν παραλαβὴν ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Προνοίας τῶν κατοικιῶν, ἃς ἐγκατέλειψαν οἱ εἰς Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ἀναχωρήσαντες Ἀρμένιοι.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἀρμενίων ἐδήλωσεν ἐπίσης εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι ἡ πλειονότης τοῦ ἀρμενικοῦ στοιχείου ὑπακούει καὶ θὰ ὑπακούῃ πάντοτε εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον καὶ στοργὴν δι' αὐτούς.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει δημόσιον διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν:

1) Θειϊκοῦ χαλκοῦ διὰ τόννους 1500—2000.
2) Θείου διὰ τόννους 1000—5000.

Ὁ διαγωνισμὸς διὰ μὲν τὸν θειϊκὸν χαλκὸν ἐνεργηθήσεται τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 π.μ. διὰ δὲ τὸ θεῖον τὴν 6ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κεντρικοῦ αὐτῆς Καταστήματος (ὁδὸς Πανεπιστημίου 31).

Ὅροι καὶ λεπτομέρειαι διεξαγωγῆς προμηθείας παρέχονται καθ' ἑκάστην ὥραν 10—11 π.μ. παρὰ τῇ Τεχνικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Τραπέζης (ὁδὸς Πανεπιστημίου 31).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1932

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ Α. Ε.

ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΡΕΙΑΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΓΡΑΜΜΗΣ ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥΣ

Λόγῳ ἐργασιῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, 11ης τρέχοντος μηνός:

α΄) Τὰ ἐκ Κολοκυνθοῦς καὶ Κολωνοῦ πρὸς ὁδὸν Ἱπποκράτους διευθυνόμενα ὀχήματα, θὰ ἀκολουθῶσιν ἐκ τῆς πλατείας Μεταξουργείου τὰς ὁδοὺς Κολωνοῦ, Πειραιῶς, Πλατ. Ὁμονοίας, ὁδ. Πανεπιστημίου, Ἱπποκράτους.

β΄) Τὰ ἐξ Ἱπποκράτους πρὸς Κολωνὸν καὶ Κολοκυνθοῦν διευθυνόμενα ὀχήματα θὰ ἀκολουθῶσι τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, Πλατ. Ὁμονοίας, ὁδὸν Πειραιῶς, Κολοκυνθοῦς, Λένορμαν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 26 Ἰανουαρίου 1932 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 13 ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Μηχανικοῦ Υ. Σ. δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμός, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν 160 σάκκων δερματίνων μονίμων γραμμῶν.

Αἱ ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἄνω Δ)σεως τὴν 23ην ἰδίου μηνὸς καὶ ὥραν 13ην.

Ὅροι καὶ πληροφορίαι παρέχονται ὑπὸ τῆς ἄνω Δ)σεως.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Ἰανουαρίου
Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

ΑΛΤ!
Νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι ἀπὸ τὸ 1922 ἕως σήμερον πωλοῦνται ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἰς τὸ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ "ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΞ,,

Ἀπεστάλησαν συστημένα: Κους Κους Ἰωάννην Κούτλαν Λαμίαν, Δημ. Κακογιαννάκον Κομοτηνήν, Γεώργ. Πασᾶν Πάτρας, Θεμ. Καζιμαλάκον Καλάβρυτα, Σπῦρον Δανάλην Θεσ)νίκην, Ν. Διονυσίου Τρίπολιν, Θεοφάνην Τύμπαν Μουζάκι, Πάνον Γεωργούτσον Σπάρτην, Μ. Ι. Μαυρουδῆν Ξάνθην, Ι. Χρηστοβασίλην Καβάλλαν, Κων. Τσικελίκην Κοζάνην, Ἰω. Στασινόπουλον Ἡράκλειον, Δ. Γε[illegible]σάκην Θεσ)νίκην, Θεόδ. Ἀρταβάνην Κέρκυραν, Ἠλ. Ζαροκώσταν Κόρινθον, Ἰωάν. Τρίκογλου, Κάϊρον, Ν. Δούκαν Ἄδις Ἀμπέμπα, Χρ. Σουσάκην Ἡράκλειον, Κων. Παπαγεωργίου Ἀλεξάνδρειαν, Γ. Δ. Κρεβεζάκην Ἡράκλειον, Εὐθ. Π. Ζαφειρίου Ἄμφισσαν, Περικλῆν Κοκκινάκη Δράμαν, Δημοσθ. Μανδηλάσην Θουρίαν, Ἰωάννην Παπαδόπουλον Καλαμασιάν.

Ἀπεστάλησαν ἁπλᾶ: Κον Ι. Μαστοράκον Μέρμπακα.

Κους Κους Δ. Μπατοῦλον Φάρσαλα. Ἀπεστάλη τὸ ἰδικόν σας συστημένον τῇ 12—1—32.

Ἀλ. Ι. Κακουλίδην. Τὸ β)βλίον δίδεται δωρεὰν εἰς τοὺς προσκομίζοντας τὰ δελτία ἀπὸ 29ης Αὐγούστου μέχρι 10ης Δεκεμβρίου.

Λουδοβῖκον Κυκλώφ Πάτρας. Σᾶς ἐγράψαμεν καὶ χθὲς ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυκλώπην.

Ἀντώνιον Δεληγιώργην Χίον. Ἀποστείλατε τὰ χρηματόσημα.

Λέλην Σμυολῆν Βέρροιαν. Ὁμοίως.

Σταθόπουλον Γεώργιον Σπάρτην. Σᾶς ἐγράψαμεν νὰ στείλετε τὰ [illegible].

Χρῆστον Ι. Κουστίνην Τρίπολιν. Ἀποστείλατε τὰ ταχ)κὰ διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ β)βλίον.

Ἀλεξ. Γ. Ἀθανασούλαν Ἰωάννινα. Ἀπεστάλη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ 4357 25—12—31 συστημένου τοῦ τα)μείου Ἀθηνῶν.

Ἀχιλλέα Γζήμαν Λάρισαν. Ἀποστείλατε τὰ δελτία καὶ μόνον 6 60. Ἀποστείλατε ἀκόμη δρ. 11 διὰ ταχ)κὰ καὶ 50 δραχ. διὰ τὸ β)βλίον τοῦ κ. Κοκκίνου.

Κ. κ. Ἀθανασόπουλον Ἀθ. Δ. Ἀ[illegible]. Ἀπεστάλη συστημένη τὴν 12 τρ.. Βασ. Γρηγορίου Βόλον, ὁμοίως τὴν 13 τρέχ.. Ἀλκ. Κωνσταντέλλον Θεσ)νίκην ὁμοίως τὴν 8 τρέχ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑ ΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Κ. Γκολφίδην, Βόνιτσαν. Τὰ δικαιολογητικά σας ἔλαβον ἀριθ. Πρωτ. ὑπουργ. Γεωργίας 16318) 24 11)31, ἐν τούτοις εἰς τὸ Εἰδ. Πρωτ. τῆς Δ)σεως Γεωργίας δὲν κατεχωρήθησαν εἰς δὲ τὸ ἁρμόδιον τμῆμα δὲν περιῆλθον. Νὰ ὑποβάλητε αἴτησιν παραπόνων διὰ νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα.

κ. Χ. Φοιτητήν, Βόλον. 1) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μεταγραφή. 2) Μόνον κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων. Ὑπάρχει ἐν τούτοις σκέψις νὰ ληφθῇ εἰς τὸ μέλλον σχετικὴ νομοθετικὴ πρόνοια. 3) Οὔτε εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν δύνασθε νὰ μεταγραφῆτε.

κ. Δημ. Μαντζώραν, Ἁλμυρόν. Ἡ αἴτησίς σας εὑρίσκεται ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου, ἐλλείψει ὅμως πιστώσεως θὰ βραδύνῃ νὰ ληφθῇ ἀπόφασις.

κ. Γ. Τσάμπαν, Ἰωάννινα. Τὰ δικαιολογητικά σας ἔλαβον ἀριθ. πρωτ. ὑπουργ. Συγκοινωνίας 315018)29)12) 31, διὰ ταὐταρίθμου δὲ ἐγγράφου πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐζητήθη ἡ σχετικὴ πίστωσις. Ἀπάντησις δὲν ἐλήφθη ἀκόμη.

κ. Α. Π. Α., Θεσσαλονίκην. Δὲν ὡρίσθησαν ἀκόμη.

κ. Σ. Α. Β., Κιάτον. Ἐπετύχατε μὲ βαθμὸν 6. Αἱ ἐγγραφαὶ συνεχίζονται. Α΄ δόσις δρχ. 1380.

κ. Ε. Μακρῆν, Ἔδεσσαν. Ἡ αἴτησίς σας ἐκκρεμεῖ εἰσέτι παρὰ τῷ ἐκπαιδευτικῷ Συμβουλίῳ.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Φάρσαλα. Οἱ διορισμοὶ τῶν Ταμιακῶν Γραμματέων ἐκοινοποιήθησαν ἀπὸ προχθές.

κ. Γ. Μακρυγιάννην, Κοζάνην. Αἱ προαγωγαὶ δημοσίων εἰσπρακτόρων θὰ γίνουν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον.

κ. Ν. Πέτροβον. Δὲν πρόκειται νὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου ταμίου.

κ. Ι. Κ., Θεσσαλονίκην. Τὸ ζήτημα εὑρίσκεται ἀκόμη ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Κατὰ πᾶσαν ὅμως πιθανότητα αἱ προαγωγαὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν μετὰ τὸν Ἀπρίλιον.

Ἀδελφοὺς Γκολστάϊν, Θεσσαλονίκην. Τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, Δ)σις Στρατολογίας διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 238593 11)1)32 διαταγῆς πρὸς τὸ 50ὸν Σύνταγμα Πεζικοῦ αἰτεῖ τὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς τὸν Λεοπόλδον 12μηνον πρόσθετον ὑπηρεσίαν. Διὰ τὸν ἕτερον ἐξ ὑμῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐζήτησε σχετικὰς πληροφορίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 238615 23)12)31 διαταγῆς πρὸς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης.

κ. Σ. Γ., Θεσσαλονίκην. Παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μᾶς ἐδόθη ἡ πληροφορία ὅτι τὰ δικαιολογητικά σας δὲν περιῆλθον εἰς αὐτήν.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Φλώριναν. Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διέκοψε τὴν χορήγησιν δανείων εἰς τοὺς μετόχους του, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν πρόκειται περὶ πρώτου ἢ δευτέρου δανείου, ἐλλείψει πιστώσεως.

κ. Ραφ. Ἐστρατῆ, Θεσσαλονίκην. 1) Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας δὲν θέλει ἐνεργεῖ τοῦ λοιποῦ διαγωνισμὸν πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου καθηγητοῦ Γαλλικῆς, κατόπιν τοῦ τελευταίου νόμου. 2) Ἐξαιρετικῶς ναί.

κ. Π. Δ., Λυγιά. Θέσεις κεναὶ ἀρχαιολογικαὶ δὲν ὑπάρχουν καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν πρόκειται νὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς τὸ παρόν. Ὅταν κενωθῇ θέσις θὰ δημοσιευθῇ σχετικὴ προκήρυξις εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀπαιτεῖται πτυχίον Φιλολογίας ἢ Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.

κ. Ι. Παπαδημητρίου, Σιδηρόκαστρον. Ἡ μετάταξις τῶν κοινοτικῶν βοηθῶν ἐπραγματοποιήθη, ἐκοινοποιήθησαν δὲ καὶ οἱ σχετικοὶ διορισμοί. Τὸ ζήτημα τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εὑρίσκεται ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

Προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων καὶ ἐσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ.

Αἱ προσφοραὶ εἶνε δεκταὶ μέχρι τῆς 29ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. δύνανται δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Ἐπιμελητείαν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

(Ἐκ τοῦ Θεραπευτηρίου)

ΑΠΩΛΕΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ

Ἀπωλέσθη ἐκ τῶν γραφείων Π. Φρεσίος καὶ Σία γραμμάτιον δρ. 4.600, ἐκδόσεως 8 Ἰανουαρίου 1932, λήξεως 8 Φεβρουαρίου 1932, εἰς ἀποδοχὴν Μιχαὴλ Μπόγρη. Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι τὸ ἐν λόγῳ γραμμάτιον ἠκυρώθη.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἑταιρεία Φαουντέσιον θέλει διενεργήσει φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν Τετάρτην, 10 Φεβρουαρίου 1932, μεταξὺ τῆς 11.30 καὶ 12ης μεσημβρινῆς ὥρας, εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν προμήθειαν [illegible] ἐκ 5000 — 6000 τόννων Γαιάνθρακος Κάρδιφ [illegible] συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας Φαουντέσιον 10 Λεωφόρος Ἀγγλοπληρουίας? εἴτε εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις, 6 ὁδὸς Ἀραγατσανίου, ὥραν 11—12 μεσημβρινήν.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἑταιρείας)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

γνωστοποιεῖ ὅτι τὴν 18 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 π.μ.—12 μ. ἐνεργηθήσεται μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν βιβλιοδέτησιν ἐκλογικῶν βιβλίων.

Πληροφορίαι ἐν τῷ Διοικητικῷ τμήματι.

ΙΑΤΡΟΙ

Κ. ΝΑΚΗΣ, ὀδοντίατρος
Μάρνη 29
Πλατεία Ἀνεξαρτησίας (Βάθης)
Δέχεται 9—12 π.μ., 4—7 μ.μ.
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει

Β. ΚΑΝΕΛΛΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος χειρουργὸς ἐπὶ εἰκοσαετίαν διευθυντὴς νοσοκομειακῶν κλινικῶν. Ὁδὸς Πολυτεχνείου 8. Δέχεται 3—6 καὶ τὸ πρωΐ ἐπὶ συνεντεύξει.

[illegible] Δερματολόγος Συφιλιδολόγος τ. βοηθὸς τῶν Δερματ. Κλινικῶν Πανεπ. Λειψίας, Βιέννης, δέχεται Σατωβριάνδου 52Β 9—1, 4—8.

ΧΡ Ν. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ἰατρὸς Δερματικῶν καὶ Ἀφροδισίων Τ. Ἐσωτερ. τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ Συγγροῦ, ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις ἐκπαιδευθείς. Δέχεται ὁδὸς Σατωβριάνδου 32 (Ὁμόνοια). Ὧραι 10—1 μ.μ. 6—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Στομαχικὰ & Ἐντερικά. Ἰᾶς παθήσεις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων θεραπεύει ὁ εἰδικὸς στομαχολόγος ἰατρὸς ΑΠ. ΜΑΜΜΕΛΗΣ Γερμανία, Βιέννη, Κωνσταντινούπολις. Εἰκοσιπενταετὴς κλινικὴ πεῖρα. Ὁδὸς Τσίτσα 12. Ἐπισκέψεις 8—11 καὶ 4—6

Ὁ χειρουργὸς-γυναικολόγος κ. Κ. Ι. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται Ἰουλιανοῦ 27Γ, 9-10 π. μ. καὶ 3-5. Τηλέφ. 58-48.

Ο ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΛΑΜΕΡΑΣ
Ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων δέχεται καθ' ἑκάστην 9-12 ἐν τῇ Κλινικῇ του ἡ «Ἱπποκράτης»
Γ΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 51
καὶ 3—6 ἐν τῇ κατοικίᾳ του
ΛΗΜΝΟΥ 35 πλ. Ἀμερικῆς

Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ-ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ-Γυναικολογικὰ—Δερματικὰ νοσήματα.
ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ
8 1)2 & 3 8 1)2 Μ Μ
Γωνία ὁδοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Σωκράτους 63 (ΟΜΟΝΟΙΑ)
Ἰδία τερα αἴθουσα διὰ κυρίας
Εἴσοδος Σωκράτους 63Β

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ-ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ
νοσήματα θεραπεύονται παρὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Χαρμάου Ι.
ΚΑΜΑΡΙΩΤΗ
εἰδικῶς ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ἐκπαιδευθέντος εἰς τὰ Νοσ. Necker, St Louis κλπ. Εἰδικὸν ἠλεκτροθεραπευτήριον.
Δέχεται ἀπὸ 9—1 π. μ. καὶ 4 — 8.30 μ. μ.
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 17α (Ὁμόνοια)

ΑΝΔΡ. Ι. ΦΛΩΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν — Οὐρολογικῶν Δερματικῶν Γυναικολογικῶν νοσημάτων
Σπουδάσας ἐν Παρισίοις εἰς τὰ νοσοκομεῖα St Louis, Lariboisière, Necker, θεραπεύει τὰ ἀνωτέρω νοσήματα μὲ τὰς τελευταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς ἐπιστήμης.
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Δέχεται 9 — 1 π. μ. καὶ 4 — 7 1)2 ἢ ἐπὶ συνεντεύξει
26 ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 26 Ὁμόνοια

Διὰ τὰς νευρικὰς διαταραχὰς τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων, τῆς καρδίας, τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, τὰς ἐξάψεις καὶ ὅλα τὰ νευρικὰ νοσήματα.
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Νευρολόγος ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου Παρισίων
ἐφαρμόζει εἰδικὰς μεθόδους ἐν τῷ ἠλεκτροθεραπευτηρίῳ του. Δέχεται 10—12 καὶ 3—7. Θεμιστοκλέους γωνία Ναυαρίνου? [illegible] 14. (Ὁμόνοια) ΑΘΗΝΑΙ.

ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΙΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Σπουδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Παρισίοις εἰς τὰ Νοσοκομεῖα NECKER, St LOUIS, LARIBOISIÈRE.
Ἐπιστημονικὴ καὶ ταχεῖα θεραπεία τῶν ἀνωτέρω νοσημάτων διὰ τῶν Νεωτάτων Μεθόδων τῆς Ἐπιστήμης.
Νέον Ἠλεκτροθεραπευτήριον
Δέχεται 9 — 1 π. μ. καὶ 4 — 8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
49 — ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ — 49
ΟΜΟΝΟΙΑ

ΑΡΙΣΤ. Γ. ΚΟΣΤΟΥΛΑΣ
Συφιλιδολόγος — Δερματολόγος Γυναικολόγος
Εἰδικευθεὶς ἐν τοῖς Νοσ)μείοις Charité καὶ Virchowki τοῦ Βερολίνου St. Louis τῶν Παρισίων. Δέχεται Θεμιστοκλέους 49.
Ὧραι ἐπισκέψεων 4—8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΙΖ[illegible]
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Σπουδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Παρισίοις εἰς τὰ Νοσοκομεῖα St Louis, Necker, Lariboisière θεραπεύει τὰ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ διὰ τῆς νεωτάτης μεθόδου τῆς ἐπιστήμης.
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Εἰδικὸν τμῆμα γυναικείων παθήσεων
Δέχεται ἐν τῷ τελειοτάτῳ ἰατρείῳ του 9 - 1 π. μ. καὶ 4 - 7 1)2 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
34—Σατωβριάνδου
Ἀριθ. Τηλεφώνου 4—41
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ κυρίας
Δίδονται ἐπιστημονικαὶ συμβουλαὶ ἀντὶ ἀμοιβῆς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος.

ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
1) Τρία ἰσόγεια Καταστήματα πρὸς δρ. 2.000 3.000 καὶ 3.500
2) 1 διαμέρισμα εἰς τὸν 2ον ὄροφον ἐξ 8 κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
3. 1 διαμέρισμα εἰς τὸν 3ον ὄροφον ἐκ 10 κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν μετὰ κεντρικῆς θερμάνσεως.
4) 7 δωμάτια διὰ γραφεῖα πρὸς δραχ. 1.000 ἕκαστον.
Ἀνελκυστὴρ δωρεάν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ Νικολ. Χούντρα 11 — 12 π. μ. καθ' ἑκάστην Πανεπιστημίου 53. Α΄ ὄροφος.

HELLENIC BANK TRUST COMPAN
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ . . . . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-
Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅ
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co. 51 MAIDEN LANE NEW YORK U. S. A. εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.
Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον τῆς (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜ

ΠΑΡΑΣΚΕΥ

Ἀεροπορ. διὰ Θεσ)ν[illegible] να διὰ τῆς ἑταιρ. [illegible] καὶ συμπληρωματικὸν [illegible] μέχρι τῆς 7.15΄ πρω[illegible]

Ἀεροπορικῶς : Διὰ [illegible] ζαν, Βαγδάτην, Περσ[illegible] (Ἰνδίας) Σιάμ, Σουμ[illegible] Ἰνδοκίναν διὰ τῆς Ὁλ[illegible] ρείας «Κ.Λ.Μ.» ὥρα [illegible]

Ἀεροπορικῶς : Διὰ [illegible] ζον, Συρίαν διὰ τῆς [illegible] ρείας ὥρα 24.

Ἀεροπορ. δι' Ἀγ. [illegible] ράκλειον, Αἴγυπτον, [illegible] Ἀφρικὴν διὰ τῆς Ἀ[illegible] ρείας «Κ.Λ.Μ.» ὥρα [illegible]

Ἀναχωρήσεις σιδηρ[illegible] ἁμαξοστοιχίας Σεμπλ[illegible] ἀλληλογραφία μέχρι [illegible] συστημένη καὶ 1 μ. μ. [illegible] τῆς ταχείας ἁμαξοστοι[illegible] 5.20΄ μ.μ. ἡ συστημένη [illegible] μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς: Διὰ [illegible] πολιν, Καλάμας γίνεται [illegible] ἀλληλογραφία μέχρι [illegible] ἡ δὲ συστημένη μέχρι [illegible] νῆς τῆς προτεραίας. [illegible] Πατρῶν καὶ Τριπόλεως [illegible] κτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλλη[illegible] τῆς 11.40΄ π. μ., ἡ δὲ [illegible] χρι τῆς 10.40΄ π. μ.

«Πτερωτὴ» 11 π.μ. [illegible] να, Πόρον.

«Κεραυνὸς» 6 π.μ. [illegible]

«Μπουμπουλίνα» 2 μ.[illegible] Βόλον, Θεσσαλονίκην, [illegible] βάλλαν, Ἀλεξανδρούπ[illegible]

«Φωκίων» 2 μ.μ. Ἡ[illegible] θυμνον, Χανιά.

«Τάσος» 2 μ.μ. Πάτ[illegible] Φοίνικες, Λευκάδα, Πρέ[illegible] γαν, Κέρκυραν, Κόπραι[illegible] ζίαν.

«Τῆνος» 2 μ.μ. Σῦρον, [illegible] κονον, Ἀρμενιστήν, Εὔ[illegible] βασι, Βαθύ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ [illegible] Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου 53, ἐν διαμέρισμα [illegible] ροφοι ἐξ ὀκτὼ κυρίων [illegible] καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπὶ τῆς προσόψεως [illegible] διὰ γραφεῖα τρεῖς δραχ. [illegible] καστον, τὰ δὲ ἔσω [illegible] 1000 δραχ. ἕκαστον.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ [illegible] Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου 53, τρία ἰσόγεια [illegible] πρὸς 2000, 3000 καὶ 3500 μηνιαίως. Πληροφορίαι [illegible] δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα [illegible] Πεσμαζόγλου 11—12 [illegible] καστην
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ [illegible] Κηφισίας ἀρ. 2 κατοικία [illegible] κυρίων δωματίων, [illegible] πηρεσίας, κεντρικῆς [illegible] καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ [illegible] Κηφισίας ἀριθ. 2 κατοικία [illegible] δωματίων καὶ λοιπῶν [illegible] Πληροφορίαι παρὰ [illegible] κ. Νικολ. Χούντρα. [illegible] ζέγλου 11—12 π.μ. [illegible] καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ [illegible] Κηφισίας ἀριθ. 2.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ [illegible] πάτωμα τελείως [illegible] σθὲν ἐξ 24 δωματίων [illegible] ην Ξενοδοχεῖον [illegible] νῶν») ἐπὶ τῶν ὁδῶν [illegible] ου καὶ Αἰόλου γωνία [illegible] κίας κληρονόμων [illegible] Κασσιμάτη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Διευθυντῇ [illegible] μοτικοῦ Νοσοκομείου [illegible] Λεβαντίνῳ καθ' ἑκάστην [illegible] μέχρι τῆς 12ης τρέχοντος [illegible] προθεσμία πρὸς [illegible] προτάσεων πρὸς ἐν[illegible]

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ γενομένου πέριξ τοῦ ὀνόματός μας θορύβου διὰ τὴν συμμετοχήν μας εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δοθὲν γεῦμα, δηλοῦμεν ὅτι παρέστημεν εἰς τοῦτο, ἀσχέτως πολιτικῶν φρονημάτων, κατόπιν τῆς ρητῆς δηλώσεως ἐκ μέρους τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τοῦτο δὲν ἤθελεν ἔχει πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ μόνον εὐχαριστηρίου γεύματος πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξε διὰ τὴν συνοικίαν μας.

Ἀθήνησι τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 1932

Μετὰ τιμῆς
Γ. Δ. Τριανταφυλλίδης Καποτάς, ἰατρός, Χρίστος Κ. Σίδερης, ἰατρός

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ 1916

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας Προστασίας τῶν Ζώων ἔκτα 1916, συνελθὸν σήμερον εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τῆς Μεγάλης Ἱδρυτρίας καὶ εὐεργέτιδος αὐτῆς Σεπτῆς Βασιλίσσης ΣΟΦΙΑΣ

ΨΗΦΙΖΕΙ

1ον) Τὴν ἔκφρασιν τῶν συλλυπητηρίων αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.
2ον) Τὴν κατάθεσιν βαρυτίμου στεφάνου ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου Βασιλίσσης.
3ον) Τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Ἑταιρείας δι' ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς κατὰ τὴν κηδείαν τῆς πολυκλαύστου Μεγάλης Μητρός.
4ον) Τὴν ἀνάρτησιν τῆς εἰκόνος Αὐτῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
5ον) Τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐπὶ δεκαπενθήμερον.
6ον) Τὴν καθιέρωσιν τριμήνου πένθους ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ ἀπωλείᾳ ταύτῃ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος Ἀθ. Φίλων
Ὁ Γεν. γραμματεὺς Ι. Ν. Ἀλεξίου

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ 1871
ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ»
Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 18 τρέχοντος ὥραν 6.30 μ. μ.
Ε΄ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας:
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σολίστ:
ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ
Πιάνο
Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 17 τρέχοντος ὥραν 11 π.μ.
Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ θέατρον Ὀλύμπια.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
Ὅσοι ἀπὸ οἰκονομικὸν λόγῳ τῆς κρίσεως, εἴδατε δύο φορὲς μόνον τὴν
ΜΑΜΖΕΛ ΝΙΤΟΥΣ
μπορεῖτε ἐλεύθερο τώρα νὰ τὴν ἀπολαύσετε ὅσες φορὲς θέλετε διότι τὸ
1.000.000
LE MILLION
ἔφθασε καὶ ἡ
ΚΡΙΣΙΣ ΕΛΥΘΗ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
«DACIA»
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 17 Ἰανουαρίου 8 μ.μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν.
ΓΡΑΜΜΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗΣ
«ROMANIA»
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 17 Ἰανουαρίου 1 μ.μ. διὰ Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.
ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ὁδὸς Ὁμήρου 6, Πειραιεύς, τηλ. 41-268.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς μὲ πολυετῆ πεῖραν παραδίδει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ Γερμανικά. Δίδακτρα: διὰ δύο ὥρας τὴν ἑβδομάδα τριακοσίας δραχμὰς μηνιαίως. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36β.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΗΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐγένετο χθὲς τὴν 6ην μ. μ. ἡ ἑβδόμη διάλεξις τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βενιζέλου, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Μαρῆς, Δίγκας, Βουρλούμης, Παπανδρέου, Ἀργυρόπουλος, Ζάννας, Θηβαῖος, οἱ κ. κ. Τριανταφυλλάκος, Χατζηκυριάκος, Σπυρίδης, Κοφινᾶς, Πετρίδης, Μυλωνᾶς, Ρωμάνος, Ἀγγελόπουλος, Ράλλης, Τσιριμῶκος, Τουρκοβασίλης, Πεσμαζόγλου, Τσουδερός, Δροσόπουλος, Γόντικας, Ἐπ. Χαρίλαος, Ἐμπεδοκλῆς, πολλοὶ βουλευταί, γερουσιασταὶ κλπ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Κιτσίκης, μετὰ μικρὰν εἰσήγησιν, δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Διομήδην, ὅστις λέγει ὅτι ἀποτόμως ἀφυπνίσθη ὁ κόσμος μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Ἀγγλίας ὅτι ἐγκαταλείπει τὸν χρυσοῦν κανόνα. Ὁ μηχανισμὸς τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν ἐκλονίσθη. Ἡ Ἀγγλία ὅμως, καθ' ὃν χρόνον ὁ λοιπὸς κόσμος ἐφοβεῖτο, παρέμεινεν ἀτάραχος.

Ἀπὸ πολλοὺς πιστεύεται ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις θ' ἀφήσῃ νὰ ἐπανέλθουν τὰ πράγματα εἰς τὴν πρὸ τῆς κρίσεως κατάστασιν. Ἡ μεταβολὴ τῶν ὅρων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς εἶνε βαθυτάτη, ὅταν δὲ παρέλθῃ ἡ κρίσις, ὁ κόσμος θὰ εὑρεθῇ πρὸ ἐντελῶς μεταβεβλημένης καταστάσεως. Ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς κρίσεως πρέπει ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὴν μεταπολεμικὴν πληθωρικὴν χρῆσιν τῆς πίστεως. Ἄφθονα ἀνοίγματα πιστώσεων, ὤθησις παράλογος πρὸς ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν κάθε εἴδους παραγωγῆς ἐξώγκωσαν ὑπὲρ πᾶν μέτρον τὴν παραγωγήν. Ἡ πρὸς τὰ ἄνω κερδοσκοπία, ἀνεβίβαζε πάντοτε εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα τὰς τιμάς.

Κάποιαν ὥραν αἱ ἀφθόνως προσφερόμεναι ἀξίαι δὲν εὕρισκον πλέον καταναλωτήν. Αἱ ἀγοραὶ εἶχον κορεσθῆ. Μεγάλαι χῶραι ἔμενον κλεισταί. Καὶ τὸ ἐξεφούσκωμα ἤρχισε μοιραῖον, κατερρίπτετο δὲ εἰς χαμηλότερα πάντοτε ἐπίπεδα ἡ ἀξία κάθε προσφερομένου πράγματος. Ἐπιχειρήσεις ἐσταμάτων τὴν ἐργασίαν, ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἀνεκόπτετο, ἡ ἀπόδοσις ἐμειοῦτο, τὰ χρηματιστήρια ἐσημείωνον μόνον πτώσεις. Δὲν εἶνε καθόλου περίεργον ὅτι τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα στηριζόμενον εἰς τὸν σύγχρονον οἰκονομικὸν μηχανισμόν, ἤρχισε νὰ τρίζῃ.

Πάντως τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα μετὰ τὰς διαφόρους τραγικὰς περιπετείας τῆς κρίσεως, θὰ εἶνε ὅτι κάθε ἄτομον καὶ κάθε τόπος, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς του συνθέσεως, θὰ εὑρεθῇ πτωχότερος. Αἱ πηγαὶ ἐξ ὧν ἀναβλύζουν τὰ ἔσοδα θὰ ἔχουν οὐσιωδῶς ἐξασθενήσει.

Κατάλυσις κάθε ἐμπιστοσύνης τοῦ κεφαλαίου πρὸς οἱανδήποτε ἀξίαν. Ἀμφισβητεῖται σχεδὸν ἡ ἀξία καθ' ἑαυτήν. Τὸ κεφάλαιον φοβούμενον φεύγει.

Ἡ κρίσις ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς Τραπέζας. Αἱ ἀσθενέστεραι τούτων ἔσβυσαν. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἰσχυρότεραι ἠσθένησαν διότι μέγα μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ των, εὑρέθη αἴφνης ἀκινητοποιημένον. Ὑπολογίζεται ὅτι μόνον ἐν Γερμανίᾳ εὑρίσκονται ἀκινητοποιημένα κεφάλαια βραχυπρόθεσμα, περὶ τὰς λίρας χρυσᾶς 500 ἑκατομμύρια.

Δύο ἀπόψεις προβάλλουσιν εἰς πάντα ἐρευνητὴν τῶν παρ' ἡμῖν πραγμάτων: Ἡ ἄποψις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἄποψις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν.

Παράγων σπουδαῖος —ἀλλ' ὄχι ὁ σπουδαιότερος— τῆς ἐνεργητικῆς οἰκονομικῆς μας κινήσεως, εἶνε τὸ ἐξαγωγικόν μας ἐμπόριον. Παρουσιάζει τοῦτο σαφεῖς ἐνδείξεις ἀτονίας.

Κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῆς κρίσεως, τὸ ἐξωτερικὸν μας ἐμπόριον παρουσίαζεν ὄψιν τινὰ εὐνοϊκήν. Ἐν συνόλῳ ἡ ἀξία τούτου ἐμειώθη κατὰ 18.28 % ἐνῷ τὰ εἴδη τῆς ἐξαγωγῆς μόνον κατὰ 15 %. Ἐντεῦθεν προδήλως ὠφελήθημεν.

Ἡ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας, ἡ ἐμμόνως παρατηρουμένη παθητικότης εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, ἡ ἰδία, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, τῆς δυσπιστίας τῶν κεφαλαίων, ἀπειλοῦσα αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τοῦ νομίσματος, ὤθησε τὰς κυβερνήσεις ὅπως περιφρουρήσουν αὐτὸ ἀπὸ κάθε κίνδυνον. Ἐντεῦθεν ὄχι μόνον αὐξάνει παντοῦ ἡ δασμολογικὴ προστασία, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται ἡ ποσοτικὴ ρύθμισις τῆς παραγωγῆς. Ποτὲ ἄλλοτε ὁ οἰκονομικὸς ἐθνικισμὸς δὲν ἔτυχεν ὠμοτέρας ὑπερασπίσεως καὶ ποτὲ ἄλλοτε δὲν προσεπάθησεν ἕκαστον κράτος ν' ἀποβῇ ἀπὸ ἀπόψεως ἰδίας καταναλώσεως, μᾶλλον ἀνεξάρτητον τῶν ἄλλων. Τὰ συνειδητὰ αὐτὰ μέτρα προστασίας προστιθέμενα καὶ εἰς τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων πηγάζουσαν μείωσιν καθιστοῦν ἀπολύτως φανερὸν ὅτι ἡ σημειουμένη ἐλάττωσις τῆς ἐξαγωγῆς δὲν θὰ εἶνε παροδικὸν φαινόμενον.

Η ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἐπιβάλλεται ἑπομένως εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς σταθερὰ γραμμὴ οἰκονομικῆς πολιτικῆς:

1) Ἡ ἀναπλήρωσις τῶν παρουσιαζομένων κενῶν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἐξαγωγήν μας δι' ἀνοίγματος νέων ἀγορῶν.

2) Περιορισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς καὶ προσπάθεια νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς ἀνάγκας μας ἐξ ἰδίων. Ἀπὸ τοῦ 1930 ἤδη ἔχομεν αἰσθητὴν πτῶσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἥτις ἀπὸ 13,275 ἑκ. τὸ 1929 ἔπεσεν εἰς 10850 ἑκατ. τὸ 1930 διὰ νὰ κατέλθῃ τὸ 1931 εἰς 8.000 ἑκατ. δραχμῶν πιθανόν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἀφθονίας τὸ ἐπίπεδον τοῦ λεγομένου ὑλικοῦ πολιτισμοῦ εἶνε σημαντικῶς ὑψωθῇ καὶ παρ' ἡμῖν. Ἡ εὐμάρεια εἶχεν εἰσαχθῆ. Σήμερον ἡ καθολικὴ πτῶσις τῆς στάθμης ἐπιβάλλει οἰκειοθελῆ ἢ ἄλλως ὑποχρεωτικὴν μεταβολὴν μεταβλητῶν μεθόδων, ἐπὶ κινδύνῳ ἀξιοθρηνήτου χρεωκοπίας μερικῆς καὶ γενικῆς, ἕως οὗ διὰ νέας ἐργασίας καὶ νέας δημιουργίας πλούτου πληρωθῇ τὸ ἀπὸ τῆς κρίσεως παραχθὲν κενόν.

Πρὸς ἐπιβολὴν τῶν περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων πόρων, θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ὑψωθοῦν δασμολογικοὶ φραγμοί, καθαρῶς ἀπαγορευτικοῦ χαρακτῆρος. Ὑψηλοὶ δασμοὶ ἐκρίνοντο ἄλλοτε οἰκονομικῶς ἀσύμφοροι. Σήμερον ὅμως ἡ ἐκμετάλλευσις δὲν εἶνε δυνατὴ παρὰ ἐντὸς στενωτάτων ὁρίων.

Ἡ ἄκρα αὐτὴ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἤδη ἔχομεν ἐγκαινιάσει, πάντως πλὴν τῆς περιφρουρήσεως τοῦ νομίσματος, θὰ μᾶς ἐκβιάσῃ εἰς ἀνάπτυξιν τῶν πόρων τοῦ τόπου καὶ θὰ εὐρύνῃ τὴν ἀκτινοβολίαν κάθε ἐργασίας.

Οἱ ἐπιβληθέντες ἐν τῷ μεταξὺ περιορισμοὶ ὤθησαν πρὸς τὰ ἄνω τὰς τιμὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἠδυνήθησαν δὲ οὕτω οἱ κάτοχοι τῶν ν' ἀπαλλαγοῦν τῶν ἀποθεμάτων. Αἱ βιομηχανίαι ἐκινήθησαν. Ἡ ἐγχωρία καύσιμος ὕλη εὑρίσκει ἀγοραστάς. Ἡ κίνησις τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς ἐγχωρίας ἐργασίας

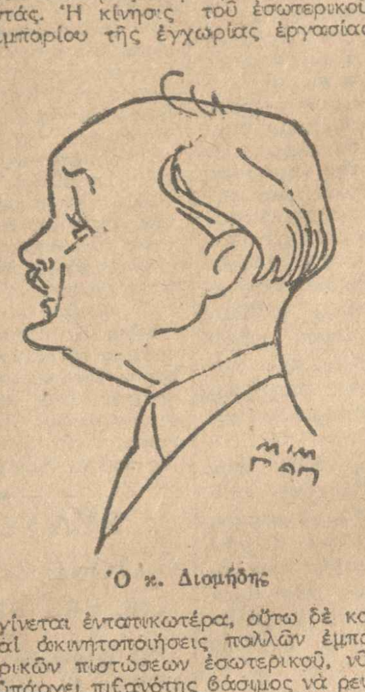

Ὁ κ. Διομήδης

γίνεται ἐντατικωτέρα, οὕτω δὲ καὶ αἱ ἀκινητοποιήσεις πολλῶν ἐμπορικῶν πιστώσεων ἐσωτερικοῦ, νῦν ὑπάρχει πιθανότης βάσιμος νὰ ρευστοποιηθοῦν εὐκολώτερον. Τέλος ἄνευ τῆς ἐντάσεως αὐτῆς τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐργασιῶν, τὰ μοιραῖα προβλήματα τῆς ἀνεργίας θὰ καθίσταντο ἀπειλητικώτερα.

Ἀλλὰ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον δὲν εἶνε τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τοῦ ἐνεργητικοῦ μας. Κατὰ μὲν τὸ 1929 ἀνήρχετο τὸ παθητικὸν τοῦ λογαριασμοῦ μας εἰς λίρας χρυσᾶς 45 ἑκατομμύρια, κατὰ τὸ 1930 δὲ εἰς 1,022 δραχμὰς χρυσᾶς. Τὸ ἐξαγωγικὸν μας ἐμπόριον κατὰ τὸ 1929 ἀπέδωκε λίρας χρυσᾶς 18,790,000, κατὰ τὸ 1930 δὲ 398 ἑκατ. χρυσῶν δραχμῶν. Κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ὑπολοίπου, τὰ στοιχεῖα εἶνε ἀστάθμητα, ποικίλλοντα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀναλόγως τῆς ἐμπιστοσύνης ἣν ἐμπνέει ἡ ἐν τῇ χώρᾳ κατάστασις.

Τὰ ἔξωθεν ἀντλούμενα κεφάλαια ἀπαρτίζουν σπουδαῖα στοιχεῖα διὰ τὴν γονιμοποίησιν τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἐργασίας. Αὐτὰ τὰ ἐφόδια, τὰ μὴ ἐκ τοῦ τόπου ἀντλούμενα καὶ οὐχὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἰδίας παραγωγῆς συνετέλεσαν κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν εἰς τὴν μεταβολὴν εἰς τὴν γοργοτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου καὶ τοῦ παρατηρουμένου ζωντανωτέρου ρυθμοῦ ἐν τῇ παραγωγῇ.

Ὁσάκις ἡ ἑλληνικὴ πίστις ἐνέπνευσε πεποίθησιν, ἀθρόα εἰσῆλθον τὰ ἑλληνικὰ κεφάλαια. Εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτὴν ἐπὶ τὸ μέλλον ὀφείλεται ἡ ἀθρόα μετὰ τὸ 1905 εἰσροὴ ἑλληνικῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἀνῆλθον περίπου εἰς λίρας 30 ἑκατ. Ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν τόπον, ἡ ἀκμὴ τῆς πίστεως καὶ ἡ εὐρεῖα διάδοσις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ πίστις ἵσταται ὑψηλά, συνετέλεσαν ὑπὲρ τι ἄλλο εἰς τὸ νὰ εἰσρεύσουν ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τοῦ 1931 76 ὅλα ἑκατομμύρια χρυσαῖ λίραι, αἱ ὁποῖαι ἰσχυρότατα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀναβίωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν πρόσφατον οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικήν της ἀνάπτυξιν.

Δι' αὐτοὺς ὅλους τοὺς λόγους πιστεύω εἰς τὴν ἀπόλυτον σκοπιμότητα τῆς διατηρήσεως ἀθίκτου τῆς πίστεώς μας.

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Πολυπλοκωτέρα ἐμφανίζεται ἡ εἰκών, ἣν προβάλλει ἡ δημοσιονομικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος. Ἀπὸ τοῦ 1928 παρετηρήθη ἀνιοῦσα γραμμὴ εἰς τὰ κανονικὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὰς δαπάνας του τὸ Κράτος ἐστήριξεν ἐπὶ τῶν ἐσόδων τούτων κυμαινομένων περὶ τὰ 9.200—9.500. Τὰ ἔσοδα ταῦτα ἐκινοῦντο ἐντὸς ὡρισμένου πλαισίου τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Νομίζω ὅτι δὲν σφάλλω δεχόμενος τὴν γνώμην ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκυμαίνετο ἡ ἀκαθόριστος πρόσοδος τῆς Χώρας περὶ τὰ 40 δισεκατομμύρια ἐτησίως. Ἡ φορολογία ἀφήρει ἴσως περὶ τὰ 25 %.

Αἱ δημόσιαι δαπάναι ἐρρυθμίσθησαν σύμφωνα μὲ τὰ ἔσοδα αὐτά. Ἐπωφελούμενον δὲ τὸ Κράτος τῆς οἰκονομικῆς ἀνέσεως, ἐπεδίωξε τὴν βελτίωσιν διαφόρων κλάδων τῆς Διοικήσεως.

Τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τῶν δημοσίων δαπανῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐγένετο ἀντικείμενον συζητήσεων. Τόσον ἐν Ἑλλάδι, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα κράτη.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐσημειώθη καὶ παρ' ἡμῖν χαρακτηριστικὴ ὕψωσις τῆς στάθμης τοῦ λεγομένου standard of life κατ' ἀκολουθίαν τῆς μείζονος κινήσεως τοῦ πλούτου. Ἐπῆλθε καὶ παρ' ἡμῖν ἀπότομός τις ὤθησις πρὸς τὸν λεγόμενον ὑλικὸν πολιτισμόν. Ἐπίσης ὅμως ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ηὔξανεν ἐτησίως κατὰ περίπου 80.000 ψυχῶν.

Τὰ δεδομένα ὅμως αὐτὰ ἐπάγονται αὐτόματον αὔξησιν δαπανῶν. Ὅσοι παραβάλλουν τὰς σημερινὰς δαπάνας μὲ τὰς τοῦ 1912 συγκρίνουν πράγματα ἀνομοιογενῆ.

Σήμερον ὅμως τὸ Κράτος εὑρίσκεται πρὸ μεταβεβλημένης καταστάσεως. Τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον ἀποτόμως ἔπεσε. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡς βάσις κρίσεως, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶνε πλέον τὸ αὐτό.

Δὲν νομίζω ὅτι εἶνε δυνατὸς ἀκριβὴς ὑπολογισμὸς τῆς ἐπελθούσης μειώσεως. Πάντως τὸ ποσὸν τῶν 40 δισεκατομμυρίων δρχ. περίπου πρέπει νὰ ἔχῃ ὑποστῇ ἐλάττωσιν. Δὲν ἔχουν ὑποστῇ ὅμως ἀκόμη ἀνάλογον ἐλάττωσιν αἱ δαπάναι. Ἐνῷ ἀπὸ τοῦ 1927—28 ἔχομεν σαφῆ ἀνιοῦσαν γραμμὴν τακτικῶν ἐσόδων, ἐκ φόρων πηγαζόντων, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἑξῆς πίνακος

1927—28 ἔσοδα τακτικὰ 9.053 ἑκατ.
1928—29 » » 9.289 »
1929—30 » » 9.525 »

ἐροπὴ ἥτις ἐπέτρεψε τὴν κατὰ 237 ἑκατομμύρια μείωσιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν, βλέπομεν ἔκτοτε ἀπεναντίας διαγραφομένην ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν καθολικῆς σημασίας δεδομένων, γραμμὴν ραγδαίως κατιοῦσαν.

1930—31 ἔσοδα τακτικὰ 9.525 ἑκατ.
1931—32 » » 8.500 »

εἰς ἣν μείωσιν ὑπολογίζεται ὅτι θὰ κατέλθουν τὰ ἔσοδα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκ 280 ἑκατομ. μειώσεως τῶν ἐπανορθώσεων.

Ἐξ ἄλλου τὰ τακτικὰ ἔξοδα προβλέπεται ὅτι στρέφονται πέριξ τῶν 9.300 ἑκατομμυρίων (κατὰ τὰς προβλέψεις τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις). Τὸ μεταξὺ τῶν δύο ἀριθμῶν χάσμα μένει ἀνοικτόν.

Πάντως ἡ βάσις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἔχει στενεύσει, ταῦτα δὲ βέβαια δὲν εἶνε οὔτε λογικὸν οὔτε καὶ ἐφικτὸν κἂν νὰ ζητήσῃ τις νὰ τὰ ἀναβιβάσῃ μέχρι τοῦ ὁρίου τῶν δαπανῶν.

Τίνα τακτικὴν ἑπομένως θὰ ἐνεδείκνυτο νὰ κρατήσῃ τὸ Κράτος;

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἀνέσεως, ἐπωφελούμενον τὸ Κράτος τῶν εὐνοϊκῶν ὅρων, ἐδεσπόζετο εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν δαπανῶν, ἀπὸ τὴν πολιτικὴν πλευρὰν τοῦ ζητήματος. Σήμερον ὅμως εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ ἐὰν θεσμός τις ἢ ὑπηρεσία τις κρίνεται ἀπολύτου χρησιμότητος. Πολὺ περισσότερον δέον νὰ ἐρευνηθῇ μὴ τυχὸν ἡ κοινὴ ὠφέλεια ἔγκειται εἰς τὴν μὴ δαπάνην.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

Ἐντεῦθεν ἐνδείκνυται, νομίζω, κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν ἰσχνῶν ἀγελάδων, ἀναθεώρησις τῆς πολιτικῆς τῶν δαπανῶν, διότι σήμερον δεσπόζουν ἀποκλειστικῶς σκέψεις οἰκονομικῆς σκοπιμότητος, παραμερίζουσαι τὰς ἄλλας ἀπόψεις. Ἡ ὠμὴ οἰκονομικὴ πραγματικότης ἐπιβάλλει περιστολὴν τῶν δαπανῶν.

Ἔχω ἀρκετὴν πεῖραν, ὥστε νὰ γνωρίζω τὰς δυσχερείας τοῦ προβλήματος. Ἀλλὰ κάθε ὠργανωμένη ὑπηρεσία καὶ κάθε διοικητικὸς θεσμὸς ἔχουν κάποιο περιθώριον κινήσεως, τὸ ὁποῖον εὔκολα στενεύει ἢ εὐρύνεται, ἀναλόγως τοῦ πνεύματος φειδοῦς ἢ ἀφθονίας, τὸ ὁποῖον διέπει τοὺς διοικοῦντας.

Παραπλεύρως ὅμως πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν διοικητικῶν δαπανῶν, ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις κατηγορία τῶν δημοσίων ἐξόδων, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τύχῃ εἰδικῆς ἐπιμελείας.

Ἀπὸ τοῦ 1921 καὶ ἐντεῦθεν ἡ Ἑλλὰς ἠναγκάσθη νὰ συνομολογήσῃ διάφορα δάνεια. Τὰ δάνεια ταῦτα ἔχουν δύο χαρακτηριστικά. Τὸ μὲν τινὰ ἐξ αὐτῶν βαρύνονται μὲ ἐπαχθῆ τόκον, τὸ δὲ εἰς τινα ὁρίζεται εὐρὺ χρεωλύσιον. Ἡ ἐντεῦθεν δαπάνη δημιουργεῖ ἀνυπόφορον βάρος. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν τροπὴν τῶν δανείων, ἡ ἐνέργεια αὐτὴ πρέπει ν' ἀναβληθῇ.

Η ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἶνε ἀντιοικονομικὸν ὅμως νὰ βαρύνωμεν τὴν σύγχρονον γενεὰν διὰ ἀποσβέσεως ραγδαίως χρεῶν, τὰ ὁποῖα δύνανται, οὐδενὸς θιγομένου, νὰ παραταθοῦν ἐπὶ μακρότερον χρόνον. Θὰ ἐλαφρυνθῇ οὕτως ἡ οἰκονομία ἡμῶν καὶ θὰ μπορέσῃ νὰ ζήσῃ ἀνετώτερον. Δαπανῶμεν κατ' ἔτος δι' ἀπόσβεσιν χρεῶν 1100 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου λίραι Ἀγγλίας 1.200.000 καταβάλλονται εἰς ξένον νόμισμα. Ποσοστὸν δηλ. περίπου 11 % τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ διατίθεται ἐτησίως εἰς χρεωλύσια. Μὲ τὸ ποσοστὸν αὐτὸ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐξοφλήσει ἐντὸς 12ετίας τὰ 2)5 τοῦ ὅλου δημοσίου χρέους. Ἀλλὰ καμμία οἰκονομικὴ ἀντίληψις δὲν θεωρεῖ ὠφέλιμον τοιαύτην ἐνέργειαν. Καὶ ἐντὸς τοῦ περιθωρίου ἑπομένως τῆς δαπάνης αὐτῆς δύναται, ἐν ἐπαφῇ μεθ' ὧν δεῖ, νὰ εὑρεθῇ ἡ λύσις, ἥτις ἀφήνουσα τὴν πίστιν ἄθικτον καὶ οὐδενὸς πλήττουσα τὰ συμφέροντα, νὰ δημιουργήσῃ τὴν ταμιακὴν ἄνεσιν καὶ ἐξοικονόμησιν συναλλάγματος καὶ χρηματικὰ ἐφόδια πρὸς ἀντιμετώπισιν δαπανῶν, ὧν ἡ ἀναστολὴ δὲν εἶνε σκόπιμος.

Ἐξαίρει ἀκολούθως ὁ κ. Διομήδης τὴν σημασίαν τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἐν συμπεράσματι, νομίζω, ὅτι ἡ γραμμὴ ἣν ἔχομεν συμφέρον νὰ ἀκολουθήσωμεν ὑπὸ τὰς νῦν συνθήκας τῆς γενικῆς κρίσεως, διὰ νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν οἰκονομίαν ἡμῶν εἰς τὴν πρώτην στάθμην καὶ νὰ ὠθήσωμεν τὸν τόπον πρὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν εἶνε:

Προσπάθεια ἀνοίγματος καὶ νέων ἀγορῶν διὰ τὰ προϊόντα μας.

Περιορισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς, ἵνα καὶ μεῖζον συνάλλαγμα ἐξοικονομήσωμεν, συντελέσωμεν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἰδίας μας παραγωγῆς καὶ ἀποβῶμεν αὐτοτελεῖς τοὐλάχιστον εἰς τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα οὐδεὶς συντρέχει λόγος νὰ μὴ παράγῃ ὁ ἴδιος ἡμῶν τόπος.

Ἄκρα περιφρούρησις τῆς πίστεώς μας, δεδομένου, ὅτι ἡ σύνθετος οἰκονομία μας, εἰς ἄκρον εὐαίσθητος, δρᾷ καὶ ἀντιδρᾷ μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα εἰς κάθε τῆς πίστεως ἀκμὴν καὶ παρακμήν. Ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ πίστις ἡμῶν θὰ παραμείνῃ ἄθικτος, εἶνε ὁ κυριώτερος παράγων τῆς ἀκεραιότητος τοῦ νομίσματος. Θὰ ἦτο δικαιολογημένη ἡ ἐνίσχυσις τούτου εἰς τὰς ἀσυνήθεις περιστάσεις τῆς σήμερον, καθ' ἃς ἔχει ἐν πολλοῖς ἀνακοπῆ ἡ κίνησις τῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν κεφαλαίων διὰ προσωρινῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν, πρὸς οὓς ὠθεῖ ὁ καθ' ἡμέραν ἀπτότερος καθιστάμενος κίνδυνος ἐκ τῆς διασπάσεως τῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων οἰκονομιῶν ὑφισταμένης ἀλληλεγγύης.

Περιστολὴ τῶν δημοσίων δαπανῶν, ἵνα καὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἀποφευχθῇ ἄνοιγμα εἰς τὴν δημοσίαν διαχείρισιν, δυνάμενον ν' ἀγάγῃ εἰς δημιουργίαν κυμαινομένου χρέους, ὅπερ θὰ ἠπείλει τότε ἀπὸ ἄλλης πλευρᾶς τὸ νόμισμα καὶ ἵνα ἐπιτραπῇ εἰς τὸ κράτος νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἅτινα θὰ συντελέσουν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου τῆς χώρας.

Κατεκρίθην πάντοτε ὡς αἰσιόδοξος. Ἐν τούτοις ἐξακολουθῶ νὰ παραμένω τοιοῦτος. δὲν αἰσθάνομαι δὲ κανένα λόγον ν' ἀναθεωρήσω τὰς ἐν προκειμένῳ πεποιθήσεις μου.

Πιστεύω ὅτι ὁ Ἕλλην, ὅστις κυριώτατα ἀνέπτυξε τὸ δαιμόνιον τῆς δραστηριότητος καὶ ἐπινοητικότητός του, εἰς περιόδους πρὸ πάντων ἀνωμάλους, θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν σημερινὴν δοκιμασίαν ἰσχυρότερος ἀπὸ πρίν.

ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΤΥΓΕΡΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΓΙΚΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΦΕΡ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗ

Ο ΕΙΣ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ - Ο ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ

ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΕΞΕΤΕΛΟΥΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ!

Τὸ μυστηριῶδες ἔγκλημα τῆς Νέας Περάμου, θῦμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ Σωφὲρ Χ. Σταυρακάκης διελευκάνθη πλήρως, ἀνακαλυφθέντων τῶν δολοφόνων καὶ συλληφθέντος τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

Κατόπιν εἰδοποιήσεως τοῦ τμήματος γενικῆς ἀσφαλείας πρὸς ὅλας τὰς ἀστυνομίας, ὁ ἀστυνόμος Μαρκοπούλου κ. Βένιος ἀπέστειλε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

«Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Σταυρακάκη διῆλθεν ἐντεῦθεν τὸ παρελθὸν Σάββατον μὲ σωφὲρ γνωστὸν ἐνταῦθα Παῦλον Νιτενιόγλου. Σωφὲρ ἠγόρασε βενζίνην καὶ ἔλαιον εἰς τὸ ἐδῶ κατάστημα τοῦ Γ. Νικολάου καὶ ἀφῆκεν ἐνέχυρον τὴν ρεζέρβαν τοῦ αὐτοκινήτου».

Ἅμα τῇ λήψει τοῦ τηλεγραφήματος, μετέβησαν εἰς τὸ Μαρκόπουλον ὁ ὑποδιοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Ἔβερτ καὶ ὁ ἀστυνόμος Παξινὸς καὶ ἐνήργησαν εὐρυτάτην ἀνάκρισιν ἐξ ἧς ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἐν λόγῳ αὐτοκινήτου ὀνομάζεται Παῦλος Παρασκευᾶς ἢ Νιτενιόγλου ἢ Νικολάου ἐξ Ἐσκὴ-Σεχὶρ, ἐτῶν 20, σωφέρ, γνωστὸς εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Μαρκοπούλου καὶ τῶν ἄλλων χωρίων. Οὗτος μάλιστα μὴ ἔχων χρήματα πρὸς ἀγορὰν βενζίνης διὰ τὰ δρομολόγια, ἐπώλησε ἀντὶ 4 ταλλήρων βενζίνης ἕνα τροχὸν (ρεζέρβα) τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἐνεχυρίασε τὸ ταξίμετρον ἀντὶ ὀλίγων χρημάτων.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΙΟΠΕΣΙ

Εἰς τὸ Λιόπεσι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐξηκρίβωσαν ὅτι καὶ ἐκεῖ εἶχεν ἐμφανισθῆ μετὰ τὸ ἔγκλημα ὁ Νιτενιόγλου. Ἐπὶ πλέον ἔμαθαν ὅτι ἡ ἐμφάνισίς του εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἔγινε τὴν πρώτην ἡμέραν μετὰ τὸ ἔγκλημα, τὴν προπαρελθοῦσαν Τετάρτην δηλαδή, καὶ ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τὸ εἶχε βάλει ἐπί τινας ὥρας εἰς τὴν μάνδραν τῶν ἀδελφῶν Στάμου, οἵτινες διατηροῦν ἐκεῖ οἰνοπωλεῖον, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀφήσει πρὸς πώλησιν καὶ τὸ ταξίμετρον τοῦ αὐτοκινήτου. Οἱ ἀδελφοὶ Στάμου, ἐρωτηθέντες, δὲν ἠρνήθησαν ὅτι ἕνας σωφὲρ τοὺς εἶχεν ἀφήσει πρὸς πώλησιν ἕνα ταξίμετρον, ἀλλὰ εἶπον ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ σωφὲρ ἐκεῖ εἶχε γίνει πρὸ 10 ἡμερῶν. Ἦλθον τοιουτοτρόπως εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν ὑπάλληλόν των, ὁ ὁποῖος, ἐξετασθείς, εἶπεν ὅτι ὁ σωφὲρ εἶχεν ἀφήσει ἐκεῖ τὸ ταξίμετρον πρὸ πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν. Ἀργότερον οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμαθαν ὅτι ὁ Νιτενιόγλου εἶχεν ἀφήσει εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν βάσιν τοῦ ταξιμέτρου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι δὲν εἶχον ἀποκαλύψει. Λόγῳ τῶν ἀντιφάσεων τῶν αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ Στάμου συνελήφθησαν.

Μετὰ τὸ Λιόπεσι οἱ ἀστυνομικοὶ μετέβησαν εἰς τὰ Καλύβια διὰ νὰ εὕρουν τὸν Κατσίνην, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐμφανισθῆ εἰς τὸ Μαρκόπουλον ὁ Νιτενιόγλου καὶ ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὡς εἶχον πληροφορηθῆ, εἶχε φιλοξενηθῆ μετὰ τὸ ἔγκλημα.

Ὁ Κατσίνης, εὑρεθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν του εἰς τὰ Καλύβια, δὲν ἠρνήθη ὅτι εἶχε φιλοξενήσει τὸν Νιτενιόγλου καὶ ὅτι τὸ παρελθὸν Σάββατον τὸν εἶχε συνοδεύσει εἰς τὸ Μαρκόπουλον. Προσεποιήθη ὅμως ὅτι ἐτέλει ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ ἐγκλήματος τοῦ φιλοξενουμένου του.

— Μοῦ εἶπε, προσέθεσεν, ὅτι εἶχε βρῇ στὰ χωριὰ μὲ ἕνα καλὸ ἀγῶγι καὶ ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τοῦ τὸ εἶχαν δώσει γιὰ νὰ ἐργασθῇ. Τὸν κράτησα στὸ σπίτι μου, χωρὶς νὰ ξέρω αὐτὸ ποὺ εἶχε κάμει καὶ ἐπειδὴ ἤθελα νὰ τὸν ὑποστηρίξω, ἐσκέφθηκα νὰ τὸν παντρέψω μὲ μιὰ ἐξαδέρφην μου.

— Πότε τὸν εἶδες διὰ τελευταίαν φοράν, τὸν ἠρώτησαν.

— Τὸ περασμένο Σάββατον. Ὅταν ἀγοράσαμε στὸ Μαρκόπουλο βενζίνα καὶ λάδι. Ἔφυγε τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἐρχότανε στὴν Ἀθήνα.

Η ΒΕΡΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ

Εἶπε ἀκόμη τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ κακούργου ὁ Κατσίνης:

—Τὸ πρῶτο βράδυ ποὺ τὸν κράτησα στὸ σπίτι μου, τὸν εἶδα καὶ ἔβγαλε κάτι χαρτιὰ ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ τὰ ἔσχισε. (Θὰ ἦσαν, ἀσφαλῶς, τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ Σταυρακάκη, τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχεν ἀφαιρέσει). Κατόπιν ὅτε καθόμαστε στὸ τζάκι, ἔβγαλε μιὰ βέρα (τὴν βέρα τοῦ Σταυρακάκη) καὶ τὴν ἔρριξε στὴν φωτιά. Ἐγὼ ἐσκάλισα τὰ κάρβουνα γιὰ νὰ τὴν βγάλω καὶ τὸν ρώτησα μὲ ἀπορία γιατὶ ἕνα πρᾶγμα ποὺ θὰ εἶχε κάποια ἀξία τὸ πετοῦσε. Μοῦ ἀπάντησεν ὅτι ἦτανε μιὰ παληὰ βέρα δική του χωρὶς ἀξίαν. Ἔτσι μὲ ἔπεισε καὶ τὴν ἄφησα μέσα στὴ φωτιά, ὅπου θὰ ἔλιωσε.

Ὁ καταζητούμενος κύριος αὐτουργὸς τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος σωφὲρ Νιτενιόγλου

Ὁ κ. Ἔβερτ καὶ ὁ κ. Παξινός, ἀφοῦ συνέλαβον καὶ τὸν Κατσίνην, ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας κομίζοντες τὴν ρεζέρβαν τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ταξίμετρον καὶ τὴν βάσιν του, τὰ ὁποῖα εἶχον κατάσχει εἰς χεῖρας τοῦ Νικολάου καὶ τῶν ἀδελφῶν Στάμου. Ἔφεραν ἐπίσης ἐδῶ ὡς κρατουμένους καὶ τοὺς δύο τελευταίους ἀδελφούς. Ὡς πρὸς τὸ ταξίμετρον οὗτοι εἶχον εἰπῆ ὅτι ὁ Νιτενιόγλου ἀφοῦ τοὺς ἐπρότεινε νὰ τὸ ἀγοράσουν καὶ δὲν ἐδέχθησαν, τοὺς τὸ ἄφησε λέγων:

— Πουλῆστέ το μέχρι δυὸ χιλιάδες δραχμὲς καὶ ἅμα γυρίσω μοῦ δίνετε τὰ λεφτά.

ΠΩΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ Ο ΣΥΝΕΡΓΟΣ

Αἱ σοβαρώταται αὗται πληροφορίαι καὶ τὰ πειστήρια τὰ ὁποῖα ἐκόμισαν ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω χωρίον οἱ κ. Ἔβερτ καὶ Παξινὸς ἀπετέλεσαν κατόπιν τὴν βάσιν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθησαν αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως διὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ καὶ νὰ συλληφθῇ ὁ συνένοχος τοῦ Νιτενιόγλου, ὅστις ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστος. Ἀνεζητήθησαν ἀμέσως ὅλοι ἐκεῖνοι μὲ τοὺς ὁποίους συνεδέετο καὶ συνητᾶτο ἐνταῦθα ὁ Νιτενιόγλου καὶ ὡς ἐπιστήθιος φίλος του συνελήφθη ὁ Νικολόπουλος.

Οὗτος, ὅταν τὸν ἐπλησίασαν οἱ ἀστυνομικοί, εἶπε, προδοθεὶς μόνος του:

—Ξέρω, θὰ μὲ θέλετε γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμα ἐγὼ ἀλλὰ κάποιος ἄλλος. Ὁδηγηθεὶς ἀμέσως εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὁ Νικολόπουλος ὑπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν, καθ' ἣν ὡμολόγησε τὰ πάντα, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν τῆς προπαρελθούσης Τρίτης, εὑρισκόμενος μετὰ τοῦ Νιτενιόγλου εἰς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας ἔξωθι τοῦ καφενείου «Σόνια», ἐσταμάτησα τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Σταυρακάκη, διερχομένου τυχαίως ἐκεῖθεν καὶ τοῦ εἶπον:

—Πᾶς ἀγῶγι στὴν Ἐλευσίνα;

—Πάω, μοῦ ἀπήντησεν ὁ δολοφονηθείς, ἀλλὰ θὰ μὲ περιμένετε μιὰ στιγμὴ νὰ πάω στὸ «Χόλλυγουντ» νὰ πῶ πότε θὰ γυρίσω διότι ἔχω ἐκεῖ ἀγῶγι ἀργότερα καὶ πρέπει νὰ ξέρουν.

Ἔφυγε πράγματι μόνος του ὁ Σταυρακάκης καὶ μετέβη εἰς τὸ «Χόλλυγουντ», ὅπου συνήντησε τὸν βιολίσταν τοῦ κέντρου Ἐπ. Ὀλλανδέζον καὶ τοῦ εἶπε τὰ γνωστὰ περὶ τῶν δύο ἐπιβατῶν του, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν Ἐλευσίνα. Ὁ Νικολόπουλος καὶ ὁ Νιτενιόγλου τὸν ἐπερίμεναν ἔξω ἀπὸ τὴν «Σόνια» καὶ μόλις ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ «Χόλλυγουντ» ἐπέβησαν τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἐξεκίνησαν διὰ τὴν Ἐλευσίνα. Ὅταν διήρχοντο ἀπὸ τὰ διόδια τῆς Ἱερᾶς Ὁδοῦ ὁ Σταυρακάκης τοὺς εἶπε νὰ πληρώσουν τὸν φόρον. Ὁ Νιτενιόγλου τότε τοῦ εἶπε:

—Πλήρωσέ τα ἐσὺ καὶ σοῦ τὰ δίνουμε μαζὺ μὲ τὸ ἀγῶγι. Κατόπιν προσέθεσε:

—Πάρε μας καὶ ἕνα κουτὶ τσιγάρα.

Ὁ Σταυρακάκης ἔδωσε διὰ τὸν φόρον 8 δραχμὰς καὶ δι' ἕνα πακέτο τσιγάρα 11 δραχμάς. Ἐχάλασεν ἕνα ἑκατοντάδραχμον—αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰπῆ ὅτι εἶχεν εἰς τὸν Ὀλλανδέζον—καὶ ἔλαβεν ὑπόλοιπο 81 δραχμάς.

Κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα, εἶπον εἰς τὸν Σταυρακάκην καὶ τοὺς ὡδήγησε, διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἐκεῖ μετάβασίν των, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μνηστῆς τοῦ Νικολοπούλου. Ὁ Νικολόπουλος τότε κατῆλθεν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἐκύτταξεν ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα ἂν ἡ μνηστή του καὶ οἱ οἰκεῖοι της δὲν εἶχον κοιμηθῆ ἀκόμη. Ἐπειδὴ δὲν εἶδε φῶς καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀδελφὸς τῆς μνηστῆς του τοῦ εἶχεν ἀπαγορεύσει νὰ μεταβαίνῃ ἐκεῖ κατὰ τὴν νύκτα διὰ νὰ μὴ τὴν ἐκθέτῃ, δὲν ἐκτύπησε καὶ ἐπανῆλθε εἰς τὸ αὐτοκίνητον. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κατέλθει διὰ σωματικὴν του ἀνάγκην καὶ ὁ Σταυρακάκης.

ΜΕ ΤΗ ΘΗΛΕΙΑ ΣΤΟ ΛΑΙΜΟ

Ἀνεχώρησαν κατόπιν ἀπὸ ἐκεῖ μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὰ Μέγαρα. Ὁ Νικολόπουλος — ἔτσι τοὐλάχιστον ἰσχυρίζεται ὁ ἴδιος—ἐκάθητο παραπλεύρως τοῦ σωφὲρ καὶ ὁ Ν. Νιτιόγλου ὄπισθεν δεξιὰ πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὑπῆρχε τὸ σχοινὶ τοῦ βρόχου. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν θέσιν «Καμίνι» ποὺ βρίσκεται πλησίον τοῦ μέρους ὅπου εὑρέθη τὸ πτῶμα τοῦ Σταυρακάκη 2 χιλιόμετρα πρὸ τοῦ Μεγάλου Πεύκου ἐκεῖ ὅπου εἶνε καὶ τὸ φυλάκιον τοῦ Σιδηροδρόμου Πελοποννήσου, ὁ Νικολόπουλος εἶπε εἰς τὸν Σταυρακάκην νὰ σταματήσῃ διότι ἤθελε νὰ κατέλθῃ τοῦ αὐτοκινήτου διὰ σωματικήν του ἀνάγκην.

— Μόλις ἐσταμάτησε, ἐσυνέχισε, καὶ ἄνοιξα τὴν πόρτα διὰ νὰ κατέβω ἀντελήφθην ὅτι ὁ Ν. Νιτιόγλου ἐκινήθη ἀπὸ τὸ ὄπισθεν δεξιὸν μέρος πρὸς τὸ ἀριστερόν. Δὲν ἔδωσα ὅμως προσοχὴν φαντασθεὶς ὅτι θὰ κατήρχετο ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν θύραν. Προτοῦ ὅμως προφθάσω νὰ κατέλθω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον ἤκουσα ἕνα βουγγητὸ καὶ αἴφνης εἶδα τὸν Παῦλον νὰ ἔχῃ περάσει τὸ σχοινὶ στὸ λαιμὸ τοῦ σωφὲρ καὶ νὰ τὸ γυρίζῃ γύρω στὸ κεφάλι του.

Ὁ Σταυρακάκης εἶχε σηκώσει τὰ χέρια του καὶ προσπαθοῦσε νὰ ξεφύγῃ, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε τίποτε. Σὲ λίγο παρέλυσαν τὰ χέρια του καὶ ἔπαυσε νὰ βογγᾷ.

ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Ὁ Παῦλος κατέβηκε τότε καὶ μοῦ εἶπε: «βοήθα τώρα νὰ τὸν περάσωμεν πίσω καὶ νὰ πᾶμε νὰ τὸν πετάξωμε στὴν θάλασσα». «Τί ἔκαμες;» τοῦ εἶπα ἐγώ. «Μὴ σὲ μέλει, μοῦ ἀπήντησε. Τώρα ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε». Περάσαμε ὕστερα τὸ πτῶμα τοῦ σωφὲρ πίσω καὶ ἀφοῦ ἐπῆρε τὸ τιμόνι ὁ Παῦλος καὶ κάθησα δίπλα του ἐγώ, τραβήξαμε πρὸς τὴν θάλασσαν, ὅπου καὶ τὸν πετάξαμε. Τὸν ρίξαμε μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε μόνον τὸ μισὸ κορμί του ἦτανε μέσα στὸ νερό. Προτοῦ τὸν πετάξωμεν, ὁ Παῦλος τὸν ἔψαξε καὶ τοῦ πῆρε ὅ,τι εἶχε μαζί του. Ἔπειτα

Ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο ἀπαισίων δολοφόνων Νικολόπουλος, ὅστις καὶ συνελήφθη

τοῦ ἔβγαλε τὰ παπούτσια ποὺ ἦσαν καινούργια καὶ τὰ φόρεσε. Δὲν ξέρω πόσα λεφτὰ εἶχε ὁ σκοτωμένος διότι δὲν μοῦ τὰ ἔδειξε ὁ Παῦλος. Στὴν ἐπιστροφή μας ἐγὼ ἔμεινα στὴν Ἐλευσῖνα πλησίον τῆς μνηστῆς μου καὶ αὐτὸς ἔφυγε. Ξενύχτησα στὸ ὕπαιθρο καὶ πῆγα τὸ πρωΐ στὸ σπίτι τῆς μνηστῆς μου. Τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης ποὺ ἔφυγα ἀπὸ ἐκεῖ ἐπειδὴ δὲν εἶχα λεπτὰ περιπλανήθηκα ὡς τὶς 4 τὸ πρωΐ μέχρις ὅτου παρεκάλεσα ἕνα σουστιέρη καὶ μὲ ἔφερε στὴν Ἀθήνα. Ἐζήτησα παντοῦ νὰ βρῶ τὸν Παῦλο ἀλλὰ δὲν τὸν βρῆκα. Ὅταν βρέθηκε τὸ πτῶμα, ἐπῆγα καὶ βρῆκα τὴν μητέρα τοῦ Παύλου ποὺ ἐργάζεται σὲ ἕνα μαγειρεῖο στὴν ὁδὸν Κακουργιοδικείου καὶ τῆς εἶπα ὅτι τὸ παιδί της εἶχε κάμει τὸ φόνο. Ἐκείνη δὲ μὲ πίστεψε καὶ μοῦ εἶπε: «Δὲν τὸ πιστεύω ὁ Παῦλός μου μόνο καμμιὰ κλοπὴ μπορεῖ νὰ κάμῃ».

Ἐπὶ πλέον ὁ Νικολόπουλος κατέθεσεν ὅτι πρὸ τοῦ ἐγκλήματος καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ τὴν Ἐλευσῖνα διὰ τὸ Μεγάλο Πεῦκο, ὁ Νιτενιόγλου τοῦ εἶπεν εἰς τὴν ἀλβανικὴν γλῶσσαν διὰ νὰ μὴ τὸν ἀκούσῃ ὁ σωφέρ:

— Δὲν ἔχω λεφτὰ νὰ τὸν πληρώσω καὶ θὰ τὸν ξεκάνω.

— Δὲν εἶνε σωστό, τοῦ ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

— Θὰ τὸν ξεκάνω, τοῦ προσέθεσεν ὁ Νιτενιόγλου.

— Ε! Τότε κάμε ὅ,τι θέλεις, συνεπλήρωσεν ὁ Νικολόπουλος.

ΕΙΧΕ ΤΥΨΕΙΣ

Ἐρωτηθεὶς ἂν εἶχε τύψεις μετὰ τὸ ἔγκλημα ὁ Νικολόπουλος εἶπεν ὅτι ἔβλεπε τακτικὰ στὸν ὕπνο του τὸν Σταυρακάκην καὶ ἀνησυχοῦσε.

—Καὶ διατί δὲν παρουσιαζόσουνα νὰ τὰ μαρτυρήσῃς;

— Τὸ εἶχα σκεφθῆ καὶ αὐτό, εἶπε, ἀλλὰ μὲ ἠμπόδισεν ὁ πατρυιός μου. Τοῦ εἶπα μόλις εὑρέθη τὸ πτῶμα ὅτι ὁ σωφὲρ αὐτὸς ἦτο ἐκεῖνος ὅστις μᾶς εἶχε μεταφέρει στὴν Ἐλευσῖνα μὲ τὸν Ν. Νιτενιόγλου καὶ ζήτησα τὴν γνώμην του νὰ παρουσιασθῶ καὶ νὰ τὰ εἰπῶ. Αὐτὸς ὅμως μὲ ἀπέτρεψε καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμω διότι καὶ ὁ Χριστὸς ἀκόμη εἶχε σκεπάσει ἐγκλήματα.

Ὁ πατέρας τοῦ Νικολοπούλου, ὅστις εἶνε κηπουρὸς εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κῆπον, κληθεὶς διέψευσε κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ πρόγονός του τοῦ εἶχεν εἰπεῖ τίποτε περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΣΩΦΕΡ

Ἠρωτήθη ἐπίσης ἂν ἄλλοτε εἶχε κάμει «ἐπιχειρήσεις» μαζὶ μὲ τὸν Νιτενιόγλου ὁ Νικολόπουλος καὶ ἀπήντησεν ὅτι πρώτην φορὰν τὸν εἶχε συνοδεύσει σὲ παληοδουλειά. Ἐπικρατεῖ ὅμως ἡ γνώμη ὅτι ὁ Νιτενιόγλου θὰ ἔχῃ κάμει καὶ τὴν δολοφονίαν τοῦ σωφὲρ Χατζῆ εἰς [illegible] καὶ τὴν ἀπόπειραν δολοφονίας τοῦ ἐπίσης σωφὲρ Γιαννακοπούλου εἰς Χολαργόν. Εἶνε ὑψηλὸς εἰς τὸ ἀνάστημα ὅπως καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ φονεύσῃ καὶ τὸν Γιαννακόπουλον. Ἴσως μόνον τὰ ἐγκλήματα ἐκεῖνα νὰ τὰ εἶχε κάμει μόνος του ὁ Νιτενιόγλου.

Πρόκειται περὶ ἑνὸς σωφὲρ ἀπὸ τοὺς πλέον χειροτέρους. Ἀρκεῖ νὰ γνωσθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ π. ἔ. ἕως σήμερον ἤλλαξε 22 ἐν συνόλῳ αὐτοκίνητα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ἐργασθῆ ὡς σωφέρ. Παντοῦ ὅπου τὸν ἔπαιρναν τὸν ἔδιωχναν ἀμέσως. Εἶναι σεσημασμένοι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Νικολόπουλος.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ

Διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ διαφυγόντος κακούργου, ἡ ἀστυνομία ἀνακοινοῖ τὰ κάτωθι χαρακτηριστικά του:

Μελαχροινός, ὑψηλός, ἀδύνατος, κόμη καστανὴ μακρά, ὀφθαλμοὶ καὶ ὀφρῦς μαῦροι, φέρει μικρὸν σπίλον (ἐληάν) καὶ ὁμιλεῖ ὡς πρόσφυξ. Χωρὶς παλτό, σακκάκι μαῦρο χονδρό, πουλόβερ μάλλινο καφὲ πεπαλαιωμένον ὀλίγον ἐσχισμένο, πανταλόνι μὲ ρίγες γκρί, παπούτσια κόκκινα καινουργῆ σκαρπίνια, τραγιάσκα σταχτιὰ παληά, ἐτῶν 22-25.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΘΑ ΠΑΥΣΗ ΔΕΧΟΜΕΝΟΣ

Ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

Ἀνακοινοῦται, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ τὸ ἐξωτερικόν, δὲν πρόκειται νὰ δεχθῇ βουλευτὰς καὶ γερουσιαστάς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Οἱ ἐργάται θαλάσσης τῆς ἀπογραφῆς 1931δ θὰ προσέλθουν πρὸς κατάταξιν ἀπὸ 1—7 Ἀπριλίου, συμφώνως πρὸς γνωμάτευσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ.

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Σήμερον τὴν 11ην π. μ. ἀκριβῶς θὰ προβληθῇ εἰς τὸν κινηματογράφον «Σπλέντιτ», παρουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλου, τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τῶν ἐν Ἀθήναις βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν καὶ πολλῶν προσκεκλημένων, ἡ ταινία τῶν «παραγωγικῶν, ἀντιπλημμυρικῶν καὶ ἐξυγιαντικῶν ἔργων τοῦ Στρυμῶνος». Ἡ ταινία αὐτὴ ἐμφανίζει ἐκτὸς τῶν ἐκτελουμένων μηχανικῶν ἔργων καὶ ἀριθμοὺς δαπάνης καὶ ἀποδόσεως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσίν των.

ΑΥΡΙΟΝ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΞΟΧΩΝ Π. Ι. Π. Τ. Π.
ΤΗ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ
Κας Μ. Heberlein, Δος Μ. Χωραφᾶ. Κων Ο. Λέρχε καὶ Σ. Μύλωφ Δων Θ. Παρασκευᾶ, Μ. Σακελλαρίου καὶ Κων Α. Σούφλα, Β. Σταυριανοῦ.
Ὁ κ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ εὐγενῶς προσφερθείς.
ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ
Δραχ. 40 — Μαθητικὰ δρ. 20
Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα καὶ εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν.

ΤΟ ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΝ
Ζητήσατε ἀπὸ τὰ ἀνθοπωλεῖα καὶ τὰ καταστήματα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν ἐπιτραπέζιες ἠλεκτρικὲς λάμπες WELLUX. Εἶνε ἡ μόνες εἰδικὲς διὰ τριφασικὸ ρεῦμα ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ Βακελίτην, ἀσφαλεῖς, στερεαὶ καὶ κομψαί.
Ἀποκλειστικὴ παρακαταθήκη: Π. ΝΤΑΝΙΖΙ καὶ Σια. Λυκούργου 17.

FIN DE SAISON
Madame MARTHE SEMOINE, 5b Rue Péta (fin rue des Philhellènes) soldera ses modeles de chapeaux à partir de Lundi 11 courant.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ Α. ΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΜΑΙΑ
Διευθύντρια Κλινικῆς Μαιευτικῆς—Γυναικολογικῆς
Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ
Ὁδὸς Καλλιθέας καὶ Λογοθέτη ἀρ. 5α, παρὰ τὸν Ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Μαργαρέτα.
Ἐπισκέψεις 3—6 μ. μ.
Ἀρ. Τηλ. 21-960

ΕΥΤΥΧΙΑ
Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη
ΚΑΤΑ ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΟΜΟΡΦΑ ΛΕΥΚΑ ΔΟΝΤΙΑ
Δοκιμάσατε αὐτὸν τὸν ἐξαιρετικὸν ἀντισηπτικὸν ἀφρὸν τῆς Κολυνός.
Ἐὰν τὰ δόντια σας εἶναι κιτρινισμένα, χαλασμένα, ἡ αἰτία ὀφείλεται εἰς τὰ μικρόβια τοῦ στόματός σας. Οἱ ἐπιστήμονες ὀνομάζουν τὸ στόμα αὐτὸ βακτηριῶδες.
Διὰ τῆς χρήσεως τῆς Κολυνὸς δύνασθε ν' ἀφαιρέσητε τὰ βακτηρίδια αὐτὰ καὶ τὰ δόντια σας νὰ ἐπανακτήσουν τὴν λευκότητά των. Αἱ κοιναὶ ὀδοντόκρεμαι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ σᾶς βοηθήσουν πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ.
Ἡ ὀδοντόκρεμα Κολυνὸς ἀναλαμβάνει καὶ ἐξολοθρεύει τὰ μικρόβια. Τὰ ὀξέα ἐξουδετερώνονται, τὰ δόντια καθαρίζονται καὶ ἐπανακτοῦν τὸ φυσικὸν λευκόν των χρῶμα διὰ τῆς:
ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑΣ
ΚΟΛΥΝΟΣ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ:
ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία εἰς κεντρικωτάτην θέσιν, ἀρχὴ ὁδοῦ Αἰόλου, ἐξ ἓξ κυρίων δωματίων, κουζίνας δύο, ἀφορολόγητος ὡς νεόδμητος, μετὰ τῶν λοιπῶν χρειωδῶν ἀντὶ 180.000.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Χούντρα, δικηγόρῳ, ἐφημερὶς «Πρωΐα» 11—12 καθ' ἑκάστην.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΣΕΠΤΗ ΣΟΡΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΦΡΕΙΔΡΙΧΣΧΟΦ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ Η ΚΗΔΕΙΑ

Πρὸς τὸν κ. Ἄγγελον Μεταξᾶν ἀπεστάλη χθὲς παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του Βασιλέως Γεωργίου κ. Λεβίδη το ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ, 14 Ἰανουαρίου.

«Ἡ σορὸς τῆς Βασιλίσσης Σοφίας μεταφέρεται τὴν ἑσπέραν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Φρειδριχσχοφ, εἰς τὸ Κρονμπεργκ, παρὰ τὴν Φραγκφούρτην. Τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Φρειδριχσχοφ ἀνήκουν εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς Βασιλίσσης Σοφίας Πριγκήπισσαν Μαργαρίταν τῆς Ἔσσης. Ἐκεῖ τὸ σκήνωμα θὰ παραμείνῃ ἐπὶ διήμερον, ἀκολούθως δὲ θὰ μεταφερθῇ εἰς Φλωρεντίαν. Ἡ κηδεία θὰ γίνῃ εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὴν Δευτέραν ἢ Τρίτην. Ὁ θάνατος τῆς Βασιλίσσης Σοφίας ἐπῆλθεν ἡσύχως τὴν 11ην νυκτερινὴν τῆς χθὲς (προχθὲς)».

Ὅμοιον ἀκριβῶς τηλεγράφημα ἔλαβε καὶ ἡ «Πρωΐα».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΑΙ

Κατ' ἄλλα τηλεγραφήματα ἐκ Φραγκφούρτης πέριξ τῆς κλίνης τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης εἶχον συγκεντρωθῆ ὅλα τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ἡ ἀδελφή της πριγκήπισσα τῆς Ἔσσης. Ὁ θάνατος ἀνηγγέλθη ἀμέσως τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν ἀδελφόν της τέως Κάϊζερ Γουλιέλμον εἰς Ντόρν τῆς Ὀλλανδίας, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ἡ Ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐπέτρεψε νὰ μεταβῇ εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἀδελφῆς του κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσθενείας της. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔλαβεν ἀθρόα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα ἐξ ὅλων τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ Ρουμανικὴ Βασιλικὴ Αὐλὴ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας τῆς Ἑλλάδος, ὥρισεν ἑξάμηνον πένθος. Ὁ βοεβόδας διάδοχος Μιχαήλ, τοῦ ὁποίου ἡ Σοφία ἦτο μάμμη, θὰ φέρῃ τὸ πένθος ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ο «ΧΡΟΝΟΣ» ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Χρόνος» ἀναγγέλλων τὸν θάνατον τῆς Βασιλίσσης Σοφίας παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς εἰς τὴν Αὐλὴν τῶν Ἀθηνῶν ὑπῆρξε δεσπόζουσα. Ἡ Σοφία προσεπάθησεν, ἐπιτυχῶς ἄλλωστε νὰ παρασύρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν σφαῖραν τῆς Γερμανικῆς ἐπιρροῆς. Ἐπομένως δὲν εἶναι περίεργον ἐὰν οἱ Σύμμαχοι ἔκριναν αὐστηρότατα τὸν ρόλον της παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Κωνσταντίνου κατὰ τὸν πόλεμον. Ὁ «Χρόνος» ἀναφέρει σχετικῶς τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ ἱστορικοῦ Ντριὼ περὶ σοβαρῶν διαφωνιῶν μεταξὺ Κάϊζερ καὶ Κωνσταντίνου, δεδομένου ὅτι ὁ τελευταῖος ἐνδιεφέρετο μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Σ. «Π». — Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ντριὼ περιέχονται εἰς τὸ βιβλίον του «Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος», τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ἡ «Πρωΐα».

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Ἀγγλικὸς Τύπος δημοσιεύει νεκρολογίας μακρὰς διὰ τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν. Πολλαὶ ἐφημερίδες προβαίνουν εἰς ἱστορικὰς ἀναδρομάς, ἀναλύουσαι τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἡ Α. Μ. ἔπαιξεν εἰς τὰς δυσχερεῖς στιγμὰς τῆς Ἑλλάδος. Αἱ περισσότεραι ἀποκρούουν τὰς παλαιὰς κατηγορίας ἐναντίον Της, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν — ὡς ἀνομολογοῦν τώρα — ἦτο φυσικὸν ὅτι ἐθεωρεῖτο παρὰ τῶν Συμμάχων ἡ Βασίλισσα Σοφία ὡς ὑπαιτία τῆς εὐνοϊκῆς δῆθεν πρὸς τὴν Γερμανίαν πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος, τότε.

Οἱ «Τάϊμς» γράφοντες σχετικῶς καταλήγουν ὅτι μεταπολεμικῶς οἱ Ἄγγλοι, συναντήσαντες τὴν Σοφίαν ἐν ἐξορίᾳ, πολλάκις ἀνεθεώρησαν τὰς γνώμας αἵτινες εἶχαν σχηματισθῆ, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς πολεμικῆς προπαγάνδας, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι γεγονότα καὶ τὸν ρόλον τῆς Βασιλίσσης Σοφίας ὡς καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Οἱ «Τάϊμς» ὑπομιμνήσκουν ἐπίσης τὸ φιλανθρωπικὸν καὶ τὸ ἀναδασωτικὸν ἔργον τῆς Βασιλίσσης ἐν Ἀθήναις.

Ὁ λαϊκὸς Τύπος ἀναγράφει ἐν ἐκτάσει τὸ εἰδύλλιον τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Σοφίας, ὡς καὶ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ Κάϊζερ Γουλιέλμου τοῦ Β'. εἰς τὸ ζήτημα τῆς προσχωρήσεως τῆς Σοφίας εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουν καὶ ἄλλα διάφορα ἐπεισόδια τῆς ζωῆς της.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ ἀγγελία τοῦ θανάτου τῆς Βασιλίσσης Σοφίας παρήγαγε βαθυτάτην καὶ εἰλικρινῆ ὀδύνην. Ὅλοι γενικῶς ἀνεξαρτήτως φρονήματος, ἔκλαυσαν τὴν Βασίλισσαν τῶν πρώτων εὐκλεῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πράγματι δυστυχῶν, μετέπειτα ἡμερῶν τῆς Πατρίδος των. Ἐνώπιον τοῦ θανάτου της, ἔσβυσε πᾶσα παλαιὰ διαφορὰ καὶ πᾶσα πικρὰ ἀνάμνησις ἀφῆκε τὴν θέσιν της εἰς τὸν κοινὸν πόνον τῶν ἀνθρώπων..... Δεῖγμα τῆς πραγματικῆς αὐτῆς ψυχικῆς ἑνώσεως ἀποτελοῦν τὰ ἄρθρα καὶ τὰ σχόλια καὶ αὐτῶν τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι, παρ' ὅ,τι ἠδύνατο νὰ προσδοκᾶται ἐν προκειμένῳ, ἀνεγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀνεκήρυξαν τὸ μεγαλοφρόνως ἀγαθοεργὸν ἔργον τῆς ἀειμνήστου Βασιλίσσης καὶ τὰ ἁγνὰ ἐλατήρια τῶν ἐνεργειῶν Της εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὴν πρόοδον καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς πρωτευούσης της.

Αἱ λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις ἐπισφραγίζουν τὴν ἐντύπωσιν ταύτην τοῦ γενικοῦ πένθους, τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν ὁ θάνατος τῆς Βασιλίσσης. Ὁ πόνος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ἰδίᾳ λαοῦ, διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ὁποίου ἡ Σοφία εἶχεν ἀφιερώσει πολλὰ κατὰ τὰς τραγικὰς ἡμέρας τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Συμμάχων, ἦτο καταφανὴς εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα. Αἱ Ἀθηναϊκαὶ συνοικίαι εἶχαν πράγματι χθὲς ἀληθινὸν πένθος. Καὶ μία ἦτο ἡ ἐκ βαθέων εὐχὴ ἡ ὁποία ἐκίνει τὰ χείλη τῶν Ἑλλήνων: Αἰωνία Της ἡ μνήμη!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι πρωτοβουλίᾳ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων πρόκειται νὰ τελεσθῇ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μεταστάσης Βασιλομήτορος. Τὸ μνημόσυνον θὰ τελεσθῇ, κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα, τὴν Δευτέραν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπικηδείου τελετουργίας ἐν Φλωρεντίᾳ.

Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑ-ΚΕΜΑΛ ΘΑ ΠΑΡΑΣΤΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 14. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ γραμματεὺς τοῦ προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ προσεχὲς Σάββατον (αὔριον), ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ ἡ ἀκολουθία του θὰ τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν παράστασιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ μελοδράματος, παίζοντος κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην τὴν «Τόσκαν». Τὸ γεγονὸς τοῦτο προεκάλεσεν εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς κύκλους, γενικῶς δὲ σχολιάζεται ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου, δεδομένου ὅτι συνήθως ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ παρακολουθῇ τὰς παραστάσεις ἰδιωτικῶν θεάτρων.

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ κ. Λαβὰλ προέτεινε σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐπισήμως εἰς τὸν κ. Μπριὰν ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Γαλλίαν παρὰ τῇ Κ. Τ. Ε. ὡς μόνιμος αὐτῆς ἀντιπρόσωπος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐπανῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ Μακεδονίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης.

Εἰς συνομιλίαν του μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὁ κ. Τσαλδάρης ἐτόνισεν ὅτι διεπίστωσε κατὰ τὴν παραμονήν του καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὰς Σέρρας ἀπὸ μαρτυρίας ἀδιαμφισβητήτους ὅτι ἡ κρίσις τὴν ὁποίαν διέρχονται ἰδίᾳ οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ φθάνει καὶ αὐτὰ τὰ ὅρια τῆς πείνης εἰς ὡρισμένας περιφερείας. Ἀλλ' ἡ κρίσις μαστίζει ἐξ ἴσου καὶ τοὺς ἀγροτικοὺς καὶ τοὺς ἀστικοὺς πληθυσμοὺς καὶ τὰς εὐπορωτέρας τάξεις. Ἡ ἔλλειψις πραγματικῆς καὶ ὠργανωμένης κυβερνητικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῶν πασχουσῶν τάξεων εἶνε προφανής.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐτόνισεν ὅτι τὰ περὶ διαφωνιῶν καὶ διασπάσεων ἐν τῷ Λαϊκῷ κόμματι, καὶ τὰ περὶ ἀποδοκιμασίας του εἰς τὰς Σέρρας ὑπῆρξαν μυθεύματα χαλκευθέντα εἰς τὰ κυβερνητικὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα. Τοὐναντίον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε γεγονὸς εἶνε ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔχει ἐνισχυθῆ ἐξαιρετικῶς ἐν Μακεδονίᾳ.

ΛΗΣΤΡΙΚΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ ΕΞΩΘΙ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Βόλου ὅτι τετραμελὴς συμμορία ἀγνώστων φερόντων ὅπλα ἐπετέθη παρὰ τὴν θέσιν Καμποσκάλα κατὰ τῶν χωρικῶν Κουμούτση καὶ Μακρυγιάννη, οἵτινες ἐπέστρεφον ἐκ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀγορᾶς εἰς Κάπουρναν. Οἱ λῃσταὶ συνέλαβον μόνον τὸν Μακρυγιάννην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἀφήρεσαν 2 ½ χιλιάδας δραχμῶν. Ὁ Κουμούτσης κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ μολονότι καὶ ἐπυροβολήθη.

ΕΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΥΛΕΝ

Ἡ μεταξὺ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων διαφορὰ εἰσῆλθεν ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς ὀξεῖαν φάσιν. Οὕτω ὁ Δῆμος εἰς ἀπάντησιν ἐγγράφου τῆς Ἑταιρείας, διὰ τοῦ ὁποίου αὕτη τῷ γνωστοποιεῖ ὅτι εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν σπεύσῃ νὰ ἐξοφλήσῃ τὴν ὀφειλήν του θὰ διακόψῃ ἀπὸ τῆς 21ης τρέχοντος τὴν παροχὴν ὕδατος εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς, ἀπέστειλε μακρὸν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν. Ἐν ἀρχῇ τούτου ἐκφράζει ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ τὴν λύπην της, διότι ἡ Ἑταιρεία, ἐμπορευομένη ἐπικερδέστατα τὸ δημοτικὸν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἀτυχῶς τῆς παρεχώρησεν ἡ γνωστὴ σύμβασις, χρησιμοποιεῖ ἔναντι τῆς ἀρχῆς τῆς πόλεως οὐχὶ πρέπον ὕφος καὶ ἐπισείει μαρκῶς διὰ τελεσιγράφων ἐκβιαστικὴν ἀπειλήν, ὅτι θὰ στερήσῃ τοῦ δημοτικοῦ ὕδατος τοὺς συνοικισμοὺς καὶ θὰ καταδικάσῃ εἰς δίψαν ἀτυχεῖς πληθυσμούς, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Δῆμος παρέχει ἐκ τοῦ ὑστερήματός του καὶ τροφὴν ἀκόμη δωρεάν. Προστίθεται περαιτέρω ὅτι κατὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, ὁ Δῆμος καταβάλλει κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μετὰ τῆς Ἑταιρείας λογαριασμῶν του, καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἡ Ἑταιρεία νὰ ἐκτιμήσῃ μετὰ τῆς ἀναλόγου σοβαρότητος τὴν σκληρὰν δυσχέρειαν εἰς ἣν εὑρέθη ὁ Δῆμος νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς πόρους του κατὰ προτίμησιν χάριν τῶν πεινομένων δημοτῶν του, δεδομένου ἄλλως τε, ὅτι εἰσέπραξε παρὰ τοῦ Δήμου ἐντὸς ἔτους 1.500.000 δι' ὕδωρ.

Ἐπειδὴ ὅμως, συνεχίζεται, αἱ φιλάνθρωποι ἀπόψεις ἥκιστα θὰ ἐπηρεάσουν τὰς ἀντιλήψεις τῆς Ἑταιρείας, ὑπομιμνήσκεται ὅτι δι' ἐγγράφων του ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1930, Ἰουλίου, Αὐγούστου, Ὀκτωβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1931 ὁ Δῆμος ἐγνωστοποίησεν εἰς τὴν Ἑταιρείαν ὅτι ὑφίστανται ριζικαὶ ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τοὺς λογαριασμοὺς διὰ τὰς ἐπισκευὰς τῶν κρηνῶν, στηριζόμεναι εἰς τὴν πλήρη ἔλλειψιν δικαιολογητικῶν καὶ ὅτι διὰ δεκάδων ἐγγράφων καὶ διαμαρτυριῶν προὐκάλεσε τὴν προσοχὴν τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῶν ἀτελῶν ἐπανορθώσεων τῶν ὁδοστρωμάτων καὶ τῶν κολοσσιαίων ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ δημοτικὴ ὁδοποιΐα ἐκ τῶν κακῶν κατασκευῶν τῶν σωληνώσεων, ἐξ ὧν αἱ ζημίαι τοῦ Δήμου εἶνε πολὺ ἀνώτεραι ἐκείνων, ἐφ' ὧν ἡ Ἑταιρεία βασίζει τὴν περὶ διακοπῆς τῆς ὑδρεύσεως ἀπειλήν της, καὶ ὅτι εἰς τὰς διαμαρτυρίας ταύτας ἡ Ἑταιρεία ἐκώφευσεν.

Τέλος, διὰ τοῦ Δημοτικοῦ ἐγγράφου δηλοῦται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ὅτι τὰς ἀνωτέρω ἀπαιτήσεις του ὁ Δῆμος θὰ διεκδικήσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ δι' ἐπιδιώξεως συμψηφισμοῦ τῶν ἑκατέρωθεν ἀξιώσεων. Ἐν τούτοις, διὰ ν' ἀποδείξῃ ὁ Δῆμος ὅτι πρυτανεύει παρ' αὐτῷ ἡ καλὴ πίστις, προτείνει ὅπως ἡ διαφορὰ λυθῇ φιλικῶς, ὁριζομένων ἀντιπροσώπων ἐξ ἑκατέρου τῶν δύο μερῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων καὶ ἀποφυγὴν θλιβερῶν συνεπειῶν. Ἀντιθέτως, καταλήγει ὁ Δῆμος, ἂν ἡ Ἑταιρεία ἀντιτάξῃ καὶ πάλιν ἄτεγκτον στάσιν, αἱ συνέπειαι θὰ βαρύνουν αὐτήν, διότι ἡ δημιουργία κοινωνικῶν ζητημάτων, ἥτις ἀναμφιβόλως θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀποκοπῆς τοῦ ὕδατος δυστυχῶν πληθυσμῶν, ἀείποτε ἐκσπᾷ ἐναντίον τῶν ἀψηφούντων τὴν δυστυχίαν τῶν λαῶν.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Καβάλλας ὅτι ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χωρικοῦ Ζιζίκη. Ἀπηνθρακώθησαν τὰ δύο ἀνήλικα τέκνα του.

ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗ Η «ΜΙΣ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ»

Εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας κατηγγέλθη χθὲς ὅτι ἔχει ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τῆς 24ης Δεκεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ἡ 17έτις Θεανὼ Βάρναλη ἡ ὁποία εἶχεν ἐκλεγῆ «Μὶς Δραπετσῶνα».

ΑΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΚΟΙΝΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ

ΔΙΑΤΙ Η ΓΑΛΛΙΑ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΓΡΑΦΗΝ

ΠΙΘΑΝΩΣ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΝΑ ΣΥΝΤΑΥΤΙΣΗ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Κατὰ ληφθείσας χθὲς νεωτέρας διπλωματικὰς πληροφορίας, διεξάγονται σύντονοι συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας διὰ τὸν καθορισμὸν ἑνιαίου μετώπου τῶν δύο Δυνάμεων ἔναντι τῆς Γερμανίας κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Λωζάννης. Δυσχέρειαι ὑφίστανται ἀκόμη εἰς τὴν συνεννόησιν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους τῆς συνεργασίας.

Αἱ ἴδιαι πληροφορίαι ἐμφανίζουν ὡς λίαν ἐνδεχόμενον ν' ἀποδεχθῇ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τὰς γαλλικὰς ἀπόψεις, ἀναγνωρίζουσα ὅτι εἶνε πολὺ δύσκολον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Παρισίων νὰ δηλώσῃ καὶ μάλιστα εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν ὅτι δέχεται τὴν διαγραφὴν τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων καὶ δὴ τῶν ἄνευ ὅρων τοιούτων, χωρὶς νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν γαλλικὸν λαὸν τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Γαλλίας ἀπὸ τὸ πολεμικὸν χρέος πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως φαίνεται ὅτι ὑφίστανται διαφωνίαι ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῶν γαλλικῶν ἀπόψεων, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποκλίνουν οἱ συντηρητικοί.

Κατὰ τὰς αὐτὰς διπλωματικὰς πληροφορίας, ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς, θὰ δηλώσῃ εἰς τὴν Λωζάννην ὅτι ἐνδείκνυται ὄχι μόνον τελεία ἐκκαθάρισις ὅλων τῶν λογαριασμῶν τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλησις παγκοσμίου Διασκέψεως διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς γενικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν οἰκονομικῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ ληφθείσας εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ Διάσκεψις τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ συνέλθῃ ὡρισμένως τὴν 25ην τρέχοντος. Ὡς πρόσκλησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὴν Διάσκεψιν θὰ θεωρηθῇ ἡ γενομένη πρὸ ἡμερῶν ἀνακοίνωσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως μέσῳ τῆς ἐνταῦθα βρεταννικῆς πρεσβείας. Τοῦτο δὲ διότι ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν φρονεῖ ὅτι ἀνήκει εἰς αὐτὴν ἡ πρωτοβουλία ν' ἀποστείλῃ προσκλήσεις διὰ τὴν Διάσκεψιν, ἐφόσον δὲν πρόκειται περὶ διεθνοῦς τοιαύτης, ἀλλὰ εἰδικῆς διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐνδιαφέρεται ἡ Ἑλβετία. Περὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως ἔλαβε γνῶσιν ἡ Κυβέρνησις κατὰ προχθεσινὴν φιλικὴν συνομιλίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ κ. Ράμσεη.

Ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν τὴν προσεχῆ Τετάρτην, ὥστε νὰ εὑρίσκεται εἰς Λωζάννην τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς Διασκέψεως.

Κατὰ γενομένας ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἀνακοινώσεις, ἡ Κυβέρνησις θὰ κανονίσῃ τὴν στάσιν της ἐν Λωζάννῃ ἀναλόγως τῆς πορείας τῶν διεξαχθησομένων ἐν τῇ Διασκέψει συζητήσεων καὶ τῆς καλῆς διαθέσεως ἡ ὁποία θὰ ἐκδηλωθῇ ἐν αὐτῇ ὅπως ἐξετασθοῦν ἐν πνεύματι ἰσοτιμίας καὶ ὁμοιοβαθμίας τὰ δικαιώματα τῶν μικρῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν σύμμαχοι τῶν Μ. Δυνάμεων κατὰ τὸν πόλεμον, καθ' ὃν τρόπον θὰ ἐξετασθοῦν καὶ τὰ δικαιώματα τῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν ἀντίπαλοι.

Κατ' ἄλλας ἀνακοινώσεις, ἡ γενικὴ γραμμὴ τῆς ὑποστηριχθησομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικῆς συνίσταται εἰς τὴν σαφῆ κατάδειξιν τῆς δυνατότητος περιορισμοῦ τοῦ παθητικοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν μας ἐκ τῶν πόρων τῆς ναυτιλίας καὶ τῶν ἄλλων ἀδήλων. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὅμως τοῦ ἀποτελέσματος τούτου θὰ ἦτο ἀπαραίτητον νὰ παρασχεθοῦν εἰς τὴν χώραν ἐνισχύσεις καὶ διευκολύνσεις ἐπιβαλλόμεναι τοσούτῳ μᾶλλον ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς, ὅπως μέχρι τοῦδε, οὕτω καὶ ἐφεξῆς ἔχει τὴν πρόθεσιν ἐκπληρώσεως μέχρι κεραίας τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεών της.

Ἡ Κυβέρνησις, ζητοῦσα τὴν συνεργασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν, θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν αὐτῶν σειρὰν μέτρων, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας θὰ ἐπιδιώξῃ ἐντὸς τῆς σφαίρας τῶν διεθνῶν δεσμῶν της.

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΥΜΜΑΤΟΣ ΚΑΤΩ ΤΩΝ 40 0)0

ΔΕΝ ΘΑ ΑΥΞΗΘΗ Ο ΤΟΚΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Συνῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως οὐ καλύμματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς εἰσηγήθη ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἀπὸ 12ης τρέχοντος αἰτήσεώς της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφέρει ὅτι τὸ κάλυμμα τῆς κυκλοφορίας κατῆλθε κάτω τῶν 40 %, συνεπῶς ὑπάρχει περίπτωσις ἀναστολῆς τοῦ 61ου ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ της (ὁρίζοντος ὡς κατώτατον ὅριον καλύμματος τὸ ἄνω ποσοστὸν τῆς κυκλοφορίας) διὰ ἕνα μῆνα. Ἡ Τράπεζα διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεώς της ἀνέφερεν ὅτι κατόπιν τῆς μειώσεως τοῦ καλύμματός της ηὔξησε τὸν προεξοφλητικὸν τόκον κατὰ μίαν μονάδα, ἤτοι ἀπὸ 11 εἰς 12 %.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσηγήθη τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀνωτέρω αἰτήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Μαρῆ γενομένην εἰσήγησιν περὶ ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑπέγραψε δὲ ἀμέσως τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας ἀναστέλλεται ἐπὶ ἕνα μῆνα ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ καθορίζον ὡς κατώτατον ὅριον τοῦ καλύμματος τῆς κυκλοφορίας 40 %.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσηγήθη ἐν συνεχείᾳ ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς Τραπέζης ὅτι ἡ μείωσις τοῦ καλύμματος δὲν ὀφείλεται εἰς αὔξησιν τῆς πιστωτικῆς κυκλοφορίας, ἀλλ' εἰς τοὺς ἰσχύοντας σήμερον ἐξαιρετικοὺς λόγους, εἶνε ἀκριβής. Συνεπῶς ἐλλείπει ἡ κυριωτέρα δικαιολογητικὴ βάσις, δι' ἣν ἔχει τεθῆ ἡ διάταξις αὕτη, ἥτις ὑποχρεώνει τὴν Τράπεζαν, εἰς περίπτωσιν μειώσεως τοῦ καλύμματος κάτω τῶν 40 %, νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ Κράτος φόρον ἀνώτερον τοῦ προεξοφλητικοῦ καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦ χαρτονομίσματος, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς κυκλοφορίας του ἐπιφέρει τὴν μείωσιν τοῦ καλύμματος κάτω τῶν 40 %.

Ὁ κ. Μαρῆς προέβη εἰς τὴν σύστασιν ὅπως ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ τῆς Τραπέζης πρὸς καταβολὴν φόρου εἰς τὸ Δημόσιον ἐξετασθῇ μετὰ πάσης ἐπιεικείας.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν γενομένην ὡς ἄνω εἰσήγησιν ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς παρασχεθείσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς λῆψιν μέτρων διὰ τὴν προστασίαν τῆς δραχμῆς, ἐκδοθῇ νομοθετικὸν διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπαλλαγὴ τῆς Τραπέζης ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ φόρου τούτου.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλος, ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς προέδρου τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς χθεσινῆς συσκέψεως, θὰ προβῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς συστάσεις πρὸς τοὺς Γεν. Διευθυντὰς τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν ὅπως μὴ προβοῦν εἰς αὔξησιν τοῦ τόκου προεξοφλήσεως, δεδομένης τῆς προσωρινότητος τῆς αὐξήσεως τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε πιθανὸν ὁ κ. Δροσόπουλος, ὑπείκων εἰς τὰς κυβερνητικὰς συστάσεις, νὰ καλέσῃ καὶ τὸ συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν πρὸς λῆψιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν μὴ αὔξησιν τοῦ τόκου. Ὁ κ. Δροσόπουλος, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, θὰ τονίσῃ ὅτι νέα αὔξησις τοῦ τόκου θὰ δυσχεράνῃ εἰς μέγιστον βαθμὸν τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς καὶ θὰ προσθέσῃ ἀκόμη μεγαλυτέρας δυσχερείας εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας διὰ τὸ ἐμπόριον.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξ ἄλλου, ἀνεκοίνωσε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν στηρίζει ἐπὶ πληροφοριῶν, αἵτινες τῷ διεβιβάσθησαν ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν, ὅτι αἱ Τράπεζαι, τοὐλάχιστον αἱ μεγάλαι, δὲν θὰ προβοῦν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.

ΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συνεκροτήθη χθὲς μετὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου νέα σύσκεψις, εἰς ἣν μετέσχον ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν Τραπεζῶν Ἰονικῆς, Ἀθηνῶν, Ἰταλοελληνικῆς, Ὀθωμανικῆς καὶ Βρεταννογαλλικῆς. Καὶ κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς διευκολύνσεων εἰς τοὺς ἐμποροβιομηχάνους, κατόπιν κυρίως τῶν ὑποβληθέντων παραπόνων ἐκ μέρους τῶν κλωστοϋφαντουργῶν τῆς βορείου Μακεδονίας περὶ πιέσεων ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν καὶ ἀρνήσεως τῶν ὅπως παρέχουν τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις.

Ὁ κ. Βουρλούμης ὑπέμνησεν εἰς τοὺς Τραπεζίτας τὴν ῥητὴν ὑπόσχεσιν τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν, ὅτι αἱ Τράπεζαι θὰ φαίνωνται ἐλαστικαὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των καὶ ὅτι δὲν θὰ παύσουν παρέχουσαι τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις ἵνα μὴ δημιουργῆται ἀνεργία.

Οἱ τραπεζῖται διεβεβαίωσαν τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι διὰ τὰ παλαιὰ δάνεια πρὸς τοὺς ἐμποροβιομηχάνους οὐδεμίαν ἐξασκοῦν πίεσιν, ἀναμένοντες εὐθετωτέρους καιρούς. Διὰ νέας πιστώσεις ὅμως, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, εἶνε ὑποχρεωμέναι νὰ χορηγοῦν εἰς ἀπολύτως φερεγγύους ἐπιχειρήσεις.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὰ ὑπουργεῖα Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου, ἡ ὁποία προεκάλεσεν ἐνταῦθα ἐξέγερσιν.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Ὑπεγράφη χθὲς ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργῶν τὸ νομοθετικὸν διάταγμα περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς παρασχεθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19-20 Δεκεμβρίου 1931 ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐπὶ ὡρισμένης φύσεως ζητημάτων, ὡς καὶ σχετικὴν ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 εἶνε ὅτι ἀπαγορεύεται ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὡς καὶ πάσης ἀξίας παραστατικῆς ξένων νομισμάτων —γραμμάτια, συναλλαγματικαί, πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ κλπ.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως ὁρίζουν, ἵνα εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, ἐνεργῆται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἔλεγχος.

Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ ὑπὸ τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδιδομένων σχετικῶν ἀποφάσεων ἐπιβαλλόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ζητουμένην ὑπὸ τῆς ἄνω Τραπέζης πληροφορίαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ συνάλλαγμα, ἐντὸς τῆς τασσομένης ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης προθεσμίας.

Εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ πιστωτικὸν ἵδρυμα, ἥτις δὲν ἤθελεν ὑποβάλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας τὰ ζητούμενα στοιχεῖα ἢ πληροφορίας, δύναται νὰ ἐπιβάλληται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἑκάστην παράβασιν πρόστιμον μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐν περιπτώσει ἀνακριβείας ἢ ἀνειλικρινείας τῶν διδομένων στοιχείων ἢ ἀπαντήσεων οἱ συνυπογράφοντες τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας πληροφορίας τιμωροῦνται, ἐγκλήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καθίστανται προσωπικῶς οἱ διοικηταὶ ἢ οἱ ἔχοντες τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν Τραπεζῶν ἢ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, ὑποχρεούμενοι νὰ προσυπογράφουν τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας ἀπαντήσεις.

Προκειμένου περὶ τῶν ὑποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων τῶν Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ὑπεύθυνοι εἶνε οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 28ης Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν ἐκδεδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς ξένον ἢ ἡμεδαπὸν νόμισμα καὶ πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι τὸ διαμαρτυρητικὸν συντάσσεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως αὐτῶν.

Ἡ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς ταύτας ἀγωγὴ ἐπιδίδεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρητικοῦ.

Κατὰ τὰ λοιπά, καὶ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν προθεσμιῶν, ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ διατάξεις.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται ν' ἀπαλλαγῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ καταστατικοῦ της ὀφειλομένου εἰς τὸ Δημόσιον φόρου εἰς περίπτωσιν ἐλαττώσεως τοῦ καλύμματος κάτω τοῦ ὁρίου τῶν 40 %.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσαν οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ὑποβληθήσεται δὲ εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν εὐθὺς ὡς αὗται συνέλθουν.»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Ν. Ὑόρκης..	77.60	78.—
Παρισίων..	3.05	3.10
Λονδίνου...	261.—	271.—
Ἑλβετίας...	15.12	15.37
Ἰταλίας....	3.92	4.03
Αἰγύπτου	270.—	282.—
Ὀλλανδίας..	31.12	31.45
Στοκχόλμης	14.53	15.26
Βρυξελλῶν.	2.13	2.21
Βουκουρεστ.	0.44	0.49
Βερολίνου	18.20	18.85
Βιέννης....	10.64	11.04
Βουδαπέστης	13.30	13.75
Πράγας....	2.27	2.36
Βελιγραδίου	1.36	1.45
Κων)πόλεως.	0.53	0.60
Σόφιας.....	35.—	39.—

ΑΙ ΑΞΙΑΙ ΜΑΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς τὸ δάνειον τῆς σταθεροποιήσεως ἐσημειώθη ἀνατίμησις 64—68, εἰς τὸ δάνειον 1914 ὑποτίμησις 64—69. Τὰ ὑπόλοιπα ἑλληνικὰ δάνεια εἶνε κρατημένα.

Πράξεις: 1910 52, 1914 66—66 7)8 =66. Προσφυγικοῦ 81—81 ½—81 3)8—80—80 ¾—79—79 ½—80—81½, Σταθεροποιήσεως 66—64—64 ½, Κτηματικῆς β' 83.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 12.10. (Ἄνοιγμα).—Ν. Ὑόρκης 3.4175, Παρισίων 87.18, Ἑλβετίας 17.525, Ἰταλίας 67.31, Βερολίνου 14.41.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 18. (Κλείσιμον) —Ν. Ὑόρκης 3.446, Ἄμστερδαμ 8.60, Παρισίων 87.96, Βρυξελλῶν 24.845, Ἰταλίας 67.93, Βερολίνου 14.55, Ἑλβετίας 17.715, Πράγας 116, Βελιγραδίου 190, Σόφιας 450, Βουκουρεστίου 572.50, Κωνσταντινουπόλεως 695, Βιέννης 30, Καναδᾶ 4.09, Ἀθηνῶν 260.

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΛΙΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθ. Πρακτ.). —Εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἔκλεισε σήμερον τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν τιμὴν 3.4462 ἔναντι τοῦ δολλαρίου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τηλεγραφικῶς). —Αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρείας Οἴνων ἔκλεισαν εἰς τὰ 91 φράγκα.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ν. ΥΟΡΚΗ, ὥρα 17.10.—Λονδίνου 3.45, Ἄμστερδαμ 0.4011, Παρισίων 0.0391, Βρυξελλῶν 0.1389, Ἰταλίας 0.0507, Βερολίνου 0.237, Ἑλβετίας 0.1948.

ΕΝΙΑΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΩΖΑΝΝΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθ. Πρακτ.). Τὸ πρόβλημα τῶν ἐπανορθώσεων ἀπασχολεῖ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν κοινὴν γνώμην, ὅλαι δὲ αἱ ἐφημερίδες ἀναδημοσιεύουν μὲ παχέα στοιχεῖα τὰ ἄρθρα τοῦ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» καὶ ἡ ἰδέα ἡ ριφθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Μουσσολίνι περὶ ἑνιαίου μετώπου τῶν ὀφειλετίδων χωρῶν, ἔναντι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δίδει ἀφορμὴν εἰς ζωηρὰς συζητήσεις. Δικαίως ἢ ἀδίκως, οἱ πλεῖστοι ἐνταῦθα φρονοῦν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Δὲν εἶνε ὅθεν ἐκπληκτικὸν διατί ἡ ἀνάγκη τῆς διαγραφῆς τῶν χρεῶν εὑρίσκει συμφώνους τοὺς ἀγγλικοὺς κύκλους.

Ἡ ἰταλικὴ ἄποψις θεωρεῖται ὡς εἶδος εὐρωπαϊκῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν [illegible] τοῦ Χοῦβερ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, τὰ δὲ δύο ἄρθρα τοῦ «Πόπολο Ντ' Ἰτάλια» θεωροῦνται ὡς εἶδος βολιδοσκοπήσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης, ἐξ ἧς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐξαγάγουν ὡρισμένα συμπεράσματα.

Ἀφ' ἑτέρου, ἐκυκλοφόρησεν ἡ φήμη καθ' ἣν τὸ Λονδῖνον καὶ ἡ Ρώμη εἶνε σύμφωνοι ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῶν ἐκτιθεμένων εἰς τὸ «Πόπολο Ντ' Ἰτάλια».

Ὁ ἰταλικὸς Τύπος ἐξαίρει τὴν ἀποκατάστασιν ἑνιαίου μετώπου, ὅπερ, κατὰ τὸ «Λαβόρο Φασίστα», θὰ ἔχῃ μεγάλην σπουδαιότητα. Ἐν τούτοις αἱ ἐφημερίδες δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι ὑφίστανται διαφωνίαι μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἰδίως δὲ κατόπιν τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Λαίηθ Ρός.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης ἀπηύθυνε χθὲς πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸ κάτωθι συλλυπητήριον τηλεγράφημα:

«Συμμετέχομεν πένθους Σας ἐπὶ θανάτῳ λατρευτῆς Βασιλίσσης. Παρακαλοῦμεν ἐκφράσατε ἅπαντα μέλη Βασιλικῆς Οἰκογενείας βαθύτατα συλλυπητήρια».

Π. Τσαλδάρης

Ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Σ. Μερκούρη ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Βασιλέα τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Βαθύτατα συγκεκινημένοι ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Μητρός, παρακαλοῦμεν τὴν Μεγαλειότητά σας νὰ εὐαρεστηθῆτε καὶ δεχθῆτε τὰ εὐλαβῆ μας συλλυπητήρια.

Σπῦρος Μερκούρης, Γεώργιος Μερκούρης, Σταμάτης Μερκούρης».

Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα Βασιλέα Γεώργιον Β' καὶ Βασιλικὴν Οἰκογένειαν

Φραγκφούρτην

Μετὰ βαθυτάτης ὀδύνης ὑποβάλλω εὐλαβῶς συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ μεγάλης Ἀνάσσης μας, σεπτῆς Ὑμῶν Μητρός.

Γεώργιος Α. Τσόχας

Αἱ συνεργαζόμεναι πολιτικαὶ ὀργανώσεις «Συνταγματικὴ Νεολαία», «Κοινωνικοὶ Φρουροὶ Νέων», «Σῶμα Κιτρινοχιτώνων» καὶ ἡ «Ἕνωσις ἀκραιφνῶν Βασιλοφρόνων» ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τῆς Βασιλομήτορος Σοφίας συνελθοῦσαι χθὲς ἀπεφάσισαν:

1) Ν' ἀποστείλωσι συλλυπητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον Β'.

2) Νὰ μεταβῇ ἀντιπροσωπεία τῶν ὀργανώσεων ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ξενοφῶντος Χατζησαράντου, Ἀναστ. Γαβαλᾶ δικηγόρων, Γρηγ. Ι. Παπαδημητροπούλου, ἐπαγγελματίου, ἐν Φλωρεντίᾳ, ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν μετακομιδὴν τῆς σοροῦ τῆς Βασιλομήτορος, καὶ καταθέσῃ στέφανον ἐκ δάφνης ἐπὶ τῶν κενοταφίων τῆς Βασιλομάμμης Ὄλγας καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

3) Νὰ φέρωσι τὰ μέλη ἐπὶ τριήμερον ἀπὸ σήμερον πένθιμον περιβραχιόνιον.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗΝ ΤΩΝ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ΥΠΕΡ ΕΝΟΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.).—Οἱ «Τάϊμς» τῆς Νέας Ὑόρκης ἀσχολούμενοι μὲ τὴν γερμανικὴν δήλωσιν περὶ ἀδυναμίας τῆς Γερμανίας νὰ συνεχίσῃ τὴν καταβολὴν τῶν ἐπανορθώσεων, γράφουν ὅτι ὁ πρόεδρος Χοῦβερ φρονεῖ ὅτι εἷς προσωρινὸς διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος θὰ ἦτο καλύτερος παρὰ ἡ ἀθέτησις τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων.

—Δυνατόν, ἐξακολουθεῖ, ἡ Εὐρώπη νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της, οἱ Ἀμερικανικοὶ ὅμως κύκλοι δὲν εἶνε διατεθειμένοι νὰ παράσχουν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν διακυβερνητικῶν χρεῶν».

Ἐπίσης αἱ λοιπαὶ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΡΩΫΤΕΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ ἀνακοινοῖ:

«Ἂν καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας οὐδεμία πιθανότης ὑπάρχει περὶ μονίμου διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων, ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις νομίζει ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἱκανοποιημένη ἐκ μιᾶς ἁπλῆς διευθετήσεως ἵνα μὴ ἡ διάσκεψις σημειώσῃ ἀποτυχίαν. Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων βρεταννικῶν κύκλων ἡ ἄποψις περὶ παραχωρήσεως μακροῦ χρεωστασίου δὲν γίνεται εὐμενῶς δεκτὴ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ, τότε θὰ ἦτο καλυτέρα μία συμφωνία δυναμένη νὰ ἐπισπεύσῃ καὶ οὐχὶ ν' ἀναβάλῃ τὸν ἐριστικὸν διακανονισμόν. Ἐκκινοῦσα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις μελετᾷ τὸ πρόβλημα τῶν ἐπανορθώσεων αἱ δὲ προσπάθειαι τῆς ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ προπαρασκευάσουν τὸ ἔδαφος διὰ μίαν εὐνοϊκωτέραν ἀτμόσφαιραν καθιστῶσαν δυνατὸν ἕνα μόνιμον διακανονισμόν. Ἡ προκαταρκτικὴ συμφωνία μετὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως παραμένει πάντοτε ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ μία συνεννόησις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ καὶ γενικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων. Πάντως, πιστεύεται ὅτι ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις θὰ προτιμᾷ ὅπως τὸ ζήτημα τῶν πολεμικῶν χρεῶν μὴ ἀνακινηθῇ ἐν Λωζάννῃ ἡ δὲ διάσκεψις περιορισθῇ αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων. Τὰ πολεμικὰ χρέη θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συζητηθοῦν ἐπωφελῶς ἄνευ τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις οὔτε παρατηρητὴν κἂν θ' ἀποστείλῃ. Ὁπωσδήποτε, ἡ διάσκεψις θὰ συνέλθῃ τὴν 25ην τρέχοντος, βεβαιοῦται δὲ ὅτι δὲν θὰ διαρκέσῃ πέραν τῆς ἑβδομάδος».

ΠΩΣ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΛΑΒΑΛ

ΑΝΕΛΑΒΕΝ ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΩΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ νέα ὑπὸ τὸν κ. Λαβὰλ κυβέρνησις κατηρτίσθη χθὲς τὴν ἑσπέραν διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς τὸν κ. Καταλάν, τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν κ. Ταρντιὲ καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἰς τὸν κ. Φουντ. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνέλαβεν αὐτοπροσώπως ὁ κ. Λαβάλ. Κατὰ τὰ ἄλλα, οἱ ὑπουργοὶ τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως διατηροῦν τὰ χαρτοφυλάκιά των.

Ἡ νέα κυβέρνησις, παρουσιασθεῖσα τὴν ἑσπέραν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς πλειοψηφίαν ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε, καθ' ὅτι ἡ σύνθεσίς της εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἰδία μὲ τὴν τῆς προηγουμένης, ἀφοῦ ἀπέτυχεν ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Λαβὰλ ὅπως σχηματίσῃ κυβέρνησιν εὐρυτέρου κοινοβουλευτικοῦ συνασπισμοῦ.

Ὁ κ. Λαβὰλ θὰ συναντηθῇ σήμερον μετὰ τοῦ κ. Μπριὰν διὰ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἠδύνατο ὁ κ. Μπριὰν νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομήν του εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν.

ΠΩΣ ΤΗΝ ΥΠΕΔΕΧΘΗ Ο ΤΥΠΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ ὄργανα τῆς ἀριστερᾶς δέχονται μετ' ἐπιφυλάξεως τὸν σχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως Λαβὰλ καὶ γενικῶς ἐκφράζουν τὴν θλῖψιν των διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Μπριάν.

Ὁ ἐθνικιστικὸς Τύπος ἀντιθέτως, ἐκφράζει τὴν χαράν του διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ταύτην καὶ πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Λαβάλ. Ὁπωσδήποτε, ἐκφράζονται φόβοι διὰ τὴν τύχην τῆς κυβερνήσεως, δεδομένου ὅτι τὸ ῥιζοσπαστικὸν κόμμα ἠρνήθη ἐπιμόνως νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς. Τὸ ῥιζοσπαστικὸν κόμμα δὲν θὰ ἐπιδιώξῃ ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διεθνῶν διασκέψεων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι αὐτὴ θ' ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Μπριάν.

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. (Τρανζόσεαν). — Ὁ Τύπος σχολιάζει δυσμενῶς τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας γαλλικῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Λαβάλ, τονίζων ὅτι αἱ δύο κυριαρχοῦσαι ἐν αὐτῇ προσωπικότητες, Λαβὰλ καὶ Ταρντιέ, εὐνοοῦν τὴν ἀδιάλλακτον πολιτικὴν ἔναντι τῆς Γερμανίας.

Ἡ ἐφημερὶς «Ὀγδόη Ὥρα» ἐκφράζει τὴν θλῖψιν της διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Μπριὰν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἥτις, ὡς λέγει, καθιστᾷ δυσχερῆ τὸν ἀγῶνα εἰς Λωζάννην καὶ εἰς Γενεύην.

Ὁ «Ἐγχώριος Ἀγγελιαφόρος» γράφει ὅτι ἡ δευτέρα κυβέρνησις Λαβὰλ ἀποτελεῖ ἕνα ἐθνικὸν συνασπισμόν, ὅστις ὅμως θὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν διεθνῆ πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἡ «Γερμανικὴ Ἐφημερὶς» γράφει ὅτι μόνον ὁ κ. Μπριὰν ἐξεπροσώπει τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς ἐν τῇ γαλλικῇ κυβερνήσει, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀποκτᾷ καθαρῶς ἐθνικιστικὸν χαρακτῆρα.

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΕΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΡΩΜΗ, 14. (Τηλεγραφικῶς). — Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐν Μιλάνῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» δημοσιεύεται ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Κατόπιν τῆς ἀφερεγγυότητος τῆς Γερμανίας—Λέγει πρὸς Ἀμερικανούς».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, κατὰ τὴν γενικὴν πεποίθησιν, ἐξῆλθεν, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος περὶ τῶν ἐπανορθώσεων, ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ κ. Μουσσολίνι, ἔχει δὲ ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Γερμανία ὀφείλει εἰς ὅλους, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία ὀφείλουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ δὲ Ἀγγλία εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, αἱ ὁποῖαι μόνον δὲν ὀφείλουν τίποτε εἰς κανένα.

»Τὸ νέον γεγονὸς εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀλληλενδέτων τούτων ὀφειλῶν εἶνε, ὅτι ἡ Γερμανία ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως ὅτι δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ οὔτε σήμερον οὔτε ποτὲ πλέον δι' ἐπανορθώσεις.

»Τοιουτοτρόπως τὸ μυστικὸν τῆς ἐριστικῆς λύσεως τῆς καταστάσεως εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Ἀμερικανῶν. Ὁ δὲ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἐξέλθουν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται σήμερον, συνίσταται εἰς τὴν ἀμοιβαίαν παραίτησίν των ἀπὸ τῶν πιστώσεών των καὶ τῶν ὀφειλῶν των. Μετὰ τοῦτο δὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη θὰ πρέπῃ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀκύρωσιν γενικὴν τῶν πρὸς αὐτὰς χρε-